

แร่ใยหิน ในบริบทสากล

สถานการณ์ระหว่างมีนาคม 2556 - มิถุนายน 2557

แร่ใยหินในบริบทสากล : สถานการณ์ระหว่างมีนาคม 2556 - มิถุนายน 2557

**DANGER ASBESTOS
DUST HAZARD**

แร่ใยหินในบริบทสากล

(สถานการณ์ระหว่างมีนาคม 2556 – มิถุนายน 2557)

แร่ใยหินในบริบทสากล (สถานการณ์ระหว่าง มีนาคม 2556 – มิถุนายน 2557)

บรรณาธิการ

รศ.ดร.วิทยา กุลสมบูรณ์

ผู้แปล

ภก.สรชัย จำเนียรดำรงการ

ประสานงาน

สุกัญญา พวงมณี

ออกแบบรูปเล่ม

วัฒน์สินธุ์ สุวรรตนาพันธ์

พิมพ์ครั้งที่ 1 มิถุนายน 2557

จำนวนพิมพ์ 1,000 เล่ม

จัดพิมพ์และเผยแพร่

แผนงานพัฒนาวิชาการและกลไกคุ้มครองผู้บริโภคด้านสุขภาพ (คคส.)

คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

โทรศัพท์ 02-218-8445 โทรสาร 02-251-3531

<http://www.thaihealthconsumer.org> และ

consumer_sss@yahoo.com

สนับสนุนการพิมพ์

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)

พิมพ์ที่

อุษากาการพิมพ์

178/25-26 ซอยอุดมพันธ์ ถนนราชปรารภ กรุงเทพมหานคร 10400

บทนำ

วาทกรรม “การพัฒนาเพื่อคุณภาพชีวิตของประชากร”และวาทกรรม “การพัฒนาเพื่อความยั่งยืน” กลายเป็นเรื่องดูตลกและน่าขบขัน เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับการค้าค้านต่อมาตรการยกเลิกการใช้ใยหินในกลุ่มประชากรโลก

มีพักต้องพูดถึง “ความรับผิดชอบต่อสังคม หรือ CSR” ที่เป็นวาทกรรมที่มีการขยายความลงสู่การปฏิบัติในบรรดาบริษัทและบริษัทที่มีการค้าขายแร่ใยหินอยู่ในปัจจุบัน

ในบริษัทของประเทศไทย “แร่ใยหิน” กลายเป็น “ลูกบอล” ที่ลอยอยู่กลางอากาศไม่ตกดินแต่ไม่สามารถส่งลูกเข้าประตูเพื่อบรรลุในการป้องกันอันตรายได้

ข้อมูลเชิงประจักษ์และมาตรการในระดับสากล ซึ่งมีความเด่นชัดตามสาระทางวิชาการที่ปรากฏในหนังสือเล่มนี้ สะท้อนวิกฤตการณ์วิชาการลงสู่การปฏิบัติ ภายใต้ อุปสรรคที่เกิดจากบริษัทและบริษัทของประเทศที่ได้ประโยชน์จากการขายแร่ใยหิน ตลอดจนบริษัทในประเทศและผู้เกี่ยวข้อง

ความรู้ทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี วิทยาศาสตร์สุขภาพและสังคมศาสตร์ มีเพียงพอที่จะบูรณาการไปสู่ปฏิบัติการเชิงนโยบาย และได้เกิดแล้วในประเทศไทย ถ้ามี มติ ครม. พ.ศ. 2554 ที่ให้มีการดำเนินการในเรื่องนี้

แต่ด้วยแรงกดดันภายนอก ตลอดจนภาคราชการบางส่วนที่เป็นกลไกสนับสนุนการไม่ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงนโยบาย ในการยกเลิกการใช้แร่ใยหินในประเทศไทยจึงทำให้เกิดการยืดเวลาหน่วงเหนี่ยวการกำหนดมาตรการเชิงรูปธรรม ต่อการยกเลิกการนำเข้าแร่ใยหินโครโซไทล์และการผลิตสินค้าที่ใช้แร่ใยหินโครโซไทล์เป็นส่วนประกอบ

แม้ว่าจะมีมติ ครม.และมีการสนับสนุนจากคณะกรรมการสาธารณสุขของวุฒิสภา คณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ภาควิชาการและภาคประชาชนจำนวนมากแต่การผลักดันล้ม “ลูกบอล” ของกระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงอุตสาหกรรม “ที่ผ่านมา” ภายใต้แรงกดดันของนโยบายการค้าไทยและรัสเซีย เป็นประจักษ์ว่า มาตรการที่เกี่ยวกับการยกเลิกแร่ใยหินเกี่ยวข้องกับประเทศผู้ผลิตแร่ใยหินโครโซไทล์ที่ได้รับประโยชน์มหาศาลจากการค้านี้

การเรียนรู้ท่าทีขององค์การอนามัยโลก ท่าทีขององค์การวิชาการระดับสากลทำให้สามารถเข้าใจได้ถึงความพยายามของภาควิชาการระดับโลกที่ต้องการแก้ปัญหาสุขภาพในเรื่องนี้ การปฏิบัติของประเทศต่างๆ ต่อใยหิน ทั้งรูปแบบการจัดการที่ดีในฮ่องกง สิงคโปร์ ฝรั่งเศสและบทบาทของคณงานในสหรัฐอเมริกา ตลอดจนความพยายามเฝ้าระวังปัญหาในนิวซีแลนด์และออสเตรเลีย ล้วนเป็นเรื่องที่ประเทศไทยจะต้องมีการเตรียมในอนาคต

สารบัญ

ทวีปเอเชียเป็นเป้าหมายปัจจุบันของการส่งออกใยหิน เพราะทวีปอื่นๆ เลิกใช้กันแล้ว อินเดีย ปากีสถาน จึงเป็นอีกสองประเทศที่กำลังได้รับผลกระทบขนาดใหญ่ โดยประชากรส่วนใหญ่ไม่รู้ตัวจึงน่าเรียนรู้อาภูมิภาคและประเทศต่างๆ ที่มีมาตรการแล้วจะช่วยเหลือประเทศเหล่านี้ได้อย่างไร

ในอาเซียน ประเทศสิงคโปร์ได้ยกเลิกใยหินโดยสมบูรณ์ เช่นเดียวกับประเทศบรูไน ประเทศที่ใช้โครโซไทล์มากในอาเซียนมี 3 ประเทศ คือ อินโดนีเซีย เวียดนาม และไทย ซึ่งประเทศไทยได้มีมติ ครม.ให้มีการยกเลิกใยหินแต่ยังไม่มีกรปฏิบัติ ประเทศอื่นที่เหลือ ถ้าเป็นฟิลิปปินส์ ที่ปรากฏในเอกสารนี้และประเทศลาว กัมพูชา มาเลเซีย ที่มีการใช้ใยหินในระดับน้อยยังไม่มีการยกเลิกแต่เริ่มมีการดำเนินการในมิติต่างๆ และความร่วมมือของภาครัฐกับประเทศที่มีการยกเลิกการใช้ใยหินหรือองค์กรที่ส่งเสริมการยกเลิกการใช้ใยหิน

หนังสือแปลชิ้นนี้ไม่ได้ครอบคลุมประเทศที่มีการยกเลิกใยหินและมีการจัดการที่ดีในเอเชียอย่างประเทศเกาหลี ญี่ปุ่น และการดำเนินการในไต้หวัน เป็นต้น ซึ่งถือได้ว่าเป็นต้นแบบตัวอย่างสำหรับการดำเนินการเรื่องนี้ในเอเชีย

หากอุดมคติของประเทศไทย มีมิติของการพัฒนาเพื่อความยั่งยืนและการพัฒนาเพื่อคุณภาพชีวิตของประชากรไทยแล้ว ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจจำนวนน้อยจากการค้ากับประเทศที่ส่งออกใยหินถือเป็นเรื่องที่เปรียบเทียบกันไม่ได้ การนำมติ ครม. พ.ศ.2554 ที่ให้มีการจัดการกับใยหินและขยายเวลานานมาถึง 3 ปี จึงต้องมีการยืนยันการปฏิบัติต่อไป โดยสาระวิชาการในหนังสือแปลเล่มนี้ จะขยายมุมมองและข้อเท็จจริงว่า ทำไมทั่วโลกจึงมีมาตรการยกเลิกการใช้ใยหินโครโซไทล์ ความรู้ในเอกสารเล่มนี้จึงเหมาะแก่การ “ปฏิรูปประเทศ” และ “การคืนความสุขให้กับประชาชน”

1	ผู้แทนองค์การอนามัยโลกกับจุดยืนในการกำจัดแร่ใยหิน“โครโซไทล์”	7
2	องค์กรสิทธิบนผืนแผ่นดินแคนาดาระบุ รัสเซียแทรกแซงไทยให้ใช้แร่ใยหินขาวต่อไป	13
3	กลุ่มนักกระบวนวิทยานานาชาติร้องขอให้ยกเลิกการใช้แร่ใยหินทั่วโลก	17
4	อนุสัญญาออตเตอร์ดัมตกอยู่ในวิกฤต: ถูกปล้นโดยอุตสาหกรรมแร่ใยหิน	23
5	คณะกรรมการนานาชาติด้านอาชีวอนามัยเรียกร้องทั่วโลกยกเลิกการใช้แร่ใยหิน	27
6	วารสารวิชาการข้อฉล รับใช้อุตสาหกรรมแร่ใยหิน	33
7	ฮ่องกง: แบบอย่างการจัดการกับแร่ใยหิน	35
8	อินเดีย: ลูกค้ารัสเซียนำเข้าแร่ใยหินมากที่สุดในโลก	53
9	ปากีสถาน: การต่อสู้กับแร่ใยหินกำลังเริ่มต้น	63
10	สิงคโปร์: การจัดการกับแร่ใยหินให้ปลอดภัยมากขึ้น	67
11	ฟิลิปปินส์: มุ่งขจัดสินค้าที่มีแร่ใยหินและเฝ้าระวังบ้านเก่าๆ	71
12	ปารีส: เคลื่อนไหวแก้ปัญหาแร่ใยหินในอาคารสำนักงาน	75
13	ผู้ใช้แรงงานในสหรัฐอเมริกาใช้สิทธิสู้ภัยโรคเหตุแร่ใยหิน	77
14	พบแร่ใยหินในรถไฟผลิตจากจีนที่นิวซีแลนด์และออสเตรเลียตามต่อที่สิงคโปร์	81
15	รัฐบาลออสเตรเลียออกกฎหมายและตั้งองค์กรปราบแร่ใยหิน	85

1

ผู้แทนองค์การอนามัยโลก กับจุดยืนในการกำจัดแร่ใยหิน “โครโซไทล์”¹

(เริ่มเผยแพร่เมื่อ 2 ก.พ.2557)

บทสัมภาษณ์ ดร.มาเรีย เนรา (Dr. Maria Neira)
ผู้อำนวยการด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม องค์การอนามัยโลก
โดย เกร็ก แอทกินส์ โปรดักชั่นส์ (Greg Atkins Productions)²

แร่ใยหินเป็นปัญหาคูกคามโลกในปัจจุบันอย่างไร?

เรารู้ดีว่าแร่ใยหินเป็นปัญหาคูกคามสาธารณสุข แร่ใยหินเป็นสาเหตุของโรคมะเร็งปอด, มะเร็งเยื่อหุ้มปอด, และโรคเรื้อรังในระบบทางหายใจต่างๆ ซึ่งทำให้ผู้ป่วยต้องทนทุกข์ทรมานอย่างมาก นอกจากนี้เรายังได้รับรู้จากงานวิจัยที่ทำการศึกษาโดยเพื่อนร่วมงานของเราที่ทำงานอยู่ที่หน่วยงานวิจัยมะเร็งระหว่างประเทศ (International Agency for Research on Cancer: IARC) เมื่อเร็วๆ นี้ว่า แร่ใยหินสัมพันธ์กับการเกิดโรคมะเร็งรังไข่และมะเร็งกล่องเสียง ดังนั้น ดิฉันคิดว่าเรามีข้อมูลเพียงพอที่จะบอกว่าแร่ใยหินเป็นปัญหาใหญ่สำหรับการสาธารณสุข.

¹ เผยแพร่ทางยูทูบ: <https://www.youtube.com/watch?v=8wgWg9bLj48>

² <http://www.gregatkins.tv/>

นโยบายขององค์การอนามัยโลกบนหลักฐานเชิงประจักษ์เกี่ยวกับแร่ใยหินคืออะไร?

องค์การอนามัยโลกได้ทำการศึกษามาโดยตลอดเพื่อดูว่าอะไรคือหลักฐานที่จะบอกได้ว่า แร่ใยหินเป็นปัญหาต่อสุขภาพของมนุษย์. คุณรู้ว่าโรคที่สัมพันธ์กับแร่ใยหินไม่ใช่เรื่องใหม่, เรามีประสบการณ์มากมายในเรื่องนี้, และองค์การอนามัยโลกก็ได้ทำการประเมินความเสี่ยงเชิงเปรียบเทียบแล้ว พบว่าประชากรทั่วโลกประมาณ 125 ล้านคนได้สัมผัสแร่ใยหินในสิ่งแวดล้อมของที่ทำงาน, ในทุกรูปแบบของแร่ใยหิน. และเรารู้ด้วยว่า มีคนที่สัมผัสแร่ใยหินจำนวนมากกว่านี้ เพราะตัวเลขนี้เป็นตัวเลขของกลุ่มที่สัมผัสแร่ใยหินในสิ่งแวดล้อมของที่ทำงานเท่านั้น แต่เรารู้ว่า ยังมีที่อื่นๆ อีกที่คนสามารถสัมผัสแร่ใยหินได้. เรารู้ด้วยว่ามีคนมากกว่าแสนต้องตายไปเนื่องจากการสัมผัสแร่ใยหินทุกชนิด. ดิฉันคิดว่าหลักฐานนี้ชัดเจนเพียงพอที่จะกล่าวได้ว่า ถึงเวลาแล้วที่จะต้องเพิ่มปฏิบัติการในการขจัดโรคเหตุแร่ใยหินให้หมดไป.

องค์การอนามัยโลกดำเนินการต่อมดิสัมชชานามัยโลกในทางปฏิบัติอย่างไร?

องค์การอนามัยโลกมีองค์กรสูงสุดที่ทำหน้าที่พิจารณาให้คำแนะนำในเชิงนโยบายในการประชุมสมัชชานามัยโลกที่มีรัฐมนตรีสาธารณสุขจาก 194 ประเทศมาพบปะกันที่กรุงเจนีวา. เรามีมติหนึ่งที่พวกเขาเรียกร้องให้เราดำเนินการควบคุมโรคมะเร็งให้มากขึ้นและหนทางในการควบคุมมะเร็งก็คือมุ่งพิจารณาไปที่โรคมะเร็งทุกชนิด และหนึ่งในนั้นก็คือโรคมะเร็งที่เกิดจากแร่ใยหิน. จากนั้นก็จะพิจารณาว่าจะลดหรือกำจัดโรคเหตุแร่ใยหินอย่างไร, และด้วยวิธีนั้นก็จะเป็นการลดการเกิดโรคมะเร็งที่มีสาเหตุจากแร่ใยหิน. เรายังมีมติอื่นอีก: เรามีมติที่ทุกประเทศสมาชิกเรียกร้องให้องค์การอนามัยโลกพัฒนาแผนปฏิบัติการโลกเพื่อสุขภาพของคนทำงาน และส่วนหนึ่งของมตินี้ได้ขอให้องค์การอนามัยโลกดำเนินการรณรงค์ระดับโลกเพื่อกำจัดโรคเหตุแร่ใยหิน. ดังนั้นเราจึงมีฐานที่มั่นคงมากในการดำเนินงานของเรา, ผนวกกับการที่ประชาชนต้องทนทุกข์จากโรคเหตุแร่ใยหินมาหลายปี และจนถึงปัจจุบันหลักฐานก็แน่นหนามาก.

ในแผนปฏิบัติการโลกนั้น ช่วยอธิบายความหมายของวลีที่ว่า ‘สำนึกในใจอยู่เสมอว่าให้ใช้วิธีการที่แตกต่างกันในการควบคุมรูปแบบต่างๆ ที่หลากหลาย’.

องค์การอนามัยโลกมีมติว่าเราจะต้องทำการรณรงค์ระดับโลกเพื่อกำจัดโรคเหตุแร่ใยหิน, และมีประโยคที่กล่าวว่า ‘ด้วยวิธีการที่แตกต่างกัน’ ซึ่งมีความหมายที่สัมพันธ์กับเครื่องมือทางกฎหมายที่คุณต้องการจะใช้ในระดับประเทศ, แน่ใจว่ามีได้หมายถึงรูปแบบ(ชนิด)ต่างๆ ของแร่ใยหิน. สำหรับพวกเราแล้ว, ทุกรูปแบบของแร่ใยหินที่รวมถึงโครโซไทล์

ด้วยนั้น ล้วนแล้วแต่เป็นสารก่อมะเร็งอย่างชัดเจน. และล่าสุดเรามีหลักฐานมากมายจาก IARC, ซึ่งเป็นหน่วยงานวิจัยมะเร็งขององค์การอนามัยโลก. เหล่านี้เป็นผลงานของนักวิชาการมากมายซึ่งไม่น่าเชื่อว่าจะมีความเห็นตรงกันโดยสรุปว่าแร่ใยหินทุกรูปแบบเป็นสารก่อมะเร็ง, และที่ว่า ‘แร่ใยหินทุกรูปแบบ’ นั้น ได้หมายรวมถึงแร่ใยหินโครโซไทล์ด้วยอย่างแน่นอน.

ในทวีปเอเชียนั้น อุตสาหกรรมแร่ใยหินอ้างว่า ‘องค์การอนามัยโลกรับรองว่า โครโซไทล์ปลอดภัยกว่าแร่ใยหินตัวอื่นๆ’. เรื่องนี้เป็นความจริงหรือไม่?

โครโซไทล์ไม่ปลอดภัย. เราได้สรุปแล้วว่าแร่ใยหินทุกรูปแบบเป็นสารก่อมะเร็งในมนุษย์. และมีใช้เพียงเท่านั้น, ในการทบทวนล่าสุดของ IARC พวกเขาสรุปว่านอกจากมะเร็งเยื่อหุ้มปอดและมะเร็งปอดซึ่งเป็นที่ยอมรับกันดีและเรามีหลักฐานมากมายแล้วนั้น, เรายังต้องระวังมะเร็งรังไข่และมะเร็งกล่องเสียง. ดังนั้น แร่ใยหินทุกรูปแบบที่รวมถึงแร่ใยหินโครโซไทล์ล้วนก่อมะเร็งได้. ไม่มีความกำกวมในจุดยืนขององค์การอนามัยโลกต่อเรื่องนี้. เรามีเอกสารมากมายซึ่งคุณสามารถค้นพบคำกล่าวนี้และเราายมุ่งมั่นกำจัดโรคเหตุแร่ใยหินอย่างกว้างขวางรวมถึงการกำจัดใยหินโครโซไทล์ด้วย.

องค์การอนามัยโลกสนับสนุนการใช้โครโซไทล์อย่างปลอดภัยหรือว่าสนับสนุนการยกเลิกการใช้โครโซไทล์กันแน่?

สำหรับพวกเราแล้ว ไม่มีการใช้อย่างปลอดภัยสำหรับโครโซไทล์หรือรูปแบบอื่นๆ ของแร่ใยหิน, ด้วยเหตุผลหลายประการ: การใช้อย่างปลอดภัยต้องอาศัยการบริหารจัดการการใช้แร่ใยหินอย่างดี, ต้องมีลำดับขั้นตอนต่างๆ ของความปลอดภัยซึ่งไม่สามารถรับประกันได้ในประเทศกำลังพัฒนา. นอกจากนี้ ในการรื้อถอนหรือในการกำจัดขยะแร่ใยหินหรือแร่ใยหินโครโซไทล์ก็ต้องมีกระบวนการบริหารจัดการเป็นพิเศษด้วย. ดังนั้น สำหรับพวกเราแล้ว ไม่มีจุดเริ่มต้นของความปลอดภัย, ไม่มีการบริหารจัดการหรือการใช้ที่ปลอดภัยสำหรับแร่ใยหินโครโซไทล์หรือรูปแบบอื่นๆ ของแร่ใยหิน. แน่ใจว่าประเทศต่างๆ จำเป็นต้องเลือกวิธีการที่ตนเองต้องการจัดการกับปัญหาสาธารณสุขที่เป็นเรื่องใหญ่นี้. ในหลายประเทศทั่วโลกได้มีการประกาศห้ามใช้แร่ใยหินทุกรูปแบบ และในอีกหลายประเทศมีการใช้มาตรการควบคุมซึ่งยังไม่ถึงขั้นห้ามใช้แร่ใยหินแต่ก็นับว่ามีประสิทธิผลมาก.

ดิฉันคิดว่า องค์การอนามัยโลกได้กล่าวถึงโครโซไทล์อย่างจริงจังมากแล้ว – ดิฉันขออ้างถึงเอกสารข้อเท็จจริงซึ่งปรากฏอยู่บนเว็บเพจของเรา, และดิฉันไม่คิดว่ามีความกำกวม. องค์การอนามัยโลกกล่าวอย่างชัดเจนมากกว่า จากผลงานวิจัยเกี่ยวกับแร่ใยหินของ IARC, ซึ่งเป็นหน่วยงานวิจัยด้านมะเร็งของเรา, ทุกรูปแบบของแร่ใยหินเป็นสารก่อมะเร็ง,

รวมถึงโครโซโทลอย่างแน่นอน. ดิฉันคิดว่าข้อมูลนี้คงไปถึงประเทศสมาชิกอย่างกว้างขวางแล้ว, ทั้งถึงประชาชนทั่วไปและนักวิชาการ, ดังนั้น ใครๆ ก็สามารถเข้าถึงคำกล่าวที่ชัดเจนมากกว่า องค์การอนามัยโลกเห็นว่ามีความเป็นไปได้ที่จะขจัดโรคเหตุแฉะไยหีน, และชัดเจนว่าวิธีที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดคือการขจัดสาเหตุ, ดังนั้น จงหยุดการใช้แฉะไยหีนทุกรูปแบบ.

ผู้สนับสนุนแฉะไยหีนบางคนอ้างว่าไม่มีหลักฐานที่บ่งบอกว่าโครโซโทลเป็นอันตรายต่อสุขภาพของมนุษย์. ข้ออ้างนี้จริงหรือไม่?

หลักฐานมีอยู่แล้ว, ดิฉันหมายถึงมีหลักฐานชัดเจนมาก. เป็นความจริงที่ว่า มะเร็งที่เกิดจากแฉะไยหีนนั้นต้องใช้เวลานานถึง 20 ปีจึงจะปรากฏ ดังนั้น จึงเป็นการยากที่จะจำแนกแยกแยะมะเร็งปอดที่เกิดจากแฉะไยหีนหรือสาเหตุอื่นอย่างบูรณาการ ตัวอย่างเช่น ในหลายประเทศที่ไม่มีการศึกษาทางระบาดวิทยาเชื่อมโยงการสัมผัสแฉะไยหีนในที่ทำงานกับมะเร็งชนิดหนึ่ง. ในประเทศกำลังพัฒนาหลายๆ ประเทศนั้น เราไม่มีแม้แต่ข้อมูลการขึ้นทะเบียนมะเร็ง. แต่เราก็ทำวิจัยเชิงระบาดวิทยาในระยะยาวติดตามในกลุ่มประชากรทั้งหมดที่สัมผัสแฉะไยหีนและดูแลผลลัพธ์มาหลายปีแล้ว. ที่ทำสำเร็จแล้วก็หลายประเทศ. หลักฐานที่พบแน่นหนามาก. ไม่มีเหตุผลที่จะคิดว่ามันคงไม่เกิดแบบนี้ในทวีปแอฟริกาหรือเอเชีย. ดังนั้น สำหรับเราแล้ว หลักฐานมีอยู่. เราคิดว่าโรคมะเร็งกำลังเกิดขึ้นทุกขณะ. และเราไม่ต้องการรอถึง 20 ปี แล้วก็เริ่มนับจำนวนความตายและมองดูจำนวนโรคมะเร็งที่เพิ่มขึ้น. ดังนั้นดิฉันคิดว่าต้องเริ่มปฏิบัติตั้งแต่บัดนี้. เรามีหลักฐานชัดเจนและมากเพียงพอที่จะกล่าวว่า เราจำเป็นต้องขจัดโรคเหตุแฉะไยหีน.

เรารู้ได้อย่างไรว่า โครโซโทลทำให้เกิดโรคมะเร็ง?

หลักฐานเกี่ยวกับความเป็นสารก่อมะเร็งมาจากเพื่อนร่วมงานของเราที่ทำงานอยู่ที่หน่วยงานวิจัยมะเร็งระหว่างประเทศ (IARC). พวกเขาศึกษามากมายเกี่ยวกับสาเหตุของโรคมะเร็งในทางสิ่งแวดล้อม. พวกนี้ได้รับการยอมรับและมีความน่าเชื่อถือสูง, งานการศึกษาของพวกเขามีการทบทวนวรรณกรรมและระดมความคิดเห็นจากนักวิชาการ จากนั้นจึงให้ข้อเสนอแนะ. การทบทวนล่าสุดของพวกเขาเริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ.2552, และหลังจากนั้นก็ไม่มีหลักฐานหรือการศึกษาใดที่ใหม่กว่านี้อีก, แต่จากหลักฐานทั้งหมดพิสูจน์ได้ว่า แฉะไยหีนทุกรูปแบบเป็นสารก่อมะเร็งต่อมนุษย์, นอกจากนี้เราจะรู้ว่าแฉะไยหีนสามารถก่อให้เกิดโรคมะเร็งปอดและมะเร็งเยื่อหุ้มปอดเกี่ยวข้องกับแฉะไยหีน, ในปัจจุบันเรารู้จักว่า ยังมีโรคมะเร็งอีกสองชนิดที่สัมพันธ์กับการสัมผัสแฉะไยหีนด้วย, นั่นก็คือโรคมะเร็งรังไข่และโรคมะเร็งกล่องเสียง. ดังนั้น เราจึงต้องติดตามดูด้วย. นี่ก็คือหลักฐานเพิ่มเติมที่เรามีถึงปัจจุบันเกี่ยวกับการสัมผัสแฉะไยหีนแล้วก่อให้เกิดโรคมะเร็งในมนุษย์.

มีแผนที่จะจัดทำแนวทางขององค์การอนามัยโลกเกี่ยวกับโครโซโทลซึ่งจะเป็นการเพิ่มเติมหลักฐานใหม่ตั้งแต่ปี พ.ศ.2541 หรือไม่?

เรามีรายงานการวิจัยของเพื่อนร่วมงานของเราที่ IARC. เรามีผลงานการศึกษา ก่อนหน้านี้ในองค์การอนามัยโลก. เรามีเอกสารที่ให้ข้อมูลทุกอย่างเกี่ยวกับหลักฐานด้านแฉะไยหีน. และขณะนี้เรามีข้อมูลว่ามากกว่า 50 ประเทศได้ประกาศห้ามใช้แฉะไยหีนอย่างเป็นทางการ. ดิฉันคิดว่า ในปัจจุบันด้วยมติเกี่ยวกับสุขภาพของคนทำงาน, และการรณรงค์ระดับโลกเพื่อขจัดโรคเหตุแฉะไยหีน, องค์การอนามัยโลกจะมีได้ใส่ใจแต่เพียงการหาหลักฐานเพิ่มเติมเท่านั้น, แต่จะต้องก้าวไปไปถึงสาเหตุของโรคซึ่งหมายถึงว่าต้องส่งเสริมให้หยุดใช้แฉะไยหีนทุกรูปแบบเพราะการใช้แฉะไยหีนทำให้เกิดมะเร็ง.

วิธีการอะไรที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดในการกำจัดโรคเหตุแฉะไยหีน?

ในทางสาธารณสุข เมื่อคุณรู้สาเหตุของโรค, คุณก็มุ่งไปจัดการที่สาเหตุนั้น. นี่คือนโยบายที่เราเรียกว่าการป้องกันขั้นพื้นฐาน. ถ้าคุณกำลังแก้ปัญหาการระบาดของอหิวาตกโรค, แน่แน่นอนว่าคุณต้องรักษาผู้ป่วย, แต่ที่สำคัญกว่านั้น คุณต้องทำให้มันแน่ใจได้ว่าน้ำที่ประชาชนใช้ดื่มซึ่งอาจเป็นสาเหตุของโรคนั้นจะต้องสะอาดและปลอดภัย. คุณจึงจะกำจัดสาเหตุของโรคได้. ในกรณีของมะเร็งเยื่อหุ้มปอดและมะเร็งปอดที่เกิดจากแฉะไยหีนนั้น, มันง่ายมาก: วิธีที่จะจัดการกับสาเหตุของโรคก็คือ ส่งเสริมให้หยุดใช้แฉะไยหีนทุกรูปแบบ. นั่นคือสิ่งที่เรากำลังทำกับประเทศต่างๆ, โดยสนับสนุนหลักฐานทางวิชาการ, ให้ข้อมูลการใช้สารอื่นที่ปลอดภัยทดแทนแฉะไยหีน, และถ้าเขาใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับเศรษฐกิจ ก็จะมีความเป็นไปได้สูงที่จะหยุดการใช้แฉะไยหีนได้, ซึ่งเป็นการปกป้องคุ้มครองสุขภาพประชาชนของเขา.

วิธีที่มีประสิทธิภาพสูงสุดและปลอดภัยที่สุดในการกำจัดโรคเหตุแฉะไยหีน ก็คือ หยุดการใช้แฉะไยหีนทุกรูปแบบ ซึ่งเป็นการหยุดสัมผัส และเราก็จะไม่ได้พบกับโรคที่เกิดจากการสัมผัสแฉะไยหีนอีก. ดังนั้น วิธีที่มีประสิทธิภาพสูงสุดคือการหยุดใช้แฉะไยหีนทุกรูปแบบ.

องค์การอนามัยโลกจะรณรงค์ระดับโลกเพื่อขจัดโรคเหตุแฉะไยหีนอย่างไรในประเทศที่ยังมีการใช้แฉะไยหีนอยู่?

สำหรับการรณรงค์ระดับโลกเพื่อขจัดโรคเหตุแฉะไยหีนนั้น องค์การอนามัยโลกต้องดำเนินการหลายเรื่อง: หนึ่ง, ต้องดำเนินการต่อต้านด้านการผลิตและเผยแพร่หลักฐานที่เรามี โดยถือว่าเป็นเรื่องสำคัญที่เรามีโอกาสในการเผยแพร่และหนุนเสริมสิ่งที่เราทำอยู่ให้มากขึ้นบนหลักฐานทางวิชาการเกี่ยวกับความจริงที่ว่าแฉะไยหีนเป็นสารก่อมะเร็ง; สอง, เรากำลังทำงานร่วมกับประเทศต่างๆในวิถีทางที่ทำให้ประเทศเหล่านั้นถอยห่างออกมาจากการใช้แฉะไยหีน - ถ้าประเทศเหล่านั้นสามารถประกาศยกเลิกการใช้อย่างเป็นทางการได้, ก็จะ

ยังเป็นกรณีดีสำหรับเรา-แต่อย่างน้อยที่สุดก็ควรหยุดการใช้แร่ใยหินทุกรูปแบบ. แน่นอนว่าเราต้องทำงานกับประเทศต่างๆ ในการเสนอมาตรการสำหรับการกำจัดแร่ใยหินออกจากอาคารอย่างปลอดภัยด้วย, และดำเนินการรณรงค์อย่างแข็งขันในระดับประเทศ, เพื่อให้ประชาชนเรียกร้องปฏิบัติการที่มากขึ้นที่นำไปสู่การหยุดใช้แร่ใยหิน. สำหรับบุคคลต่างๆ ที่ได้รับแร่ใยหินเข้าสู่ร่างกายแล้วและกำลังทุกข์ทรมานด้วยโรคมะเร็งเยื่อหุ้มปอดหรือมะเร็งปอด, เราก็จะเสนอให้มีการรักษาฟื้นฟูและติดตามดูแลผู้ป่วยอย่างเพียงพอเท่าที่จะเป็นไปได้.

คุณสมบัติของการห้ามใช้โครโซไทล์ทั่วโลกให้เป็นนโยบายที่มีประสิทธิภาพสูงสุดเพื่อที่จะขจัดโรคเหตุโครโซไทล์ ใยหรือไม่?

ดิฉันขอกล่าวว่า วิธีที่มีประสิทธิภาพสูงสุดก็คือ หยุดการใช้แร่ใยหินทุกรูปแบบ. ถึงขณะนี้ ไม่ว่าจะมีการรณรงค์ห้ามใช้ทั่วโลกหรือไม่, ซึ่งจะต้องมีการต่อรองกันในกลุ่มประเทศสมาชิก, ที่เป็นเรื่องเหนือศักยภาพขององค์การอนามัยโลกที่จะดำเนินการออกสนธิสัญญาผูกพันที่มีผลตามกฎหมาย, แต่ในความเป็นจริงได้มีกลุ่มประเทศมากกว่า 50 ประเทศได้ประกาศห้ามใช้แร่ใยหินอย่างเป็นทางการแล้ว และมีประเทศอื่นๆ อีกหลายประเทศกำลังเคลื่อนไหวก้าวไปในทิศทางเดียวกันนี้. เราต้องการให้ประเทศต่างๆ เคลื่อนไหวเพื่อหยุดการใช้แร่ใยหิน, ด้วยวิธีการที่ประเทศนั้นๆ เห็นว่าเหมาะสมและปรับให้เข้ากับศักยภาพของตน... แต่ดิฉันคิดว่าจะต้องดำเนินการให้เร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้. หลักฐานมีอยู่แล้วและสุขภาพของประชาชนกำลังตกอยู่ในความเสี่ยง.

2 องค์กรสิทธิบนดินแดนดินแคนาดาระบุรัสเซีย แทรกแซงไทยให้ใช้แร่ใยหินชาวต่อไป

เมื่อวันศุกร์ที่ 1 มีนาคม พ.ศ.2556 แคทลีน รัฟฟ์ (Kathleen Ruff) แห่งองค์กรสิทธิบนดินแดนดินแคนาดา (RightOnCanada.ca) ซึ่งทำงานต่อต้านการใช้แร่ใยหินมาโดยตลอด รวมถึงการคัดค้านการส่งเสริมการทำเหมืองแร่ใยหินในแคนาดา ได้ออกมาแฉพฤติกรรมของรัสเซียในการกดดันรัฐบาลไทยต่อมาตรการความปลอดภัยเกี่ยวกับแร่ใยหิน ดังนี้

รัสเซียสามารถหยุดแผนห้ามใช้แร่ใยหินของรัฐบาลไทยได้³

ดูเหมือนว่ารัสเซียจะประสบความสำเร็จในการยับยั้งแผนยกเลิกการใช้แร่ใยหินของรัฐบาลไทย. ทั้งๆ ที่ก่อนหน้านี้ในเดือนเมษายน 2554, รัฐบาลไทยเห็นชอบนโยบาย “มาตรการต่างๆ ในการทำให้สังคมไทยไร้แร่ใยหิน”, ซึ่งรวมถึงการห้ามนำเข้าแร่ใยหินชนิดโครโซไทล์(chrysotile)หรือแร่ใยหินขาว และผลิตภัณฑ์ต่างๆ ที่มีแร่ใยหิน. และรัฐบาลไทยได้มอบให้หลายหน่วยงานดำเนินการนำนโยบายนี้ไปสู่อำนาจปฏิบัติแล้ว.

ข่าวที่ได้มาจากสมาคมโครโซไทล์แห่งรัสเซียระบุว่า รัสเซียประสบความสำเร็จในการยับยั้งแผนปฏิบัติการต่างๆ ดังกล่าว. สมาคมโครโซไทล์แห่งรัสเซียเป็นองค์กรที่ทำหน้าที่ล็อบบี้แทนอุตสาหกรรมแร่ใยหินในรัสเซีย. สมาคมนี้ทำการโฆษณาชวนเชื่อว่

3 อ่านเพิ่มเติมที่: <http://www.rightoncanada.ca/?p=1926#sthash.GZDhbHFp.dpuf>

สามารถใช้โครโซไทล์ได้อย่างปลอดภัยและได้ทำการช่วยเหลือสมาชิกของสมาคมฯ ทั้งด้านกฎหมาย, การตลาดและบริการต่างๆ.

จากจดหมายข่าวของสมาคมโครโซไทล์แห่งรัสเซีย มีการรายงานดังนี้:

อิกอร์ เมนีลอฟ, หัวหน้าผู้แทนรัสเซียกล่าวในการประชุมคณะอนุกรรมการความร่วมมือด้านเศรษฐกิจและการค้าระหว่างรัสเซีย-ไทย ว่ารัสเซียและไทยได้ตกลงกันว่า จะเลื่อนมาตรการต่างๆ ในการห้ามนำเข้าแร่ใยหินชนิดโครโซไทล์ออกไป.

จากการประชุม, ทั้งสองประเทศตกลงกันว่า จะเลื่อนการห้ามใช้และห้ามค้าขายแร่ใยหินในประเทศไทยออกไปจนกว่าจะมีข้อยุติจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านนี้ซึ่งจะนำเสนอผลงานในการประชุมคณะกรรมการร่วมระหว่างรัสเซีย-ไทยในเรื่องความร่วมมือสองฝ่ายในครั้งหน้า. เมนีลอฟกล่าวว่าทางฝั่งรัสเซียก็ได้ริเริ่มการศึกษาร่วมกับหน่วยงานวิจัยนานาชาติด้านมะเร็ง(International Agency for Research on Cancer : IARC) เกี่ยวกับผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์อันเนื่องมาจากแร่ใยหินและวัสดุที่มีแร่ใยหิน.

ประเทศไทยเคยกังวลเกี่ยวกับเรื่องความปลอดภัยในการใช้แร่ใยหิน. โดยเฉพาะในปี 2553, หน่วยงานควบคุมได้สั่งให้ผู้จำหน่ายแสดงข้อความว่า การใช้แร่ใยหินสามารถนำไปสู่การเกิดโรคมะเร็งปอดได้, และในปี 2555 ได้วางแผนห้ามนำเข้าแร่ใยหินทุกชนิด. อย่างไรก็ตาม รัฐบาลไทยไม่ได้พูดถึงงานวิจัยที่ทำให้มีมาตรการรุนแรงนี้ออกมา.

ในนามขององค์กรสิทธิบนผืนแผ่นดินแคนาดา เราเห็นว่า

เป็นเรื่องน่ารังเกียจ ที่รัสเซียกำลังแทรกแซงกิจการภายในของประเทศไทยเพื่อที่จะปกป้องผลประโยชน์ของอุตสาหกรรมแร่ใยหินแห่งรัสเซีย. แสดงให้เห็นว่าลึกๆ แล้ว รัสเซียมิได้นับถือระบอบประชาธิปไตยและไม่ได้เคารพในสิทธิของประชาชนไทยในการตัดสินใจด้วยตนเองและในการกำหนดนโยบายของประเทศเกี่ยวกับการคุ้มครองสุขภาพของประชาชน.

เป็นความอยุติธรรม ที่รัสเซียกำลังใช้อำนาจทางเศรษฐกิจในการต่อรองเพื่อที่จะบีบประเทศไทยให้ยอมตามความประสงค์ของรัสเซียและเอื้อประโยชน์ต่อรัสเซีย.

เป็นเรื่องน่าประณาม ที่รัสเซียปฏิเสธหลักฐานทางวิทยาศาสตร์มากมายที่บ่งบอกว่าแร่ใยหินชนิดโครโซไทล์ก่ออันตรายต่อสุขภาพ มีหน้าที่รัสเซียยังกำลังต่อต้านงานขององค์การอนามัยโลก, ซึ่งแนะนำให้หยุดใช้โครโซไทล์และแร่ใยหินชนิดอื่นๆ ทั้งหมด.

เป็นเรื่องน่ากลัว ที่หน่วยงานสังกัดองค์การอนามัยโลกอย่างไอเออาร์ซี (IARC) กำลังร่วมงานกับสถาบันที่ไม่น่าเชื่อถืออย่างสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์แห่งรัสเซียด้านอาชีวอนามัย-ซึ่งเป็นสถาบันพันธมิตรกับอุตสาหกรรมแร่ใยหินแห่งรัสเซีย-ในการทำโครงการวิจัยเรื่องแร่ใยหินในรัสเซีย. หัวหน้าโครงการวิจัยของไอเออาร์ซีนีคือ เอฟจีนี โควาเลฟสกี (Evgeny

Kovalevskiy), ผู้ซึ่งร่วมงานกับอุตสาหกรรมแร่ใยหินในการส่งเสริมการใช้แร่ใยหินทั่วโลกและอ้างว่าไม่เคยพบหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ใดๆ ที่จะสามารถนำมาใช้ตัดสินให้เลิกใช้แร่ใยหินชนิดโครโซไทล์หรือแม้กระทั่งจะนำมาใช้ตัดสินให้บรรจุโครโซไทล์ในบัญชีวัตถุอันตรายของอนุสัญญา Rotterdam.

ในความร่วมมือกับนักโฆษณาชวนเชื่อเกี่ยวกับแร่ใยหินที่ไม่น่าเชื่อถืออย่างโควาเลฟสกี, ไอเออาร์ซีอนุญาตให้ใช้ชื่อหน่วยงานได้, ดังเช่นที่หัวหน้าผู้แทนการค้าแห่งรัสเซียกระทำมาแล้วในประเทศไทย, เพื่อสยบความเพียรของเหล่าวิชาชีพด้านสุขภาพ, ที่กำลังพยายามหยุดการใช้แร่ใยหินให้ได้.

3

กลุ่มนักระบาดวิทยานานาชาติร้องขอให้ยกเลิกการใช้แร่ใยหินทั่วโลก

เมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ.2556 เวล เค. อัล-ดีไลมี (Wael K. Al-Delaimy)⁴ แห่งกองสุขภาพโลก (Division of Global Health), มหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย ได้เขียนบทความวิชาการในเว็บไซต์ของ “ทัศนะด้านสุขภาพสิ่งแวดล้อม” (Environmental Health Perspectives: ehp)⁵ กล่าวถึง แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการร่วมของชมรมระบาดวิทยานานาชาติที่เรียกร้องให้ทั่วโลกยกเลิกการใช้แร่ใยหิน ซึ่งแถลงไว้ในปี พ.ศ.2555 ดังนี้

แถลงการณ์จุดยืนของ JPC-SE เกี่ยวกับแร่ใยหิน: การร้องขออันยาวนานของกลุ่มนักระบาดวิทยาให้ยกเลิกการใช้แร่ใยหินทั่วโลกและหยุดยั้งความอยุติธรรมเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมทั่วโลก⁶

คณะกรรมการร่วม (Joint Policy Committee : JPC) ของชมรมระบาดวิทยา (Societies of Epidemiology : SE), ซึ่งเป็นการรวมตัวกันของชมรมและองค์กรด้านระบาดวิทยาระดับชาติและระดับนานาชาติ, ได้ออกแถลงการณ์เรียกร้องให้ทั่วโลกยกเลิกการใช้แร่ใยหิน (JPC-SE

⁴ เวล เค. อัล-ดีไลมี (Wael K. Al-Delaimy) กองสุขภาพโลก (Division of Global Health), กรมเวชศาสตร์ป้องกันและเวชศาสตร์ครอบครัว (Department of Family and Preventive Medicine), มหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย, ซานดิเอโก, ลา จอลลา (La Jolla), แคลิฟอร์เนีย, E-mail: waldelaimy@ucsd.edu

⁵ <http://ehp.niehs.nih.gov/1306892/>

⁶ <http://dx.doi.org/10.1289/ehp.1306892> [online 01 May 2013]

2012). นี่มิใช่การเรียกร้องครั้งแรกให้ยกเลิกในระดับนานาชาติ (Collegium Ramazzini 2010), แต่ก็เป็นครั้งสำคัญเพราะเป็นการลงนามร่วมกันถึงสิบองค์กรสมาชิก ของ JPC-SE, ซึ่งส่วนใหญ่เป็นสมาคมด้านสาธารณสุขและด้านระบาดวิทยา, รวมถึงนักระบาดวิทยาอีกเป็นจำนวนมาก (JPC-SE 2012). แถลงการณ์แสดงจุดยืนครั้งนี้ยังได้เน้นย้ำว่าเป็นความยุติธรรมด้านสิ่งแวดล้อมระดับโลกในขนาดใหญ่.

เป็นเวลาหลายทศวรรษมาแล้วที่รู้กันว่าแร่ใยหินทำให้เกิดมะเร็งปอด, มะเร็งเยื่อหุ้มปอด (mesothelioma), มะเร็งอื่น ๆ และโรคต่างๆ ในทางหายใจ (LaDou et al. 2010). การสัมผัสแร่ใยหินเป็นปัญหาด้านอาชีวอนามัยอันดับหนึ่งจนกระทั่งมีการเลิกใช้ในประเทศส่วนใหญ่ของโลกที่กำลังพัฒนา (International Ban Asbestos Secretariat 2012). มรดกของการใช้แร่ใยหินในอดีตก็คือการเพิ่มจำนวนผู้ป่วยด้วยโรคเหตุแร่ใยหินทุกปีในแคนาดาและในอีกหลายประเทศอุตสาหกรรม. ต่อมา, หลายประเทศที่ใช้แร่ใยหินในอดีต เช่น แคนาดา, สหรัฐอเมริกา, ออสเตรเลีย, และอีกหลายประเทศทั่วทวีปยุโรป, ต่างก็ได้ยกเลิกการใช้แร่ใยหินอย่างเป็นทางการตามกฎหมายหรือหยุดการใช้แร่ใยหินอย่างจริงจัง.

ความรู้เกี่ยวกับภัยอันตรายของแร่ใยหินก็ชัดเจน. ดังนั้น องค์กรนานาชาติอย่างเช่น องค์การอนามัยโลก, สหภาพโลกของสมาคมสาธารณสุข (World Federation of Public Health Associations), คณะกรรมาธิการนานาชาติด้านอาชีวอนามัย (International Commission on Occupational Health), สมาคมความมั่นคงทางสังคมนานาชาติ (International Social Security Association), สมาพันธ์สหภาพการค่านานาชาติ (International Trade Union Confederation) และธนาคารโลก (World Bank) จึงร่วมกันต่อต้านการใช้แร่ใยหินอย่างแข็งขันและยังได้เตือนว่ามีการใช้ในประเทศที่มีรายได้ต่ำถึงปานกลางมากขึ้น. ประมาณว่ามีถึง 107,000 คน ต้องเสียชีวิตในแต่ละปีจากการสัมผัสแร่ใยหินในขณะประกอบอาชีพ, และมีมากกว่า 125 ล้านคนได้รับสัมผัสแร่ (WHO 2010). ถึงแม้ว่าจะมีการยกเลิกการใช้แร่ใยหินในประเทศที่มีรายได้สูงเป็นส่วนใหญ่เนื่องด้วยภัยอันตรายของมัน, แต่ก็มีการใช้เพิ่มขึ้นในประเทศที่มีรายได้ต่ำถึงปานกลางเนื่องด้วยการล๊อบบี้ของอุตสาหกรรมแร่ใยหินเพื่อป้องกันการออกนโยบายยกเลิกการใช้แร่; นอกจากนี้ ในประเทศเหล่านั้นยังขาดความตระหนักอย่างมากรวมถึงการให้ความรู้เกี่ยวกับภัยอันตรายของแร่ใยหินที่ใช้อยู่.

เรื่องนี้คล้ายคลึงกับปัญหาสาธารณสุขเรื่องการสูบบุหรี่: ซึ่งมีข้อห้ามและการควบคุมในหลายประเทศที่มีการพัฒนามากกว่า, ทำให้มีแนวโน้มของการสูบลดลง, แต่กลับมีการสูบเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในประเทศที่พัฒนาน้อยกว่า (Doku 2010; WHO 2000). เหมือนกับอุตสาหกรรมบุหรี่อย่างมาก, ที่อุตสาหกรรมแร่ใยหินจ้างที่ปรึกษาทำการพัฒนาข้อโต้แย้งทางวิชาการตามใจชอบและสร้างความสับสน (Holmes 2013), รวมทั้งดำเนินการต่อสู้และคุกคามด้วยการฟ้องร้องทางกฎหมายต่อนักวิชาการและผู้สนับสนุนที่ออกมาต่อต้าน

แร่ใยหิน (Morris and Soares 2011). เมื่อเร็วๆ นี้, วารสารพิษวิทยาทางการแพทย์ได้กล่าวขอโทษที่ได้ตีพิมพ์ 4 บทความจากการสนับสนุนของอุตสาหกรรมแร่ใยหินและเขียนโดยที่ปรึกษาของอุตสาหกรรมนี้ที่ทำหน้าที่เป็นพยานผู้เชี่ยวชาญและก็ได้นำบทความนี้ไปอ้างในชั้นศาล (Inhalation Toxicology 2012). คำให้การของพยานที่ยื่นต่อศาลเกี่ยวกับงานวิจัยในบทความเหล่านั้นชี้ว่ามีการจ่ายเงินมากกว่า 850,000 เหรียญสหรัฐให้แก่ที่ปรึกษาคนหนึ่งและจ่ายมากกว่า 7 ล้านเหรียญสหรัฐให้แก่บริษัทที่ทำหน้าที่สนับสนุนการศึกษาเหล่านั้น (Holm 2011).

นอกจากการใช้ยุทธศาสตร์ตีพิมพ์บทความงานวิจัยที่เข้าข้างตน และดำเนินคดีต่อต้านการยกเลิกแร่ใยหินตามกฎหมายแล้ว, อุตสาหกรรมแร่ใยหินยังจัดตั้งตลาดในประเทศต่างๆ ที่เป็นประเทศอ่อนแอทั้งในด้านกฎหมาย ระบบสาธารณสุขและด้านองค์กรสิ่งแวดล้อม, ดำเนินการขายผลิตภัณฑ์แร่ใยหิน. ความยุติธรรมที่สุดระดับโลกตัวอย่างหนึ่งก็คือ แคนาดา ซึ่งห้ามการใช้ผลิตภัณฑ์ที่มีแร่ใยหินในประเทศแต่กลับอนุญาตให้ส่งออกผลิตภัณฑ์ดังกล่าวจนถึงเดือนกันยายน 2555 (JPC-ES 2012). แคนาดายังเป็นผู้ผลิตแร่ใยหินชนิดโครโซไทล์ (chrysotile asbestos) ระดับโลกรายใหญ่. นี่คือสองมาตรฐาน; ผู้ออกกฎหมายปกป้องคุ้มครองประชาชนของตนอย่างแข็งขันจากผลิตภัณฑ์ที่มีแร่ใยหิน แต่กลับไม่ห้ามการส่งออกผลิตภัณฑ์ปัจจุบันเหล่านี้, ราวกับว่าประชาชนในประเทศที่พัฒนาน้อยกว่านั้นเป็นประชาชนชั้นสองของโลก⁷

ในยุคโลกาภิวัตน์และยุคของการเข้าถึงข้อมูล, โลกกลายเป็นหมู่บ้านใหญ่หมู่บ้านเดียวกัน. ไม่สามารถปิดบังข้อมูลต่อประเทศที่มีรายได้น้อยรวมถึงประชาชนในประเทศได้อีกต่อไป, ระบบออนไลน์สามารถแพร่กระจายความรู้ได้โดยง่าย. จึงมีแนวโน้มที่จะมีการแก้ปัญหาด้านสาธารณสุขที่กระทบประชากรกว้างอย่างไร้พรมแดน. การเปลี่ยนแปลงนี้ได้ทำให้วิชาการสุขภาพโลกวิวัฒน์อย่างรวดเร็วในช่วงที่ผ่านมาในรูปแบบของความยุติธรรมทั่วโลกใบนี้.

เศรษฐกิจตกต่ำที่มีผลกระทบไปทั่วโลกในระยะที่ผ่านมา, การแพร่ระบาดของโรคติดต่อ เช่น โรคซาร์ส (SARS : severe acute respiratory syndrome), และแถลงการณ์ของสหประชาชาติ (United Nations) เรื่องโรคไม่ติดต่อ เป็นตัวอย่างของเหตุผลว่า ทำไมการเรียกร้องให้ห้ามใช้แร่ใยหินทั่วโลกจึงสำคัญว่าการเรียกร้องเมื่อกว่า 14 ปีที่ผ่านมา (Collegium Ramazzini 1999). คำใช้จ่ายของคนหลายล้านที่ป่วยหรือตายเป็นผลมาจากการใช้แร่ใยหิน

⁷ ปัจจุบันแคนาดาได้หยุดการสนับสนุนเหมืองแร่ใยหินโครโซไทล์แล้ว

เพิ่มขึ้น, เช่นเดียวกับค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพที่จำเป็นของประชาชน, สามารถทำลายเศรษฐกิจของประเทศที่กำลังรุ่ง เช่น จีน, บราซิลและอินเดีย, ซึ่งในที่สุดก็จะกระทบเศรษฐกิจของโลกทั้งมวล.

ดังนั้น, แถลงการณ์จุดยืนของ JPC-SE ที่เรียกร้องขอให้ยกเลิกหรือห้ามใช้แร่ใยหินทั่วโลก (JPC-SE 2012), โดยมีนักระบาดวิทยาจำนวนนับไม่ถ้วนลุกขึ้นมาสนับสนุนในทันที, จึงเป็นเรื่องจำเป็นที่ต้องกระทำในขณะนี้และต้องส่งสารถึงความยุติธรรมที่ก่อกำเนิดโดยประเทศร้อยละส่วนใหญ่และอุตสาหกรรมในประเทศเหล่านั้นที่กระทำต่อประชากรยากจนที่ไม่รู้อิทธิพลในต่างประเทศต่างๆ ที่มีการใช้แร่ใยหินอย่างเป็นล่ำเป็นสัน. พฤติกรรมเยี่ยงนี้จัดว่าไม่มีจริยธรรมอย่างชัดเจน, แต่ซ่อนเร้นเพราะเป็นสิ่งที่ยอมรับไม่ได้.

แถลงการณ์เรื่องแร่ใยหินของ JPC-SE ได้รับการตอบรับจากสื่ออย่างกว้างขวาง เพราะสนับสนุนโดยกลุ่มนักวิชาการที่มีความเชี่ยวชาญเป็นเลิศและมีความชัดเจนว่าไม่มีความปลอดภัยในทุกระดับของการสัมผัสและทุกชนิดของแร่ใยหิน. อ้างอิงตามข้อมูลล่าสุดจากหน่วยงานสากลการวิจัยด้านมะเร็ง (International Agency for Research on Cancer : IARC) ในเอกสารเกี่ยวกับแร่ใยหิน (IARC 2009), ระบุว่า “มีหลักฐานเพียงพอในมนุษย์ว่าแร่ใยหินทุกชนิด (chrysotile, crocidolite, amosite, tremolite, actinolite, and anthophyllite) เป็นสารก่อมะเร็ง.” หลังจากออกแถลงการณ์จุดยืนของ JPC-SE ไปไม่นาน, รัฐบาลแคนาดาก็ประกาศว่า จะไม่ขัดขวางการบรรจุชื่อแร่ใยหินโครโซไทล์ในบัญชีรายชื่อวัตถุอันตรายของอนุสัญญาสารก่อมะเร็ง (การประชุมสารก่อมะเร็งจัดขึ้นทุกๆ 2 ปีเพื่อพิจารณากำหนดรายชื่อวัตถุอันตรายตามที่คณะทำงานวิชาการได้ทบทวนนำมาเสนอ) (Dooley 2012; Ruff 2012), ซึ่งได้กระทำอย่างต่อเนื่องมาหลายปีแล้ว. รัฐบาลแคนาดายังได้สัญญาด้วยว่าจะให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ชุมชนเขตเหมืองเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจในทางอื่นทดแทนการทำเหมืองแร่ใยหิน (CBC News 2012). อย่างไรก็ตาม, รัฐบาลรัสเซียยังคงคุ้มครองผลประโยชน์ของอุตสาหกรรมแร่ใยหินของตนและยังใช้ข้อมูลจากกลุ่มงานวิจัยที่มีปัญหาทางจริยธรรมในการคัดค้านการห้ามใช้แร่ใยหินในการประชุมสารก่อมะเร็ง (Holmes 2013).

ความร่วมมือด้านสาธารณสุขของนักระบาดวิทยาสิ่งแวดล้อมและนักระบาดวิทยาอื่นๆ รวมถึงนักวิชาการและวิชาชีพสาธารณสุขทั่วไปเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้การรณรงค์เรื่องสาธารณสุขสำคัญๆ อย่างเช่นแร่ใยหินเป็นไปอย่างถูกต้องตามกฎหมายและเที่ยงตรง (Weiss 2012). วิชาชีพสาธารณสุขจะต้องให้ความสำคัญกับผลประโยชน์ของสาธารณสุขมากกว่าผลประโยชน์อื่นใด. ดังนั้นถ้าฟังการลงตีพิมพ์ผลงานวิจัยของนักระบาดวิทยาในวารสารวิชาการคงไม่พอเพียง, จะต้องร่วมมือกันใช้ความพยายามในการทำเนื้อหานโยบายและข้อมูลผลประโยชน์สาธารณะที่สามารถเข้าถึงได้และเป็นประโยชน์ต่อประชาชนทั่วไปด้วย.

เอกสารอ้างอิง

1. CBC News. 2012. Canada Won't Oppose Asbestos Limits. Available: <http://www.cbc.ca/news/politics/story/2012/09/14/montreal-canada-thetford-mines-asbestos.html> [accessed 2 March 2013].
2. Collegium Ramazzini. 1999. Call for an international ban on asbestos. *J Occup Environ Med* 41:830–832.
3. Collegium Ramazzini. 2010. Asbestos Is Still With Us: Repeat Call for a Universal Ban. Available: http://www.collegiumramazzini.org/download/15_FifteenthCRStatement%282010%29.pdf [accessed 9 April 2013].
4. Doku D. 2010. The tobacco industry tactics—a challenge for tobacco control in low and middle income countries. *Afr Health Sci* 10:201–203.
5. Dooley EE. 2012. Canada reverses course on asbestos listing. *Environ Health Perspect* 120:A423.
6. Holm SE. 2011. Deposition of Stewart E. Holm: Supreme Court of the State of New York, County of New York. In Re: New York City Asbestos Litigation. Available: http://ibasecretariat.org/s_holm_deposition_jun_6_2011.pdf [accessed 9 April 2013].
7. Holmes D. 2013. IARC in the dock over ties with asbestos industry. *Lancet* 381:359–361.
8. IARC (International Agency for Research on Cancer). 2009. Asbestos (chrysotile, amosite, crocidolite, tremolite, actinolite, and anthophyllite). *IARC Monogr Eval Carcinog Risk Hum* 100C:219–309. Available: <http://monographs.iarc.fr/ENG/Monographs/vol100C/mono100C-11.pdf> [accessed 10 March 2013].
9. Inhalation Toxicology. 2012. Corrigenda. *Inhal Toxicol* 24(1):80.
10. International Ban Asbestos Secretariat. 2012. Current Asbestos Bans and Restrictions. Available: http://ibasecretariat.org/alpha_ban_list.php [accessed 2 March 2013].
11. JPC-ES (Joint Policy Committee of the Societies of Epidemiology). 2012. Position Statement on Asbestos. Available: <http://www.jpc-se.org/position.htm#asbestos> [accessed 1 April 2013].
12. LaDou J, Castleman B, Frank A, Gochfeld M, Greenberg M, Huff J, et al. 2010. The case for a global ban on asbestos. *Environ Health Perspect* 118:897–901.

13. Morris J, Soares M. 2011. Activist Asbestos Inspector Faces Threats, Industry Backlash. Available: <http://www.publicintegrity.org/2011/04/14/4129/activist-asbestos-inspector-faces-threats-industry-backlash> [accessed 15 April 2013].
14. Ruff K. 2012. Quebec and Canadian Governments end their historic support of the asbestos industry. *Int J Occup Environ Health* 18:263–267.
15. Weiss SH. 2012. A call to action: epidemiologists assert themselves with scientific data. *Int J Occup Environ Health* 18:167–178.
16. WHO (World Health Organization). 2000. Tobacco Company Strategies to Undermine Tobacco Control Activities at the World Health Organization. Available: <http://repositories.cdlib.org/context/tc/article/1107/type/pdf/viewcontent> [accessed 23 March 2009].
17. WHO (World Health Organization). 2010. Asbestos: Elimination of Asbestos-Related Disease. Geneva:WHO. Available: <http://www.who.int/mediacentre/factsheets/fs343/en/index.html> [accessed 9 April 2013].

4

อนุสัญญารอตเตอร์ดัมตกอยู่ในวิกฤต: ถูกปล้นโดยอุตสาหกรรมแร่ใยหิน

เมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม พ.ศ.2556 องค์กรสิทธิบนพื้นแผ่นดินแคนาดาได้เปิดเผยบนเว็บไซต์ของตนว่า กลุ่มประชาสังคมที่เข้าร่วมสัมมนาในการประชุมอนุสัญญารอตเตอร์ดัมในเจนีวา ได้แจ้งสื่อมวลชนว่า อนุสัญญานี้ได้ถูกปล้นโดยอุตสาหกรรมแร่ใยหินไปแล้ว ทั้งนี้ องค์กรฯ ได้รายงานสถานการณ์พร้อมทั้งความคิดเห็นของบุคคลต่างๆ รายละเอียดมีดังนี้

กลุ่มประเทศเพียงหยิบมือเดียวได้ปล้นข้อตกลงนานาชาติที่มีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของมนุษย์ไปแล้ว⁸

กลุ่มประชาสังคมที่เข้าร่วมสัมมนาในการประชุมอนุสัญญารอตเตอร์ดัมในเจนีวา ได้ส่งสัญญาณอันตรายว่า อนุสัญญานี้ได้ถูกปล้นโดยอุตสาหกรรมแร่ใยหินไปแล้ว, ซึ่งหมายถึงว่าเป็นการป้องกันมิให้มีการนำมาตราการคุ้มครองสุขภาพและสิ่งแวดล้อมตามอนุสัญญาไปสู่ขั้นตอนการปฏิบัติ.

เป็นครั้งที่ 4 แล้ว, ที่กลุ่มประเทศเพียงหยิบมือที่เป็นพันธมิตรกับอุตสาหกรรมแร่ใยหินได้ปฏิเสธไม่อนุญาตให้บรรจุแร่ใยหินชนิดโครโซไทล์ในบัญชีรายการวัตถุอันตรายของอนุสัญญานี้, แม้ว่าคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญวิชาการของอนุสัญญาจะแนะนำซ้ำแล้ว

⁸ <http://www.rightoncanada.ca/?p=2049> [online 10 May 2013]

ซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่ามันควรจะถูกรับรอง และแม้ว่าจะเป็นที่ทราบกันดีว่าการรับรองแร่ใยหินชนิดโครโซไทล์ในบัญชีนั้น เข้าเกณฑ์ทุกประการของอนุสัญญา. ข้อเสนอของคณะกรรมการได้รับความเห็นชอบจากองค์กรทางการแพทย์ชั้นนำทุกองค์กรรวมถึงองค์การอนามัยโลก.

“มันร้ายกาจมากที่เจ็ดประเทศ—คือ รัสเซีย, คาซัคสถาน, คีร์กีซสถาน, ยูเครน, ซิมบับเว, อินเดียและเวียดนาม—กำลังจะแปลงอนุสัญญารอตเตอร์ดัมให้กลายเป็นอนุสัญญาที่ปกป้องรายได้ของอุตสาหกรรมแร่ใยหิน แทนที่จะคุ้มครองสุขภาพมนุษย์และสิ่งแวดล้อม” แคทลีน รัฟฟ์ (Kathleen Ruff) ผู้ประสานงานของพันธมิตรอนุสัญญารอตเตอร์ดัมกล่าว

“อนุสัญญากำหนดว่าประเทศต่างๆ จะต้องแสดงความรับผิดชอบในการทำการค้า โดยจะต้องได้รับการยินยอมจากประเทศคู่ค้าก่อนที่จะส่งออกวัตถุดิบไปยังประเทศนั้นๆ,” ลอรี คาซาน แอลเลน (Laurie Kazan Allen), ผู้ประสานงานของ IBAS 9, สาขาสหราชอาณาจักรกล่าว. “แต่เจ็ดประเทศนี้ไม่แสดงความรับผิดชอบทางการค้าและยังปิดบังข้อมูลด้านอันตรายของแร่ใยหินชนิดโครโซไทล์.”

เฟอร์นันดา จิอันนาซี (Fernanda Giannasi), ผู้ตรวจการแรงงานในประเทศบราซิล, รายงานว่า, ในงานของเธอนั้น, ทุกๆ วัน เธอจะได้พบผลิตภัณฑ์ที่มีแร่ใยหินโครโซไทล์เข้ามาในประเทศของเธอโดยไม่มีฉลากระบุ, และมีเหยื่อมากมายในประเทศของเธอเริ่มเป็นมะเร็ง อันเนื่องมาจากการสัมผัสแร่ใยหิน. “เมื่อประเทศเหล่านี้ไม่ปฏิบัติตามกติกาการให้ข้อมูลทางการค้าอย่างรับผิดชอบ, ก็จะกดดันให้ประเทศอื่นๆ ตอบโต้ด้วยมาตรการต่างๆ เช่น ห้ามใช้แร่ใยหินทั้งหมด,” จิอันนาซีกล่าว.

“เมื่อเร็วๆ นี้ รัสเซียและซิมบับเวเพิ่งจะร่วมลงนามรับรองอนุสัญญาและเข้าร่วมประชุมอนุสัญญารอตเตอร์ดัมเป็นครั้งแรก” ซูกิโอะ ฟุรุยา (Sugio Furuya) แห่งเครือข่ายยกเลิกแร่ใยหินแห่งเอเชียกล่าว. “ดูเหมือนว่าประเทศทั้งสองจะเข้าร่วมรับรองอนุสัญญาด้วยวัตถุประสงค์ประการเดียวคือบ่อนทำลายอนุสัญญาเพื่อที่จะปกป้องรายได้ของอุตสาหกรรมแร่ใยหินของประเทศ. พฤติกรรมความเห็นแก่ตัวของพวกเขาเป็นเรื่องน่าละอาย. พวกเขา กำลังทำลายอนุสัญญาอย่างอำมหิตเพื่อรับรองเป้าประสงค์ของตน.”

“ถ้าไม่มีการปฏิบัติตามอนุสัญญาและอนุสัญญาเป็นเพียงตัวหนังสือในกระดาษ, แล้วจะมีอนุสัญญาเพื่อประโยชน์อันใด?” เอ็มมานูเอล ออดแจม-อะกูมาตี (Emmanuel

Odjam-Akumatey) นักอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมแห่งกานา (Ghana) ตั้งคำถาม. “เกียรติยศแห่งอนุสัญญาและประเทศอีก 15 ประเทศที่ร่วมลงนามรับรองอนุสัญญากำลังตกอยู่ในความเสี่ยง.”

“ประเทศทั้งเจ็ดที่เป็นพันธมิตรกับอุตสาหกรรมแร่ใยหินนั้น, กำลังดูหมิ่นสิทธิของประเทศต่างๆ ที่จะต้องให้การยินยอมก่อนการส่งออกและนำเข้า, ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์หลักของอนุสัญญา,” อเลสซานโดร พุกโน (Alessandro Pugno) แห่งสมาคมครอบครัวเหยื่อแร่ใยหินแห่งคาซาเล (Casale), ประเทศอิตาลีกล่าว. “นี่คือเหตุผลที่ว่า ทำไมเราจึงได้นำคนร้อยคนที่ เป็นตัวแทนองค์กรเหยื่อแร่ใยหินมาที่หน้าสำนักงานใหญ่แห่งสหประชาชาติในเจนีวาอีกครั้งพร้อมทั้งยื่นจดหมายต่อประธานการประชุมสัมมนาเพื่อเรียกร้องให้มีการรับรองแร่ใยหินชนิดโครโซไทล์เข้าในบัญชี.”

“เช่นเดียวกับภาคประชาสังคม, สมาชิกส่วนใหญ่ของอนุสัญญารอตเตอร์ดัมตื่นตัวและสนับสนุนแถลงการณ์ของประเทศออสเตรเลียเมื่อวานนี้ที่มีใจความว่าถ้ามันจะเสียหายมาก,” เอลินา ดอสซานอวา (Elina Doszhanova) แห่งกองทุนสังคม-สิ่งแวดล้อมที่เป็นองค์กรพัฒนาภาคเอกชนของคาซัคสถานกล่าว. “แม้ว่าเราจะเป็นประเทศผู้ส่งออกแร่ใยหินชนิดโครโซไทล์รายใหญ่, แต่ก็ไม่มีความวิสัยเชิงลึกและไม่รู้ว่า การนิ่งเฉยจะทำให้เกิดการสูญเสียทางด้านสุขภาพและสิ่งแวดล้อมมากเพียงใดในปัจจุบันและอนาคต.”

“มีการใช้แร่ใยหินชนิดโครโซไทล์อย่างกว้างขวางในคีร์กีซสถาน, แต่ประชาชนของเราที่ไม่ได้รับข้อมูลเรื่องนี้อย่างทั่วถึง; เราเรียกร้องรัฐบาลของเราให้เข้ามาตรกรการป้องกัน, เพื่อปกป้องการสาธารณสุข,” ดอกเตอร์วาดีเมียร์ โกวโรเทนโก (Vladimir Korotenko), แห่งบีไอโอเอ็ม (BIOM) จากประเทศคีร์กีซสถานกล่าว.

“กลุ่มประเทศไม่กี่ประเทศนี้พยายามหาข้ออ้าง, ว่าการรับรองในบัญชีดังกล่าวจะทำให้มีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น. ประเทศพวกนี้พูดซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่าไม่มีการกำหนดกฎเกณฑ์ในอนุสัญญา. นอกจากนี้ยังกล่าวว่าการโต้แย้งนี้เป็นเรื่องไร้สาระและไม่พูดถึงค่าใช้จ่ายมหาศาลที่เกิดจากแร่ใยหินชนิดโครโซไทล์, ซึ่งสูงขึ้นเป็นหลายร้อยพันล้านเหรียญสหรัฐแล้ว. ขณะที่อุตสาหกรรมกอบโกยรายได้อยู่นั้น, ประชาชนผู้เสียภาษีก็ต้องแบกรับค่าใช้จ่ายด้วย. ธนาคารโลกได้ตระหนักถึงเรื่องนี้ จึงได้แนะนำให้ต่อต้านการใช้แร่ใยหินชนิดโครโซไทล์,” อเล็กซานดรา แคเทอร์บาว (Alexandra Caterbow), ผู้เชี่ยวชาญอาวุโสด้านเคมีแห่ง WECF International ¹⁰ กล่าว.

⁹ International Ban Asbestos Secretariat

¹⁰ Woman in Europe for a Common Future

เมื่อปีที่แล้ว, ศาลอิตาลีตัดสินจำคุกผู้บริหารของอุตสาหกรรมแร่ใยหินสองคนเป็นเวลา 16 ปีข้อหาอาญาปิดบังข้อมูลภัยอันตรายของแร่ใยหินจนทำให้มีคนตาย 3,000 คนที่รวมถึงประชาชนที่อาศัยรายรอบโรงงานซีเมนต์แร่ใยหินด้วย.

“ถ้าไม่บรรจุแร่ใยหินชนิดโครโซไทล์ในบัญชี, ก็เท่ากับว่าอนุญาตส่งเสริมให้อุตสาหกรรมก่ออาชญากรรมต่อไปด้วยภัยอันตรายของแร่ใยหินโครโซไทล์, ซึ่งจะทำให้คนอื่นอีกหลายแสนคนตายอย่างน่าเวทนาทั้งๆ ที่สามารถป้องกันได้,” ดอกเตอร์แบร์รี แคสเทิลแมน (Dr.Barry Castleman), อดีตที่ปรึกษาด้านแร่ใยหินของธนาคารโลกกล่าว. “นี่คืออาชญากรรมต่อมนุษยชาติและจะต้องอื้อฉาวไปทั่วโลก.”

เฟอร์นันดา จิอันนาซี กล่าวว่ กลุ่มประเทศเพียงหยิบมือเดียวนี้อาจจะยืดเวลาไปได้นิดหน่อย, แต่การกระทำเยี่ยงนี้ยิ่งเป็นการโดดเดี่ยวตัวเองออกจากสังคมโลกและยั่วยุประเทศสมาชิกส่วนใหญ่ของอนุสัญญาให้เรียกร้องสิทธิมากขึ้น. ภาคประชาสังคมและองค์กรเหยื่อมีหน้าที่ทำการต่อสู้ต่อไปเพื่อคุ้มครองประชาชนทั่วโลกให้ปลอดภัยจากแร่ใยหินชนิดโครโซไทล์.

5

คณะกรรมการนานาชาติด้านอาชีวอนามัย เรียกร้องทั่วโลกยกเลิกการใช้แร่ใยหิน

เมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม พ.ศ.2556 คณะกรรมการนานาชาติด้านอาชีวอนามัยได้
ออกแถลงการณ์ดังนี้

**แถลงการณ์คณะกรรมการนานาชาติด้านอาชีวอนามัย: ยกเลิกแร่ใยหิน
และกำจัดโรคเหตุแร่ใยหินทั่วโลก ¹¹**

คณะกรรมการนานาชาติด้านอาชีวอนามัย (ICOH ¹²) ขอเรียกร้องให้ทั่วโลก
ยกเลิกการทำเหมือง, การขายและการใช้แร่ใยหินทุกชนิดและช่วยกันกำจัดโรคเหตุแร่ใยหิน.
ทั้งนี้ เพื่อให้การกำจัดโรคเหตุแร่ใยหินบรรลุผลสำเร็จ, เราขอเรียกร้องให้ทุกประเทศยกเลิก
การผลิตและการใช้แร่ใยหินทั้งหมด. รวมทั้งเรียกร้องให้ผนึกกำลังกันมุ่งสู่การป้องกันทั้ง
ระดับปฐมภูมิ, ทติยภูมิและตติยภูมิไม่ให้เกิดโรคเหตุแร่ใยหินผ่านโครงการระดับชาติในการ
กำจัดโรคเหตุแร่ใยหินของแต่ละประเทศตามแนวทางขององค์การแรงงานสากล (ILO) และ
องค์การอนามัยโลก (WHO).

¹¹ http://www.icohweb.org/site_new/multimedia/news/pdf/ICOH%20Statement%20on%20global%20asbestos%20ban.pdf

¹² International Commission on Occupational Health

โรคเหตุแร่ใยหินที่ร้ายแรง ได้แก่ โรคมะเร็งปอด, โรคมะเร็งเยื่อหุ้มปอด, โรคมะเร็งรังไข่ และโรคมะเร็งกล่องเสียง.¹⁾ มีหลักฐานเพียงพอที่แสดงว่า แร่ใยหินทั้งประเภทแอมฟิโบล (amphibole) เช่น โครซิโดไลต์ (crocidolite) และประเภทเซอร์เฟนไทน์ เช่น ไครโซไทล์ (chrysotile) ต่างก็ก่อให้เกิดโรคร้ายแรงต่อปอด, เยื่อหุ้มปอดและเยื่อช่องท้องได้.¹⁾ นอกจากนี้ยังก่อให้เกิดโรคเหตุแร่ใยหินที่ไม่ร้ายแรง ได้แก่ โรคใยหิน(asbestosis) และโรคเยื่อหุ้มปอดผิดปกติ เช่น เยื่อหุ้มปอดหนา แคลเซียมจับเยื่อหุ้มปอดและเยื่อหุ้มปอดซึมน้ำ.²⁾

นานาชาติได้ร่วมกันแนะนำว่า การยกเลิกอย่างสมบูรณ์ทั้งการผลิตและการใช้แร่ใยหินทุกชนิดคือหนทางที่ดีที่สุดในการกำจัดการเกิดโรคเหตุแร่ใยหิน. ในปี 2549 องค์การอนามัยโลกระบุว่า วิธีที่มีประสิทธิภาพดีที่สุดในการกำจัดโรคเหตุแร่ใยหิน ก็คือหยุดใช้แร่ใยหินทุกชนิด.³⁾ มติขององค์การแรงงานสากลเกี่ยวกับแร่ใยหินปี 2549, เรียกร้องให้ระงับการใช้แร่ใยหิน รวมทั้งแยกแยะและจัดการแร่ใยหินที่มีอยู่ในปัจจุบันอย่างเหมาะสมในสถานที่ที่สามารถคุ้มครองคนงานให้ปลอดภัยจากแร่ใยหินได้และเพื่อป้องกันโรคและความตายอันเนื่องมาจากแร่ใยหินในอนาคต.⁴⁾ ด้วยการตัดสินใจของรัฐบาล, หลายประเทศได้ห้ามใช้แร่ใยหินทุกชนิดทั่วประเทศไปแล้วด้วยความตระหนักถึงความสำคัญของมนุษย์และภาวะทางเศรษฐกิจของโรคที่เกิดจากแร่ใยหิน. บางประเทศยกเลิกการใช้แอมฟิโบล, ที่มีโครซิโดไลต์เป็นตัวเด่น, แต่ยังไม่ได้ห้ามใช้ไครโซไทล์. ในขณะที่มีหลักฐานเพียงพอจากหน่วยงานวิจัยโรคมะเร็งนานาชาติ (International Agency on Research on Cancer : IARC) ปี 2555 ว่า ไครโซไทล์ทำให้เกิดโรคร้ายต่อปอด, เยื่อหุ้มปอดและเยื่อช่องท้อง, การห้ามใช้เฉพาะแอมฟิโบลไม่เพียงพอ; การห้ามใช้แร่ใยหินต้องรวมถึงไครโซไทล์ด้วย.

บางประเทศได้ห้ามการผลิตและ/หรือการใช้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่มีแร่ใยหิน, แต่ยังคงทำเหมือง, ขยายและส่งออกแร่ใยหิน. เช่นนี้เป็นนโยบายที่ยอมรับไม่ได้และประเทศเหล่านั้นควรจะพิจารณาใหม่. เพื่อที่จะให้เกิดประสิทธิผล, ทุกประเทศควรจะยกเลิกทั้งหมดทั้งการผลิต, การใช้และการส่งออกแร่ใยหินทุกชนิด.

แม้ว่าการยกเลิกการผลิตและการใช้แร่ใยหินทั้งหมดจะประสบผลสำเร็จ, แต่การสัมผัสแร่ใยหินในการประกอบอาชีพก็ยังคงดำรงอยู่เนื่องจากยังมีแร่ใยหินที่ใช้มาก่อนหน้านี้ในวัสดุก่อสร้างและในเครื่องมือ/เครื่องกลที่ทนทานต่างๆ. ดังนั้น คนงานที่ต้องทำงานเกี่ยวกับการดูแลรักษา, ทำลายและรื้อถอนวัสดุที่มีแร่ใยหินจะยังคงมีความเสี่ยง. เพราะฉะนั้น จะต้องดำเนินการมาตรการป้องกันเพื่อให้การป้องกันมีประสิทธิภาพอย่างเหมาะสม. การห้ามใช้แร่ใยหินทั้งหมดรวมถึงในผลิตภัณฑ์, เครื่องมือและวัสดุที่มีแร่ใยหินหมายถึงจะต้องติดตามปฏิบัติการของการยกเลิกที่ควรให้มีการควบคุมเสริมและเป็นโครงการระดับชาติเพื่อให้มั่นใจได้ว่ามีการขจัดการใช้แร่ใยหินและป้องกันการสัมผัสแร่ใยหินได้จริง. ทั้งนี้รวมถึง, การทบทวนระบบการควบคุมและระบบกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการค้าและการคุ้มครองผู้บริโภคและสิ่งแวดล้อมด้วยตามความเหมาะสม.

การป้องกันระดับปฐมภูมิได้แก่การควบคุมมิให้เกิดการสัมผัสเส้นใยของแร่ใยหินที่ฟุ้งกระจายในอากาศได้, การเฝ้าตรวจติดตามความเข้มข้นตามมาตรฐานที่กำหนดและรายงานระดับของการฟุ้งกระจายไปยังหน่วยงานที่รับผิดชอบ. การจัดการความเสี่ยงต่อโรคเหตุใยหินให้หมดไปนั้น จะต้องไม่มีการฟุ้งกระจายของแร่ใยหินเลย. เพื่อที่จะลดการสัมผัสแร่ใยหิน, ซีดสูงสุดของการสัมผัสที่ใช้อ้างอิง (เช่น ค่าสูงสุดที่รับได้หรือขีดสูงสุดในการสัมผัสทางอาชีวอนามัย) ควรเป็นมาตรฐานสากล. ปฏิบัติการโดยใช้ขีดสูงสุดเป็นเกณฑ์นี้จะช่วยลด, แต่ไม่สามารถขจัดความเสี่ยงต่อโรคเหตุแร่ใยหินให้หมดไปได้. คนงานที่มีโอกาสสัมผัสควรจะได้รับข้อมูลเกี่ยวกับสภาวะแวดล้อมในการทำงานของเขาและอันตรายที่อาจเกิดขึ้น, และจะต้องจัดหาหน้ากากที่เหมาะสมให้ด้วย. ถ้าคนงานที่ต้องสัมผัสเส้นใยของแร่ใยหินยังไม่ใช้หน้ากากเป็นประจำ, จะต้องมีการอบรมคนงานให้มีการใช้หน้ากากอย่างเหมาะสม, และส่งเสริมให้สวมหน้ากากเพื่อเป็นเครื่องป้องกัน. การติดตั้งเครื่องกรองอากาศอย่างเพียงพอ, การเปลี่ยนไส้กรอง, การเก็บและดูแลรักษาหน้ากากอย่างถูกหลักสุขอนามัย เหล่านี้จะต้องมีการดำเนินการอย่างเหมาะสม. กระบวนการให้สิทธิหรือให้อำนาจจะต้องพิจารณาอย่างรอบคอบว่ามีความปลอดภัยทั้งในการครอบครอง, การซ่อมแซม, การดูแลรักษาและการทำลาย. จะต้องมีการติดตามระดับของการฟุ้งกระจายในอากาศบริเวณที่มีการทบทวนที่ใกล้เคียงที่อยู่อาศัยอย่างจริงจังและควบคุมให้อยู่ต่ำกว่าขีดสูงสุดของการสัมผัส. การครอบครองขยะปนเปื้อนแร่ใยหินอย่างเหมาะสมและปลอดภัยก็เป็นเรื่องสำคัญ. สุดท้าย, การสูบบุหรี่จะเป็นปัจจัยเสริมให้ผู้สัมผัสแร่ใยหินมีความเสี่ยงต่อโรคมะเร็งปอดมากขึ้น, ดังนั้นโครงการหยุดสูบบุหรี่จึงจำเป็นสำหรับคนงานทุกคนที่สัมผัสแร่ใยหินทั้งในปัจจุบันและในอดีต.

การป้องกันระดับทุติยภูมิได้แก่ การติดตามคนงานที่สัมผัสแร่ใยหินในทางการแพทย์, การวินิจฉัยตั้งแต่เนิ่นๆและการจัดการเป็นรายบุคคลเพื่อป้องกันการเติบโตของโรค. การป้องกันระดับทุติยภูมิไม่ได้ผลสำหรับโรคมะเร็งเยื่อหุ้มปอดและยังไม่ได้พิสูจน์ว่ามันได้ผลสำหรับการป้องกันคนงานที่สัมผัสแร่ใยหินจากโรคมะเร็งปอดหรือไม่, แต่คนงานที่ได้รับการตรวจพบโรคใยหินขั้นต้นนั้น ควรย้ายที่ทำงานเพื่อไม่ให้ได้รับสัมผัสเพิ่ม โรคจะได้พัฒนาช้าลง. โรคเหตุแร่ใยหินทั้งที่ร้ายแรงและไม่ร้ายแรง สามารถวินิจฉัยได้โดยแนวทางที่ได้จัดทำขึ้นแล้ว.^{2,5)}

การป้องกันระดับตติยภูมิได้แก่ บริการทางการแพทย์และสาธารณสุขเพื่อป้องกันทุพพลภาพที่เกิดจากโรคและการช่วยเหลือคนงานที่ได้รับผลกระทบจากโรคเหตุแร่ใยหินในด้านผลเสียหายจากโรคที่เรื้อรัง. การรักษาและการฟื้นฟูที่เหมาะสมสำหรับโรคและอาการแทรกซ้อน, ได้แก่ ภูมิคุ้มกันต่อการติดเชื้อในปอด ก็ควรจะต้องให้การดูแล. ภายหลังการประเมินความบกพร่องและทุพพลภาพแล้ว, จะต้องดูแลเรื่องค่าชดเชยเพื่อเป็นเครื่องป้องกันการดำรงชีวิตด้วย.

โรคเหตุแร่ใยหินที่เกิดขึ้นทุกราย ควรรายงานไปยังหน่วยงานที่รับผิดชอบและหน่วยงานข้อมูลสาธารณสุข. การสำรวจทางด้านสาธารณสุขเกี่ยวกับโรคเหตุแร่ใยหินโดยเฉพาะโรคร้ายแรงอย่างมะเร็งเยื่อหุ้มปอด, โรคใยหินและความผิดปกติของเยื่อหุ้มปอด, จะทำให้ทราบถึงความก้าวหน้าในการกำจัดโรคเหตุแร่ใยหินได้และจะช่วยชี้ว่าที่ใดควรมีความพยายามในการป้องกันระดับปฐมภูมิเพิ่มขึ้น. รายงานการสำรวจด้านสาธารณสุขเกี่ยวกับระดับการสัมผัสแร่ใยหินจะช่วยชี้เป้าว่าที่ใดควรมีการป้องกันระดับปฐมภูมิเพิ่มขึ้นด้วย.

เพื่อให้บรรลุผลการห้ามทั่วโลกทั้งการทำเหมือง, การขายและการใช้แร่ใยหินทุกชนิดและบรรลุผลการกำจัดโรคเหตุแร่ใยหิน จะต้องให้แพทย์และนักอาชีวอนามัยแสดงความห่วงใยด้วยความรับผิดชอบต่อตนเอง, และรณรงค์ให้ประชาชนตื่นตัว รวมทั้งออกปฏิบัติการที่จำเป็นในการป้องกันการเกิดโรคเหตุแร่ใยหิน. ด้วยความตระหนักว่าความร่วมมือเป็นความจำเป็นเร่งด่วน, คณะกรรมาธิการนานาชาติด้านอาชีวอนามัย (ICOH) จะยังคงสนับสนุนความร่วมมือทั้งระดับชาติและระดับโลกในความมานะพยายามนี้, รวมทั้งส่งเสริมสมาชิก ICOH ให้ร่วมมือในการอบรมบุคลากรด้านอาชีวอนามัยให้มีศักยภาพในการสนับสนุนความพยายามด้านต่างๆ อย่างรอบด้านของประเทศเพื่อกำจัดโรคเหตุแร่ใยหิน.

References

- 1) IARC, WHO. Asbestos (Chrysotile, Amosite, Crocidolite, Tremolite, Actinolite and Anthophyllite). IARC Monographs, Volume 100C, 2012. <http://monographs.iarc.fr/ENG/Monographs/vol100C/mono100C-11.pdf>
- 2) American Thoracic Society Documents. Diagnosis and Initial Management of Nonmalignant Diseases Related to Asbestos. Am J Respir Crit Care Med 2004; 170: 691–715. <http://ajrccm.atsjournals.org/content/170/6/691.full.pdf+html>
- 3) World Health Organization. Elimination of asbestos-related diseases. WHO/SDE/OEH/06.03. September 2006. http://www.who.int/occupational_health/publications/asbestosrelateddiseases.pdf
- 4) International Labour Organization. Resolution concerning asbestos, 2006. http://www.ilo.org/safework/info/standards-and-instruments/WCMS_108556/lang-en/index.htm
- 5) Asbestos, asbestosis, and cancer: the Helsinki criteria for diagnosis and attribution [consensus report]. Scand J Work Environ health 1997;12: 311-316. http://www.sjweh.fi/show_abstract.php?abstract_id=226

6 วารสารวิชาการนี้ออ รับใช้อุตสาหกรรมแร่ใยหิน

เมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2557, แคทลีน รัฟฟ์ (Kathleen Ruff), แห่งองค์กรสิทธิ
บนผืนแผ่นดินแคนาดา (RightOnCanada.ca), ได้เขียนบทความแฉพฤติกรรมของทีมน
บรรณาธิการวารสารป้องกันมะเร็งแห่งยุโรปที่ทำงานให้กับอุตสาหกรรมแร่ใยหิน ดังนี้

วารสารป้องกันมะเร็งแห่งยุโรปปฏิเสธการประพาศิตของตน ¹³

ในจดหมายฉบับลงวันที่ 28 มกราคม พ.ศ.2557, นักวิชาการมากกว่า 140 คน, ที่มี
ทั้งนักปกป้องด้านสุขภาพและตัวแทนองค์กรภาคประชาสังคมได้ประท้วงการประพาศิต
จริยธรรมและผิดหลักวิชาการของดร.คาร์โล ลา เวคเซีย (Dr. Carlo La Vecchia), ผู้ช่วย
บรรณาธิการวารสารป้องกันมะเร็งแห่งยุโรป (European Cancer Prevention Journal: EJCP).

ดร.ลา เวคเซีย และผู้ร่วมงานคือ ดร.เพาโล บอฟเฟตตา(Dr. Paolo Boffetta), ซึ่ง
ตีพิมพ์บทความใน EJCP เกี่ยวกับการสัมผัสแร่ใยหินอย่างต่อเนื่องที่มีเนื้อหาบิดเบือน
ทางวิชาการ; ได้กล่าวว่าพวกเขาไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อนในการที่มีความสัมพันธ์ทางการ

¹³ <http://www.rightoncanada.ca/?p=2519>

เงินกับบริษัทกรณีการขึ้นให้การต่อศาลโดยใช้ข้อโต้แย้งเดียวกันกับที่อยู่ในบทความ; และ
ยังโกหกอีกกว่าบทความนั้นได้รับการสนับสนุนจากสมาคมวิจัยมะเร็งแห่งอิตาลี (Italian
Association for Cancer Research).

ดร.ลา เวคเซีย และ ดร.บอฟเฟตตา ยังเป็นเจ้าของบริษัทที่ปรึกษา (บริษัทมุ่งแสง
กำไร) ที่ให้คำปรึกษาแก่บทความต่างๆ ที่จะลงตีพิมพ์, โดยบทความเหล่านั้นได้รับการ
สนับสนุนจากบริษัทเหมืองแร่, บริษัทอาหารจานด่วนและบริษัทสารเคมี, บริษัทเหล่านี้
อ้างว่าผลิตภัณฑ์ของตนซึ่งเป็นที่รู้กันว่ามีสารก่อมะเร็งนั้นไม่มีอันตรายต่อสุขภาพ.
บทความเหล่านั้นช่วยสนับสนุนบริษัทให้สามารถดำเนินการต่อ ทำให้คนงานต้องสัมผัส
สารก่อมะเร็งต่อไป.

ศ.จาร์ก แจนส์เซนส์ (Jaak Janssens), หัวหน้ากองบรรณาธิการของ EJCP, ได้เขียน
จดหมายลงวันที่ 10 กุมภาพันธ์ ระบุว่าพวกเขาไม่เห็นว่ามีอะไรผิดปกติในการกระทำครั้งนี้.

มีจดหมายฉบับหนึ่งที่ส่งถึง ศ.แจนส์เซนส์ ได้ตอบว่า การแสดงความคิดเห็นแบบนี้
ทำให้สูญเสียความน่าเชื่อถือทั้งขององค์การป้องกันมะเร็งแห่งยุโรป (European Cancer
Prevention Organisation) รวมถึง EJCP และเรียกร้องให้คณะกรรมการที่ปรึกษาของ EJCP
ทบทวนการประท้วงครั้งนี้อย่างละเอียดและโปร่งใสรวมทั้งเปิดเผยรายงานฉบับเต็ม
ต่อสาธารณะด้วย.

จดหมายถึงศ.แจนส์เซนส์ ฉบับนี้ระบุว่าดร. ลา เวคเซียประพฤติขัดต่อพันธกิจของ
EJCP:

ส่วนหนึ่งในจดหมายระบุว่า “ไม่ว่าจะเป็นการขึ้นให้การในศาลหรือการทำหน้าที่
ของบริษัทที่ปรึกษาเกี่ยวกับการทดสอบซึ่งปฏิเสธว่าไม่มีอันตรายจากสารก่อมะเร็งนั้น,
ดร.ลา เวคเซียมีสิทธิกระทำได้ในนามของอุตสาหกรรม. แต่องค์กรและวารสารของคุณอ้าง
ว่าอุทิศตนเพื่อป้องกัน “มะเร็งที่มักล้นก่อนที่มันจะเกิด” (คัดลอกมาจากคำขององค์กรและ
วารสาร). และเมื่อองค์กรและวารสารของท่านทำตัวเป็นผู้นำที่อนุมัติให้สัมผัสสารก่อมะเร็ง
ที่เป็นที่รับรู้กันทั่วไป, ดังนั้นในมุมมองของเรา, มันจึงเป็นการทรยศต่อศรัทธาของ
สาธารณะ. นี่คือการกระทำที่ตรงกันข้ามกับการป้องกันและตรงกันข้ามกับพันธกิจที่คุณอ้าง
ว่าจะทำให้บรรลุ.”

ผู้ช่วยบรรณาธิการของ EJCP, ศ.ดร.เจ โบเกอร์ส (Prof. Dr. J. Bogers), กล่าวว่า
“การตอบจดหมายอย่างละเอียดจะกระทำโดยหัวหน้าบรรณาธิการ, คือ ดร.แจนส์เซนส์.”

เราหวังว่า การประท้วงครั้งนี้จะทำให้เกิดความตระหนักทางด้านจริยธรรมและ
ทางด้านวิชาการมากขึ้นและทำให้ EJCP แสดงตนว่ามีพันธกิจในการป้องกันมะเร็งอย่าง
แท้จริง.

7

อ่องกง: แบบอย่างการจัดการกับแร่ใยหิน

เอกสารความรู้ (Fact sheet): การแบน(ban) แอสเบสตอสในอ่องกง

1. บทนำ

- 1.1 เอกสารนี้จัดทำขึ้นเพื่อให้ข้อมูลแก่สมาชิกของคณะกรรมการด้านสิ่งแวดล้อม
ประกอบด้วยข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับแอสเบสตอสและการยกเลิกการใช้ในอ่องกง
และในระดับโลก
- 1.2 แอสเบสตอสคือชื่อสามัญที่ใช้เรียกกลุ่มแร่ใยซิลิเกตที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติ
ซึ่งปรากฏทั้งในรูปแบบวัตถุดิบและที่เป็นส่วนหนึ่งของสารประกอบ. อ้างอิง
ตามกฎีกาควบคุมมลพิษทางอากาศ(APCO)ที่ประกาศใช้ในปีพ.ศ.2539,
แอสเบสตอสหมายถึง แร่และวัตถุที่มีแร่ต่างๆ ได้แก่ อะซิโบลิต โครซิโดไลต์
โครซิโทลิต เส้นใยแอกติโนไลต์ เส้นใยแอนโทฟิลไลต์และเส้นใยทรีโมไลต์.
- 1.3 แอสเบสตอสที่ใช้กันมาก 3 ชนิด คือ โครซิโทลิต¹⁴ (แอสเบสตอสขาว),
อะซิโบลิต¹⁵ (แอสเบสตอสน้ำตาล) และโครซิโดไลต์¹⁶ (แอสเบสตอสน้ำเงิน),
สองชนิดหลังมีอันตรายมากกว่าชนิดแรก.

¹⁴ แอสเบสตอสส่วนใหญ่ที่ใช้ในอ่องกงคือโครซิโทลิต

¹⁵ ส่วนใหญ่ใช้อะซิโบลิตในผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับการเชื่อมตอ

¹⁶ โครซิโดไลต์ใช้ในฉนวน, โดยเฉพาะที่ต่อความคงทนต่อสารเคมี

- 1.4 ในปัจจุบัน, อะซิโตนและโครซิโตนได้ถูกแบนไปแล้วในฮ่องกง. การใช้วัสดุที่มีแอสเบสตอส(ส่วนใหญ่เป็นโครซิโตน)ในการก่อสร้างและในอุตสาหกรรมต่างๆในฮ่องกงส่วนใหญ่ได้ถูกแทนที่ด้วยวัสดุปลอดแอสเบสตอส, และปริมาณการนำเข้าวัสดุที่มีแอสเบสตอสก็ลดลงอย่างมากเมื่อเปรียบเทียบกับช่วงก่อนการออกกฎหมาย (APCO). แม้ว่าผลิตภัณฑ์ส่วนใหญ่ที่ผลิตในฮ่องกงจะไม่มีแอสเบสตอสแล้ว, แต่ก็ยังพบวัสดุที่มีแอสเบสตอสในอาคารที่ไม่ได้ขออนุญาตก่อสร้างและในอาคารเก่า.
- 1.5 รัฐบาลอธิบายว่าไม่ได้ห้ามการนำเข้าและการจำหน่ายโครซิโตนในฮ่องกง เพราะมีอันตรายต่อสุขภาพน้อยกว่าอะซิโตนและโครซิโตนและปริมาณการนำเข้าก็ลดลงอย่างมีนัยสำคัญแล้ว. เพื่อที่จะลดผลกระทบต่อสาธารณสุขอันเนื่องมาจากแอสเบสตอส, รัฐบาลกำลังพัฒนาข้อเสนอให้ห้ามนำเข้า, ห้ามจำหน่ายและห้ามใช้แอสเบสตอสทุกชนิดรวมถึงวัสดุที่มีแอสเบสตอสเป็นส่วนประกอบ.

2. การใช้แอสเบสตอส

แอสเบสตอสแข็งแกร่ง, ทนไฟ, ไม่สึกกร่อนง่าย และเหมาะกับการเป็นฉนวน. นิยมใช้ในการก่อสร้าง, ในโรงงานและในอุตสาหกรรมขนส่งในฮ่องกงช่วงเวลาก่อนกลางทศวรรษ 1980s.¹⁷ โดยทั่วไป มีการใช้แอสเบสตอสในฉนวนความร้อน ฉนวนไฟฟ้า วัสดุเก็บเสียง วัสดุป้องกันไฟ วัสดุก่อสร้าง วัสดุเพิ่มความฝืด และวัสดุเชื่อมต่อ. หนึ่งในประเภทสินค้าที่ใช้แอสเบสตอสมากที่สุดก็คือ แผ่นซีเมนต์สำหรับทำผนัง ฝ้าเพดานและหลังคา.

3. อันตรายของแอสเบสตอสต่อสุขภาพ

- 3.1 โดยทั่วไปวัสดุที่มีแอสเบสตอสจะไม่ก่ออันตรายในสภาพที่ยังไม่บอบสลาย, แต่จะมีอันตรายเมื่อมีการรื้อถอนอย่างไม่เหมาะสม. แอสเบสตอสที่ผ่านกระบวนการแปรสภาพแล้ว, จะเป็นเส้นใยที่เล็กมาก มองด้วยตาเปล่าไม่เห็น. เนื่องจากมีขนาดเล็กและน้ำหนักที่เบา, มันจึงฟุ้งกระจายอยู่ในอากาศได้

¹⁷ ก่อนกลางทศวรรษ1980 ไม่มีกฎหมายใดๆ ในฮ่องกงที่จำกัดการใช้วัสดุที่มีแอสเบสตอส, จึงมีการใช้อย่างแพร่หลายมาก. มาตรการควบคุมพิเศษ (Cap.59X) ที่ใช้กับโรงงานและอุตสาหกรรมในกรณีแอสเบสตอสเริ่มใช้ในปีพ.ศ.2529 เพื่อแบนการใช้แอสเบสตอสกลุ่มแอมฟิโบล (amphibole) ได้แก่ อะซิโตนและโครซิโตน.

เป็นเวลานานเมื่อถูกปลดปล่อยออกมาจากวัสดุที่มีแอสเบสตอส. และเมื่อมันถูกสูดเข้าไปทางลมหายใจ, ก็อาจตกค้างในร่างกายมนุษย์เป็นเวลาหลายปีและนำไปสู่ปัญหาสุขภาพในที่สุด.

- 3.2 แอสเบสตอสถูกจัดให้เป็นสารก่อมะเร็งโดยกรมบริการและสุขภาพมนุษย์, หน่วยงานคุ้มครองสิ่งแวดล้อมแห่งสหรัฐอเมริกาและหน่วยงานวิจัยมะเร็งนานาชาติ. ¹⁸ หลายการศึกษาพบว่าการสัมผัสแอสเบสตอสอาจเพิ่มความเสี่ยงต่อมะเร็งปอดและมะเร็งเยื่อหุ้มปอด (mesothelioma). ¹⁹
- 3.3 ยังมีการศึกษาอื่นๆ อีกที่พบความสัมพันธ์ระหว่างการสัมผัสแอสเบสตอสกับมะเร็งลำไส้ใหญ่และมะเร็งทางเดินอาหาร รวมทั้งเพิ่มความเสี่ยงในการเกิดมะเร็งในลำคอ, ไต, หลอดอาหารและถุงน้ำดี. อีกทั้งยังอาจทำให้เกิดโรคไทริน (asbestosis) ²⁰ และโรคอื่นๆ เกี่ยวกับปอดและเยื่อหุ้มปอด. อาการของโรคเหตุร้ายไทรินอาจจะปรากฏภายใน 10 - 40 ปีหลังจากการสัมผัสแอสเบสตอสครั้งแรก.

4. การควบคุมแอสเบสตอสในฮ่องกง

การใช้แอสเบสตอส

- 4.1 ทั้งข้อบังคับการควบคุมพิเศษต่อแอสเบสตอสในโรงงานและอุตสาหกรรม Cap. 59X ที่เริ่มใช้ในปีพ.ศ. 2529 และข้อบังคับฉบับต่อมา (Cap. 59AD) มีข้อกำหนดบังคับใช้ในเรื่องการควบคุมปริมาณฝุ่นแอสเบสตอสในบริเวณที่ทำงาน. ข้อบังคับนี้ใช้กับโรงงานทุกแห่งที่ดำเนินงานเกี่ยวข้องกับแอสเบสตอส. ห้ามทำให้เกิดการฟุ้งกระจายของแอสเบสตอสในสถานที่ทำงาน; ห้ามใช้แอสเบสตอสเป็นฉนวนป้องกันความร้อน, ป้องกันเสียงและฉนวนป้องกันเพื่อการอื่นๆ; และห้ามใช้แอมฟิโบล ²¹ ในทุกๆ กรณี.

¹⁸ หน่วยงานวิจัยมะเร็งนานาชาติได้รับการสนับสนุนจากองค์การอนามัยโลกเพื่อประสานการวิจัยสาเหตุและกลไกของมะเร็งในมนุษย์ รวมทั้งพัฒนากลยุทธ์การควบคุมและป้องกันมะเร็ง.

¹⁹ มะเร็งเยื่อหุ้มปอดเป็นมะเร็งในช่องอกหรือในผนังท้อง.

²⁰ โรคไทรินเป็นโรคที่มีแผลเป็นหรือพังผืดจับอยู่บริเวณปอด เกิดจากมีเส้นใยหินผ่านเข้าไปในปอดและกระตุ้นให้เนื้อเยื่อปอดปกติกลายเป็นเนื้อเยื่อพังผืด (fibrosis tissue) หรือแผลเป็น.

²¹ ตามข้อบังคับการควบคุมพิเศษต่อแอสเบสตอสในโรงงานและอุตสาหกรรมCap. 59AD, แอมฟิโบลหมายถึง โครซิโตน, อะซิโตน, แอ็คติโนไลต์, แอนโทไฟลไลต์, ทริโมไลต์ และส่วนผสมใดๆที่มีแร่เหล่านี้.

การนำเข้าและการจำหน่ายแอสเบสตอส

- 4.2 การนำเข้าและการจำหน่ายอะซิโตนและโครซิโดไลต์ถูกแบนในฮ่องกงหลังจากเริ่มใช้ในปีพ.ศ.2539. ห้ามมิให้ผู้ใดนำเข้าหรือจำหน่ายอะซิโตนหรือโครซิโดไลต์ปริมาณใดๆ ก็ตามในฮ่องกง รวมถึงสารหรือผลิตภัณฑ์ใดๆ ก็ตามที่มีอะซิโตนหรือโครซิโดไลต์. ผู้ใดฝ่าฝืน APCO จะถูกปรับ 200,000 เหรียญฮ่องกงและถูกจำคุก 6 เดือน.
- 4.3 กฎระเบียบการควบคุมสารเคมีอันตราย (Cap. 595) ที่เสนอโดยกรมคุ้มครองสิ่งแวดล้อม (“EPD”) ในปี พ.ศ.2551 ได้เพิ่มเติมการควบคุม, ผ่านระบบที่ต้องขออนุญาตในการนำเข้า, ส่งออก, ผลิตและใช้สารเคมีอันตรายที่มีไซยาไนด์หรือสารพิษที่มีศักยภาพในการก่อมะเร็งหรือมีฤทธิ์อื่นไม่พึงประสงค์ต่อสุขภาพมนุษย์หรือต่อสิ่งแวดล้อม. ผู้ใดก็ตามที่นำเข้า, ส่งออก, ผลิตหรือใช้สารเคมีที่กำหนด²² จะต้องได้รับอนุญาตจาก EPD. นอกจากนี้, ภายใต้กฎระเบียบการนำเข้าและส่งออก (Cap. 60), ทุกๆ การขนส่งสารเคมีที่กำหนดทั้งนำเข้าและส่งออก จะต้องแสดงใบอนุญาตให้นำเข้าหรือส่งออกที่ออกให้โดย EPD ภายใต้การมอบหมายของกรมอุตสาหกรรมและการค้า.

การควบคุมการรีไซเคิลวัสดุที่มีแอสเบสตอส

- 4.4 เนื่องจากแอสเบสตอสจะก่ออันตรายเมื่อถูกทุบทำลาย, การรีไซเคิลวัสดุที่มีแอสเบสตอสอย่างเหมาะสมจึงเป็นเรื่องสำคัญเพื่อลดการปลดปล่อยเส้นใยสู่อากาศ. APCO ได้บัญญัติการควบคุมการรีไซเคิลวัสดุที่มีแอสเบสตอสเอาไว้. ภายใต้ APCO, เจ้าของทรัพย์สินที่มีหรือสงสัยว่ามีวัสดุประกอบแอสเบสตอสจะต้องดำเนินการรีไซเคิลที่กำหนด ทั้งการดูแลรักษา, การปรับปรุงใหม่, การทุบทำลายหรือการกระทำใดๆ ต่อทรัพย์สินนั้นๆ. ผู้ใด

ไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืน APCO จะต้องถูกปรับ 200,000 เหรียญฮ่องกงและถูกจำคุก 6 เดือน. วิธีการรีไซเคิลวัสดุประกอบแอสเบสตอสที่กำหนดมีดังนี้:

- ต้องจ้างที่ปรึกษาด้านแอสเบสตอสที่ขึ้นทะเบียนไว้ในการติดตามตรวจสอบแอสเบสตอส เตรียมรายงานการตรวจสอบและวางแผนบรรเทาแอสเบสตอส;
- ยื่นรายงานการตรวจสอบแอสเบสตอสพร้อมแผนบรรเทาฯ ต่อ EPD อย่างน้อย 28 วันก่อนเริ่มดำเนินการเกี่ยวกับวัสดุที่มีแอสเบสตอส;
- แจ้งวันเริ่มดำเนินการเกี่ยวกับวัสดุประกอบแอสเบสตอสไปยัง EPD ก่อนวันเริ่มงานที่เกี่ยวกับวัสดุประกอบแอสเบสตอสอย่างน้อย 28 วัน;
- จ้างผู้รับเหมาที่ขึ้นทะเบียนไว้ในการดำเนินงานเกี่ยวกับแอสเบสตอสตามแผนบรรเทาฯ;
- จ้างผู้คุมงานแอสเบสตอสที่ขึ้นทะเบียนไว้ในการดูแลการปฏิบัติตามแผนบรรเทาฯ; และ
- จ้างห้องปฏิบัติการแอสเบสตอสที่ขึ้นทะเบียนไว้ในการสุ่มและวิเคราะห์งานแอสเบสตอสนี้.

5. การควบคุมแอสเบสตอสในระดับสากล

- 5.1 แต่ละประเทศออกกฎและระเบียบของตนในการผลิต, ใช้, นำเข้าและส่งออกซึ่งแอสเบสตอส, ส่วนขั้นตอนการบังคับใช้แตกต่างกันไปในแต่ละประเทศ.
- 5.2 ในช่วงปลายทศวรรษ 1970s, กลุ่มประเทศนอร์ดิก คือ สวีเดน, นอร์เวย์, ฟินแลนด์และเดนมาร์ก เป็นกลุ่มแรกที่แบนการผลิตและการใช้แอสเบสตอส. อีกหลายประเทศได้ร่วมแบนแอสเบสตอสในทศวรรษ 1980s และ 1990s. ส่วนใหญ่, การควบคุมวัสดุประกอบแอสเบสตอสเริ่มต้นที่การแบนโครซิโดไลต์และอะซิโตน, ขณะที่บางประเทศแบนโครซิโพลีด้วยแต่ในระยะต่อมาประเทศต่างๆ ก็แบนแอสเบสตอสทุกชนิด.

²² สารเคมีที่กำหนดประกอบด้วยแอสเบสตอสห้าชนิด ได้แก่: แอ็คติโนไลต์, แอนโทฟิลไลต์, อะซิโตน, โครซิโดไลต์ และทรีโมไลต์.

- 5.3 จากแฟ้มข้อมูลของสำนักงานเลขาธิการยกเลิกแอสเบสตอสสากล (International Ban Asbestos Secretariat),²³ มีประเทศจำนวนน้อยกว่าหนึ่งในสามของทั้งหมดทั่วโลกที่ห้ามใช้แอสเบสตอสทุกชนิด.²⁴
- 5.4 อนุสัญญาแอสเบสตอสที่ผ่านการพิจารณาจากองค์การแรงงานสากล²⁵ ในปีพ.ศ.2529 ใช้กับทุกกิจกรรมที่คนงานต้องสัมผัสแอสเบสตอสในระหว่างการทำงาน. ภายใต้อนุสัญญานี้, ระเบียบหรือกฎหมายของประเทศที่ร่วมลงนามจะส่งผลให้มีมาตรการป้องกันและควบคุมเพื่อคุ้มครองคนงานจากอันตรายต่อสุขภาพอันเนื่องมาจากการประกอบอาชีพที่ต้องสัมผัสแอสเบสตอส. รวมทั้งส่งผลให้เกิดมาตรการจำเป็นที่จะทำให้มั่นใจได้ว่าการดำเนินตามบทบัญญัติในอนุสัญญานี้จะมีประสิทธิผล. อนุสัญญานี้ยังได้ระบุว่า การใช้โครซิโดไลต์และผลิตภัณฑ์ที่มีแอสเบสตอสรวมทั้งการปนแอสเบสตอสทุกชนิดเป็นสิ่งต้องห้าม.
- 5.5 ในเดือนเมษายน พ.ศ.2554, 33 ประเทศที่รวมถึงแคนาดา, เยอรมนี, ฟินแลนด์, ญี่ปุ่น, เกาหลีใต้, สเปนและสวีเดนได้ร่วมลงนามรับรองอนุสัญญาแอสเบสตอส พ.ศ.2529. ผลจากการลงนามอนุสัญญา, ประเทศสมาชิกจะต้องไปกำหนดเงื่อนไขตามข้อตกลงที่จะควบคุมร่วมกันระหว่างชาติ. ในระหว่างนั้น, ทั้งจีนแผ่นดินใหญ่และฮ่องกงยังไม่ได้ร่วมลงนามอนุสัญญานี้.

²³ The International Ban Asbestos Secretariat, จัดตั้งในปีพ.ศ. 2543, มีบทบาทประสานให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างประเทศและกลุ่มประเทศในการทำงานร่วมกันเพื่อแบนแอสเบสตอสทั่วโลกและค้นหาวิธีบรรเทาอันตรายที่เกิดจากการใช้แอสเบสตอสอย่างแพร่หลาย.

²⁴ ถึงเดือนมกราคม พ.ศ.2554, มี 55 ประเทศที่ห้ามใช้แอสเบสตอสทุกชนิด ได้แก่: อัลจีเรีย, อาร์เจนตินา, ออสเตรเลีย, ออสเตรีย, บาร์เรน, เบลเยียม, บรูไน, บัลแกเรีย, ชิลี, โครเอเชีย, ไซปรัส, เซอร์เบีย, เดนมาร์ก, อียิปต์, เอสโตเนีย, ฟินแลนด์, ฝรั่งเศส, กาบอง, เยอรมนี, กรีซ, ฮอนดูรัส, ฮังการี, ไอซ์แลนด์, ไอร์แลนด์, อิสราเอล, อิตาลี, ญี่ปุ่น, จอร์แดน, เกาหลีใต้, คูเวต, ลัตเวีย, ลิทัวเนีย, ลักเซมเบิร์ก, มอลตา, มองโกเลีย, โมซัมบิก, เนเธอร์แลนด์, นิวแคลิโดเนีย, นอร์เวย์, โอมาน, โปแลนด์, โปรตุเกส, กาตาร์, โรมานี, ซาอุดีอาระเบีย, เซเชลส์, สโลวาเกีย, สโลวีเนีย, อัฟริกาใต้, สเปน, สวีเดน, สวิตเซอร์แลนด์, ตุรกี, สหราชอาณาจักร, และอุรุกวัย.

²⁵ The International Labour Organization, founded in 1919, is a forum for the development of common measures for governments, employers and unions to support social fairness and to improve living conditions throughout the world.

References

1. *Air Pollution Control Ordinance (Chapter 311) – Part: VIII: Control of Environmental Asbestos.* Available from: [http://www.legislation.gov.hk/blis_pdf.nsf/6799165D2FEE3FA94825755E0033E532/86682A3515C78D29482575EE005BD610/\\$FILE/CAP_311_e_b5.pdf](http://www.legislation.gov.hk/blis_pdf.nsf/6799165D2FEE3FA94825755E0033E532/86682A3515C78D29482575EE005BD610/$FILE/CAP_311_e_b5.pdf) [Accessed April 2011].
2. Deutsche Gesellschaft für Technische Zusammenarbeit GmbH. (1996) Part II: Asbestos. In: Asbestos Overview and Handling Recommendation. Available from: <http://collections.infocollections.org/ukedu/en/d/Jg51ase/4.2.5.html> [Accessed April 2011].
3. Environmental Protection Department. (1993) Code of Practice on the Handling, Transportation and Disposal of Asbestos Waste. Available from: http://www.epd.gov.hk/epd/english/environmentinhk/waste/guide_ref/files/asbest_e.pdf [Accessed April 2011].
4. Environmental Protection Department. (2006) Environmental Asbestos Control. Available from: http://www.epd.gov.hk/epd/english/environmentinhk/air/guide_ref/asbestos_control_01.html#whatasbestos [Accessed April 2011].
5. Environmental Protection Department. (2009a) Asbestos Removal of Unauthorised Building Works. Available from: http://www.epd.gov.hk/epd/english/environmentinhk/air/guide_ref/asbestos_removal_01.html [Accessed April 2011].
6. Environmental Protection Department. (2009b) Hazardous Chemicals Control. Available from: http://www.epd.gov.hk/epd/english/laws_regulations/comp_guides/cg_hazardous_chemical.html [Accessed April 2011].
7. Environmental Protection Department. (2010) A Concise Guide to the Air Pollution Control Ordinance. Available from: http://www.epd.gov.hk/epd/english/environmentinhk/air/guide_ref/guide_apco.html [Accessed April 2011].
8. Factories and Industrial Undertakings (Asbestos) Regulation (Cap 59AD). Available from: [http://www.legislation.gov.hk/blis_pdf.nsf/4f0db701c6c25d4a4825755c00352e35/02DA16DD795490F0482575EE003502B7/\\$FILE/CAP_59AD_e_b5.pdf](http://www.legislation.gov.hk/blis_pdf.nsf/4f0db701c6c25d4a4825755c00352e35/02DA16DD795490F0482575EE003502B7/$FILE/CAP_59AD_e_b5.pdf) [Accessed April 2011].
9. Factories and Industrial Undertakings (Asbestos) Special Regulations (Cap 59X) Available from: <http://www.hkllii.org/hk/legis/en/reg/59X/s2-30061997.html> [Accessed April 2011].

10. Hong Kong Workers' Health Centre. (2008) Ban Asbestos Campaign in Hong Kong. In: Occupational Health. Issue 134. June 2008. Available from: http://www.hkwhc.org.hk/hk/download_file/download_142.pdf [Accessed April 2011].
11. Information Services Department. (2001) Chapter 16: The Environment—Control of Environmental Asbestos. In: Hong Kong 2000. Available from: http://www.yearbook.gov.hk/2000/eng/16/c16-04_content.htm [Accessed April 2011].
12. International Ban Asbestos Secretariat. (2011a) Chronology of National Asbestos Bans. Available from: http://www.ibasecretariat.org/chron_ban_list.php [Accessed April 2011].
13. International Ban Asbestos Secretariat. (2011b) Current Asbestos Bans and Restrictions. Available from: http://www.ibasecretariat.org/alpha_ban_list.php [Accessed April 2011].
14. International Labour Organization. (2006) C162 Asbestos Convention, 1986. Available from: <http://www.ilo.org/ilolex/cgi-lex/convde.pl?C162> [Accessed April 2011].
15. Legislative Council Secretariat. (2011) Products and waste containing asbestos. Written Reply of LegCo Question No. 13 of the Council meeting on 30 March.
16. National Cancer Institute. (2009) Asbestos Exposure and Cancer Risk. Available from: <http://www.cancer.gov/cancertopics/factsheet/Risk/asbestos> [Accessed April 2011].
17. Replies to initial written questions raised by Finance Committee Members in examining the Estimates of Expenditure 2004-05 of Special Finance Committee Meeting on 1 April 2004: Session No. 18. Question Serial No. 0031. Available from: http://www.legco.gov.hk/yr03-04/english/fc/fc/w_q/emb-e.pdf [Accessed April 2011].
18. The Government of the Hong Kong Special Administrative Region. (2008) Press Release: LCQ13: Controls on asbestos. Available from: <http://www.info.gov.hk/gia/general/200803/05/P200803050208.htm> [Accessed April 2011].
19. The Government of the Hong Kong Special Administrative Region. (2008) Press Release: LCQ13: Controls on asbestos works and asbestos containing materials. Available from: <http://www.info.gov.hk/gia/general/200810/29/P200810290156.htm> [Accessed April 2011].

立法會 สถานีบัญญัติ

LC Paper No. CB(1) 855/11-12(04)

Ref. : CB1/PL/EA

การประชุมคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม

วันที่ 19 มกราคม พ.ศ.2555

สรุปย่อความเป็นมาของการแบนแอสเบสตอสทุกชนิด

โดยสำนักงานเลขานุการสถานีบัญญัติ

(จัดทำเมื่อวันที่ 13 มกราคม 2555)

จุดมุ่งหมาย

1. เอกสารนี้มุ่งเสนอความเป็นมาของข้อเสนอสำหรับการแบนแอสเบสตอสทุกชนิด, และข้อคิดเห็นของกรรมการ.

ความเป็นมา

2. เพราะความเหนียวทนทาน ทนต่อความร้อนและสารเคมีได้สูง, จึงมีการใช้แอสเบสตอสในการเพิ่มความเสียดทาน, ใช้ป้องกันไฟ, ใช้เป็นฉนวน, และเป็นวัสดุก่อสร้างอย่างกว้างขวางในช่วงก่อนกลางทศวรรษ 1980s. อย่างไรก็ตาม, มีการพิสูจน์แล้วว่าแอสเบสตอสเป็นสารก่อมะเร็งซึ่งสามารถทำให้เกิดโรคลิพิน (asbestosis),²⁶ มะเร็งปอด (lung cancer) และมะเร็งเยื่อหุ้มปอด²⁷ เมื่อมีการสูดเข้าไปทางลมหายใจ. แอสเบสตอสที่ใช้กันมากที่สุด 3 ชนิดคือ โครโซไทล์ (แอสเบสตอสสีขาว), อะโมไซต์ (แอสเบสตอสสีน้ำตาล) และโครซิโดไลต์ (แอสเบสตอสสีน้ำเงิน), สองชนิดหลังนี้มีอันตรายมากกว่า.

²⁶ โรคลิพินคือโรคที่แอสเบสตอสจับเนื้อเยื่อในปอดเป็นรอยแผลเป็น.

²⁷ มะเร็งเยื่อหุ้มปอดเป็นมะเร็งที่พบน้อย เกิดจากมีสิ่งแปลกปลอมไปเคลือบผนังอวัยวะภายในซึ่งส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากการได้สัมผัสแอสเบสตอส.

การควบคุมแอสเบสตอสในฮ่องกง

3. ทั้งข้อบังคับการควบคุมพิเศษต่อแอสเบสตอสในโรงงานและอุตสาหกรรม Cap. 59X ที่เริ่มใช้ในปี พ.ศ.2529 และข้อบังคับฉบับต่อมา (Cap. 59AD) มีข้อกำหนดบังคับใช้ในเรื่องการควบคุมปริมาณฝุ่นแอสเบสตอสในบริเวณที่ทำงาน. ข้อบังคับนี้ใช้กับโรงงานทุกแห่งที่ดำเนินงานเกี่ยวข้องกับแอสเบสตอส. ห้ามทำให้เกิดการฟุ้งกระจายของแอสเบสตอสในสถานที่ทำงาน; ห้ามใช้แอสเบสตอสเป็นฉนวนป้องกันความร้อน, ป้องกันเสียงและฉนวนป้องกันเพื่อการอื่นๆ; และห้ามใช้แอมฟิโบล 28 ในทุกๆ กรณี.

4. การนำเข้าและจำหน่ายอะซิโตนไฮดรอกไซด์และโครซิโดไลต์ซึ่งมีอันตรายมากกว่าได้ถูกแบนตั้งแต่ปีพ.ศ. 2539 ภายใต้กฎีกาควบคุมมลพิษทางอากาศ (Cap. 311) (APCO). กฎีกาควบคุมสารเคมีอันตราย (Cap. 595) ที่ประกาศใช้ในปี 2551 ได้เพิ่มระดับการควบคุม, ผ่านระบบอนุญาตในการนำเข้า, ส่งออก, ผลิตและใช้แอสเบสตอสที่ยังไม่รวมแอสเบสตอสขาว. นอกจากนี้, ภายใต้กฎีกาการนำเข้าและส่งออก (Cap. 60), การขนส่งสารเคมีที่กำหนดเข้ามาในและออกจากฮ่องกงจะต้องมีใบอนุญาตนำเข้า/ส่งออกที่ออกโดยกรมคุ้มครองสิ่งแวดล้อมภายใต้การมอบหมายจากกรมอุตสาหกรรมและการค้า.

5. เพื่อป้องกันการปลดปล่อยแอสเบสตอสสู่บรรยากาศแวดล้อม, ตาม APCO, มีการกำหนดให้ต้องจ้างวิชาชีพคุณภาพที่ขึ้นทะเบียนไว้ในการดำเนินงานบางอย่างที่เกี่ยวข้องกับวัสดุที่มีแอสเบสตอสรวมทั้งต้องปฏิบัติตามแนวทางปฏิบัติที่กำหนดไว้. นอกจากนี้, ยังจะต้องมีการจัดการขยะที่เหมาะสมทั้งการเก็บและการทิ้งภายใต้กฎีกาการทิ้งขยะ (Cap. 354) (WDO).

ข้อเสนอในการแบนแอสเบสตอสทุกชนิด

6. แนวโน้มสถานการณ์สากลคือ การขยายการแบนในการนำเข้า, จำหน่ายและใช้แอสเบสตอสไปถึงแอสเบสตอสขาวเมื่อมีสิ่งทดแทนได้แล้ว. ด้วยการมีทางเลือกอื่นที่ปลอดภัยที่มีแพร่หลายกว้างขวางในท้องตลาด, การใช้วัสดุก่อสร้าง, วัสดุป้องกันไฟ, การติดตั้งเครื่องจักรกลและไฟฟ้ารวมถึงยานพาหนะในฮ่องกงจึงควรถูกทดแทนด้วยวัสดุที่ไม่มี

แอสเบสตอส. ในความเป็นจริงแล้ว, ไม่มีการใช้แอสเบสตอสในโครงการที่อยู่อาศัยใหม่ๆ ของรัฐตั้งแต่ปีพ.ศ. 2527. การนำเข้าแอสเบสตอสสีขาวเข้าสู่ฮ่องกงลดลงอย่างมากจาก 577 ตันในปีพ.ศ.2539 เหลือเพียง 35 ตันในปีพ.ศ. 2553. เพื่อที่จะลดความเสี่ยงจากแอสเบสตอสและปกป้องสาธารณสุขจากการสัมผัสแอสเบสตอสในสิ่งแวดล้อม, ฝ่ายบริหารได้เสนอให้มีการแก้ไข APCO เพื่อ -

- ขยายการแบนจากในปัจจุบันที่ห้ามนำเข้าและจำหน่ายแอสเบสตอสสีน้ำเงินและสีน้ำตาลไปครอบคลุมถึงโครซิโทล(แอสเบสตอสสีขาว), แอ็คติโนไลต์, แอนโรฟิลไลต์และทริโมไลต์;
- แบนการจำหน่ายและการนำกลับมาใช้ใหม่เพื่อป้องกันไม่ให้แอสเบสตอสที่ถูกรีไซเคิลกลับเข้าสู่ตลาดอีกครั้งหรือถูกนำมาใช้ใหม่;
- ยกเลิกข้อยกเว้นที่มีอยู่ในปัจจุบันสำหรับการเคลื่อนย้ายสินค้า ทั้งนี้เพื่อหลีกเลี่ยงความเสี่ยงต่ออันตรายด้านสุขภาพอันเนื่องมาจากการปลดปล่อยแอสเบสตอสสู่บรรยากาศระหว่างการขนย้ายและการบรรจุใหม่;
- หนุนเสริมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ออกประกาศให้หยุดนำเข้า, จำหน่าย, แจกจ่ายหรือใช้แอสเบสตอสหรือผลิตภัณฑ์ที่มีแอสเบสตอส รวมทั้งให้รีไซเคิลทิ้งหรือทำลายอย่างเหมาะสมเมื่อพบว่ามีสารระเบิด;
- หนุนเสริมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้กำหนดเงื่อนไขและยกเลิกข้อยกเว้นเพื่อให้สอดคล้องกับการควบคุมที่เสนอ โดยเฉพาะสำหรับในสถานการณ์พิเศษ; และ
- กำหนดบทลงโทษสำหรับการไม่ปฏิบัติตามการควบคุมตามข้อเสนอนี้ด้วยการปรับ 200,000 เหรียญฮ่องกงและจำคุก 6 เดือน.

เพื่อให้ธุรกิจการค้าที่ได้รับผลกระทบได้มีเวลาพอเพียงในการค้นหาทางเลือกทดแทน, ฝ่ายบริหารตั้งใจจะให้เริ่มปฏิบัติการควบคุมตามที่เสนอเมื่อสิ้นปี พ.ศ. 2555. ทั้งนี้ การประชุมหารือกับผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับข้อเสนอนี้สิ้นสุดแล้วเมื่อวันที่ 31 พฤษภาคม พ.ศ.2554.

การพิจารณาของคณะกรรมการด้านสิ่งแวดล้อม

7. ข้อเสนอสำหรับการแก้ไขปรับปรุง APCO เพื่อที่จะขยายการแบนในปัจจุบันจากห้ามนำเข้าและจำหน่ายแอสเบสตอสสีน้ำเงินและสีน้ำตาลไปถึงครอบคลุมแอสเบสตอสทุกชนิด ได้รับการพิจารณาจากคณะกรรมการด้านสิ่งแวดล้อม (คณะกรรมการฯ) เมื่อวันที่ 20 เมษายน พ.ศ. 2554.

8. คณะกรรมการฯส่วนใหญ่สนับสนุนข้อเสนอนี้เนื่องจากมีการพิสูจน์แล้วว่าแอสเบสตอสเป็นสารก่อมะเร็ง. เห็นชอบว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอาจกำหนดข้อยกเว้น

28 ตามข้อบังคับการควบคุมพิเศษต่อแอสเบสตอสในโรงงานและอุตสาหกรรมCap. 59AD, แอมฟิโบล หมายถึง โครซิโดไลต์, อะซิโตนไฮดรอกไซด์, แอ็คติโนไลต์, แอนโรฟิลไลต์, ทริโมไลต์ และส่วนผสมใดๆ ที่มีแร่เหล่านี้.

ในการควบคุมตามข้อเสนอสำหรับสถานการณ์พิเศษต่างๆ, กรรมการบางท่านถามว่ากรณีภายใต้ข้อยกเว้นจะมีอะไรบ้าง. ในขณะที่บางท่านถามว่ามาตรการควบคุมที่เสนอนี้จะใช้บังคับกับการเคลื่อนย้ายแอสเบสตอสที่ไม่มีการแบ่งบรรจุใหม่หรือไม่มีการกระทบกระเทือนสิ่งที่อยู่ภายในหรือไม่. เพื่อหลีกเลี่ยงการฟุ้งกระจายของแอสเบสตอสสู่สิ่งแวดล้อม, กรรมการถามเกี่ยวกับปฏิบัติการป้องกันและการบังคับใช้ในกรณีการทุบทำลายอาคารเก่าหรือการบูรณะปฏิสังขรณ์.

คำถามของสภา

9. Hon KWOK Ka-ki, Hon LI Fung-ying และ Hon LEUNG Ka-lau ได้ตั้งคำถามเกี่ยวกับการควบคุมแอสเบสตอสหลายคำถามในการประชุมสภา. รายละเอียดของคำถามปรากฏในลิงก์ข้างล่างเพื่อความสะดวกในการอ้างอิง.

ความคืบหน้าล่าสุด

10. ฝ่ายบริหารเสนอให้นำรายงานผลการหารือกับผู้มีส่วนได้เสียพร้อมทั้งข้อเสนอล่าสุดเข้าสู่ที่ประชุมในการประชุมคณะกรรมการในวันที่ 19 มกราคม พ.ศ.2555.

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

- 11. รายการเอกสารที่เกี่ยวข้องปรากฏใน ภาคผนวก. แผนกธุรการสภา 1 สำนักงานเลขานุการสภานิติบัญญัติ 13 มกราคม พ.ศ.2555

ภาคผนวก ข้อเสนอสำหรับการแบนแอสเบสตอสทุกชนิด รายการเอกสารที่เกี่ยวข้อง

สภา/คณะกรรมการ	วันที่ประชุม	เอกสาร
EA Panel	20 เม.ย. 2554	ข้อมูล “ข้อเสนอสำหรับการแบนแอสเบสตอสทุกชนิด” โดยฝ่ายบริหาร (LC Paper No. CB(1) 1913/10-11(05)) http://www.legco.gov.hk/yr10-11/english/panels/ea/papers/ea0420cb1-1913-5-e.pdf
		“การแบนแอสเบสตอสในฮ่องกง” โดย สำนักงานเลขานุการสภานิติบัญญัติ (เอกสารความรู้) (FS18/10-11) http://www.legco.gov.hk/yr10-11/english/sec/library/1011fs18-e.pdf
		รายงานการประชุม (LC Paper No.CB(1) 2547/10-11) http://www.legco.gov.hk/yr10-11/english/panels/ea/minutes/ea20110420.pdf

Hyperlinks to relevant Council Questions:

วันที่	คำถามของสภา
5 มีนาคม 2551	Council question raised by Hon KWOK Ka-ki http://www.info.gov.hk/gia/general/200803/05/P200803050208.htm
29 ตุลาคม 2551	Council question raised by Hon LI Fung-ying http://www.info.gov.hk/gia/general/200810/29/P200810290156.htm
30 มีนาคม 2554	Council question raised by Hon LEUNG Ka-lau http://www.info.gov.hk/gia/general/201103/30/P201103300116.htm

ข่าวแจกในฮ่องกง: การทุบทำลายอาคารที่มีแอสเบสตอส

ข้างล่างนี้เป็นคำถามของสมาชิกสภานิติบัญญัติ, นายคริสโตเฟอร์ ชุง (Christopher Chung) และตอบเป็นลายลักษณ์อักษรโดยเลขาธิการด้านสิ่งแวดล้อม, นายหว่อง กัมสิง (Wong Kam-sing), ในสภานิติบัญญัติวันนี้ (16 ตุลาคม 2556):

คำถาม:

เกี่ยวกับการทุบทำลายอาคารที่มีแอสเบสตอส, รัฐบาลจะสามารถตอบสภาแห่งนี้ได้หรือไม่ว่า:

- 1) ในปัจจุบันมีอาคารที่มีแอสเบสตอสทั้งหมดในฮ่องกงเป็นจำนวนเท่าใดจาก 18 อำเภอ;
- 2) ได้มีการจัดทำแผน/กำหนดตารางเวลาในการทุบทำลายอาคารที่มีแอสเบสตอสหรือยัง, และคาดว่าจะทุบทำลายเมื่อใด;
- 3) บรรดาเจ้าของอาคารที่ยื่นขอความช่วยเหลือจากโครงการความช่วยเหลือต่างๆ มีจำนวนเท่าใด ตั้งแต่ปี 2011 สำหรับการทุบทำลายอาคารที่มีแอสเบสตอส;
- 4) เนื่องจากกฎหมายบัญญัติให้มีการขึ้นทะเบียนที่ปรึกษาด้านแอสเบสตอสหรือผู้รับเหมาทำลายแอสเบสตอสเพื่อให้มีส่วนร่วมในงานที่เกี่ยวข้องกับวัสดุที่มีแอสเบสตอส, ในปัจจุบันมีที่ปรึกษาและผู้รับเหมาดังกล่าวจำนวนเท่าใดในฮ่องกง; และมีการประเมินหรือไม่ว่าจำนวนดังกล่าวพอเพียงหรือไม่;
- 5) ในห้าปีที่ผ่านมานี้, มีผู้ละเมิดกฎหมายที่ระบุใน (4) จำนวนเท่าใด, และศาลได้สั่งลงโทษเป็นประการใด;
- 6) ในห้าปีที่ผ่านมานี้, มีการดำเนินคดีทั้งขยะแอสเบสตอสอย่างผิดกฎหมายจำนวนเท่าใด, และศาลสั่งลงโทษเป็นประการใด; รวมถึงผู้รับเหมาถูกดำเนินคดีในกรณีนี้เป็นจำนวนเท่าใด; และ
- 7) ตามที่มีสมาชิกของอุตสาหกรรมก่อสร้างจำนวนหนึ่งชี้ว่าในปัจจุบัน งานที่เกี่ยวข้องกับวัสดุที่มีแอสเบสตอสทุกงานได้รับการควบคุมโดยกฤษฎีกาควบคุมมลพิษทางอากาศแล้ว, ซึ่งบังคับใช้กฎหมายโดยกรมคุ้มครองสิ่งแวดล้อม, แต่งานเหล่านี้เกี่ยวข้องกับเรื่องอื่นๆ อีก เช่นความปลอดภัยของแรงงานและการดูแลงาน, ถ้ามองว่าหน่วยงานที่มีอำนาจได้ทำการประเมินหรือไม่ว่า การดำเนินงานดังกล่าวในปัจจุบันครบถ้วนสมบูรณ์หรือไม่ในเมื่อไม่มีผู้ดูแลหรือผู้ประสานงานจากกรมแรงงานและกรมอาคาร; และรัฐบาลมีแผนที่จะทบทวนและปรับปรุงกฤษฎีกาดังกล่าวเพื่อแก้ไขปัญหานี้หรือไม่ ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้ที่ทำงานด้านนี้ได้รับความปลอดภัย.

คำตอบ:

เรียน ท่านประธาน,

ผมขอตอบคำถามทั้งเจ็ดข้อ ดังนี้:

- 1) ก่อนหน้าทศวรรษ 1980s, การใช้วัสดุที่มีแอสเบสตอสในการก่อสร้างอาคารมีความแพร่หลายมาก. มีการใช้แผ่นซีเมนต์ที่มีแอสเบสตอสในโครงสร้างหลังคาและฝ้าเพดานจำนวนมากในอาคารเก่าเพื่อเป็นร่มเงาและเป็นฉนวนกันความร้อน. แผ่นซีเมนต์แอสเบสตอสในสภาพดีจะไม่ปลดปล่อยเส้นใยแอสเบสตอสสู่อากาศ จึงไม่มีความเสี่ยงต่อสุขภาพของผู้อยู่อาศัยหรือต่อสาธารณชน. เราจะสามารถรู้ได้ว่าอาคารใดมีวัสดุที่มีแอสเบสตอสหรือไม่ ก็ด้วยการสุ่มเก็บตัวอย่างส่งตรวจวิเคราะห์, และบางครั้ง วัสดุนี้ก็ซ่อนเร้นอยู่ในโครงสร้างอาคาร ยกต่อการเข้าถึงและค้นพบได้, จะพบได้ต่อเมื่อมีการประเมิน ณ ที่นั้นโดยที่ปรึกษาด้านแอสเบสตอสที่ขึ้นทะเบียนไว้. ดังนั้น, ในขณะนี้ รัฐบาลจึงยังไม่มีข้อมูลในภาพรวมเกี่ยวกับอาคารที่มีแอสเบสตอสในฮ่องกง.
- 2) โครงสร้างที่มีวัสดุประกอบแอสเบสตอสและไม่ได้ถูกกระทบกระเทือน, ยังอยู่ในสภาพดี, จะไม่ปลดปล่อยเส้นใยแอสเบสตอส. วิธีที่ดีที่สุดในการควบคุมโครงสร้างที่มีแอสเบสตอสก็คือ การดูแลให้อยู่ในสภาพที่ดีและไม่มีความจำเป็นจะต้องทุบทำลาย. ดังนั้น, จึงไม่จำเป็นต้องกำหนดตารางเวลาในตอนนี้อย่างไรก็ตามเพื่อทุบทำลายอาคารเหล่านั้นทั้งหมดในฮ่องกง.
- 3) ตั้งแต่ปี 2011 เป็นต้นมา, มีทั้งหมดแปดรายที่ได้รับความช่วยเหลือให้กู้เงินโดยไม่ต้องเสียดอกเบี้ยในการปรับปรุงบ้านที่ต้องทุบทำลายโครงสร้างที่มีแอสเบสตอส.
- 4) ถึงวันที่ 1 ตุลาคมปีนี้, มีการขึ้นทะเบียนที่ปรึกษาด้านแอสเบสตอส 38 รายและผู้รับเหมางานแอสเบสตอส 9 รายในฮ่องกง. จำนวนการขึ้นทะเบียนมืออาชีพด้านแอสเบสตอสเป็นไปตามความต้องการของตลาด. จำนวนมืออาชีพด้านแอสเบสตอสข้างต้นนี้สอดคล้องกับความต้องการหรือถอนวัสดุที่มีแอสเบสตอสในปัจจุบัน.
- 5) ภายใต้มาตรา 73, 77 และ 79 ของกฤษฎีกาควบคุมมลพิษทางอากาศ, ถ้าผู้ที่เกี่ยวข้องไม่แจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรต่อกรมคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ก่อนที่จะเริ่มดำเนินงานขจัดแอสเบสตอส, ไม่จ้างผู้รับเหมาที่ขึ้นทะเบียนแล้วหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดการขจัดแอสเบสตอสที่ออกโดยกรมคุ้มครองสิ่งแวดล้อม, จะต้องถูกปรับสูงสุดเป็นเงิน 200,000 เหรียญและถูกจำคุกหกเดือน. กรมคุ้มครองสิ่งแวดล้อมทำงานใกล้ชิดกับกรมอาคารในการตรวจสอบตราสถานที่เป้าหมายในอาคารเก่าแก่เหล่านั้นรวมทั้งงานทุบทำลายที่วางแผนแล้วเพื่อการติดตามตรวจสอบต่อไป. ยิ่งไปกว่านั้น, กรมคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจะดำเนินการรับเรื่องร้องเรียนจากสาธารณะและฝ่ายอุตสาหกรรมในทันที. เมื่อพบว่ามีการดำเนินงานเกี่ยวกับแอสเบสตอสอย่างผิดกฎหมาย, กรมคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ก็จะเข้าไปจัดการ. จำนวนคดีที่กรมคุ้มครองสิ่งแวดล้อมดำเนินการตามกฤษฎีกาควบคุมมลพิษทางอากาศในห้าปีที่ผ่านมานี้สำหรับการ

ไม่จ้างที่ปรึกษาด้านแอสเบสตอสหรือไม่จ้างผู้รับเหมางานแอสเบสตอสที่ขึ้นทะเบียนไว้ในการดำเนินงานเกี่ยวกับแอสเบสตอส, รวมถึงค่าปรับที่ศาลสั่ง ได้รวบรวมไว้ในภาคผนวก.

6) ในรอบห้าปีที่ผ่านมา, กรมคุ้มครองสิ่งแวดล้อมได้ดำเนินคดีที่ขยะแอสเบสตอสอย่างผิดกฎหมายหนึ่งรายในปี 2009, แต่การดำเนินคดีไม่ถึงการตัดสิน. และไม่มีคดีเกี่ยวกับผู้รับเหมาแอสเบสตอสที่ขึ้นทะเบียนไว้.

7) งานที่เกี่ยวกับวัสดุที่มีแอสเบสตอสถูกควบคุมโดยกฎีกาควบคุมมลพิษทางอากาศ, โดยมี กรมคุ้มครองสิ่งแวดล้อม เป็นผู้บังคับใช้กฎหมาย. เจ้าของทรัพย์สินจะต้องจ้างที่ปรึกษาด้านแอสเบสตอสที่ขึ้นทะเบียนไว้ในการตรวจสอบงานที่เกี่ยวข้องกับวัสดุที่มีแอสเบสตอส และยื่นแผนดำเนินการต่อกรมคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ก่อนที่จะเริ่มงาน.

การดำเนินงานเพื่อบรรเทาอันตรายจากแอสเบสตอสยังต้องปฏิบัติตามกฎีกาการดำเนินงานโรงงานและอุตสาหกรรมอีกด้วย เพื่อความปลอดภัยในการประกอบอาชีพและเพื่อสุขภาพของคนงานที่เกี่ยวข้องกับแอสเบสตอส. ระหว่างปฏิบัติงานดังกล่าว, ทั้งผู้รับเหมาและคนงานจะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎหมาย, ตามแนวทางปฏิบัติเพื่อความปลอดภัยและเพื่อสุขภาพของคนงานและตามขั้นตอนการปฏิบัติที่ออกโดยกรมแรงงาน. รวมถึงเงื่อนไขที่กำหนดให้ผู้รับเหมาต้องมีมาตรการควบคุมและมีอุปกรณ์ป้องกันสำหรับคนงานรวมทั้งต้องจ้างบุคลากรที่มีศักยภาพในการดูแลการปฏิบัติงานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพตามมาตรการเหล่านี้.

กฎีกาควบคุมมลพิษทางอากาศมุ่งคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและสาธารณสุขที่ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับงานนั้นๆ ในขณะที่กฎีกาการดำเนินงานโรงงานและอุตสาหกรรมมุ่งคุ้มครองผู้รับเหมาและคนงาน. กฎีกาทั้งสองแสดงบทบาทการควบคุมต่างพื้นที่กัน.

นอกจากนี้, กรมอาคารยังได้ออกประกาศปฏิบัติการให้อำนาจบุคคลต่างๆ ที่ขึ้นทะเบียนไว้ ได้แก่ วิศวกรโครงสร้าง, วิศวกรธรณีเทคนิคและผู้รับเหมา เพื่อให้บุคคลเหล่านี้ปฏิบัติตามทบทบัญญัติมาตรการควบคุมและบรรเทาอันตรายจากแอสเบสตอสในขณะรื้อถอนวัสดุที่มีแอสเบสตอสออกจากอาคารที่ยังดำรงอยู่. เมื่อคราวที่กรมอาคารออกกระเบียบการรื้อถอนอาคารที่มีได้รับอนุญาตก่อสร้าง, กรมคุ้มครองสิ่งแวดล้อมได้ตีพิมพ์หนังสือเล่มเล็กชื่อ “การจัดแอสเบสตอสออกจากงานก่อสร้างที่ไม่ได้รับอนุญาต” เพื่อแนะนำเจ้าของอาคารให้จัดการและทำลายอาคารที่มีได้รับอนุญาตก่อสร้างที่มีแอสเบสตอสอย่างเหมาะสม. ถ้ากรมอาคารต้องดูแลงานใหญ่ที่อาจมีแอสเบสตอส, จะต้องให้ข้อมูลแก่กรมคุ้มครองสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับอาคารเหล่านั้น เพื่อที่กรมคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจะได้ให้ความร่วมมือติดตามตรวจสอบต่อไป. ดังนั้น ด้วยการจัดการควบคุมงานรื้อถอนแอสเบสตอสที่มีประสิทธิภาพ, รัฐบาลจึงพิจารณาว่าไม่มีความจำเป็นจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงใดๆ. (จบข่าว / วันพุธที่ 16 ตุลาคม 2556)

ล่าสุดเมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2557 กรมคุ้มครองสิ่งแวดล้อมได้มีหนังสือแจ้งต่อสาธารณชนว่าจะบังคับใช้กฎหมายยกเลิกแร่ใยหินตั้งแต่ 4 เมษายน 2557 เป็นต้นไป ดังนี้

กรมคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ชั้น 33 อาคารเรเวนวิ,
เลขที่ 5 ถนนเกลาเซสเตอร์, ฮ่องกง

14 กุมภาพันธ์ 2557

**ถึง ท่านสุภาพบุรุษและท่านสุภาพสตรี,
กฎหมายควบคุมมลภาวะทางอากาศ(ฉบับแก้ไข) ปี 2557**

เรายินดีที่จะแจ้งท่านว่าเลขานุการด้านสิ่งแวดล้อมได้กำหนดให้วันที่ 4 เมษายน พ.ศ.2557 เป็นวันเริ่มบังคับใช้กฎหมายควบคุมมลภาวะทางอากาศ(ฉบับแก้ไข) ปี 2557. กฎหมายนี้มุ่งหมายให้เลิกใช้แร่ใยหินเพื่อปกป้องคุ้มครองการสาธารณสุขให้มากขึ้น. กฎหมายนี้ยังมีผลทำให้ต้องแก้ไขกฎระเบียบการดำเนินงานอุตสาหกรรมและโรงงานเพื่อห้ามการทำงานเกี่ยวกับแร่ใยหินในกระบวนการอุตสาหกรรม.

ผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 4 เมษายน พ.ศ.2557 เป็นต้นไป คือ ห้ามนำเข้า, ห้ามขนส่ง, ห้ามจำหน่ายและห้ามใช้แร่ใยหินทุกชนิดและวัสดุที่มีแร่ใยหิน ยกเว้นสินค้าที่อยู่ระหว่างรอจำหน่ายและที่ขึ้นทะเบียนไว้สำหรับใช้ในยาจีน. ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการยกเลิกห้ามแร่ใยหินที่อาจมีในอนาคต สามารถพบได้ในหน้าเว็บของเรา:

http://www.epd.gov.hk/epd/english/environmentinhk/air/guide_ref/

Banning_asbestos.html

ด้วยความจริงใจ

(อัลลัน หว่อง)

ปฏิบัติการแทนผู้อำนวยการ
ด้านคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

8

อินเดีย: ลูกค้ำรัสเซีย นำเข้าแร่ใยหินมากที่สุดในโลก

เมื่อวันที่ 18 พฤศจิกายน พ.ศ.2556, แคทลีน รัฟฟ์ (Kathleen Ruff), แห่งองค์กรสิทธิมนุษยชนแผ่นดินแคนาดา (RightOnCanada), ได้ออกมาเปิดโปงพฤติกรรมของหน่วยงานวิจัยมะเร็งระหว่างประเทศ ที่หนุนเสริมการค้าแร่ใยหินระหว่างรัสเซียกับอินเดีย ดังนี้

นักวิชาการของ ไอเออาร์ซี ช่วยเหลืออุตสาหกรรมขายแร่ใยหินในอินเดีย²⁹

เนื่องจากหน่วยงานวิจัยมะเร็งระหว่างประเทศ (The International Agency for Research on Cancer: IARC) เป็นหน่วยงานวิชาการขององค์การอนามัยโลก (WHO). ดังนั้นจึงน่ารังเกียจเป็นที่สุดที่ ไอเออาร์ซี (IARC) แต่งตั้งคนที่ช่วยอุตสาหกรรมส่งเสริมการใช้แร่ใยหินคือ นพ.เซอร์จี คาชานสกี (Dr.Sergey Kashansky) เป็นผู้รับผิดชอบประสานการวิจัยเกี่ยวกับแร่ใยหิน.

นพ.คาชานสกีเป็นลูกจ้างของรัฐบาลรัสเซีย. เขาทำงานในศูนย์วิจัยทางการแพทย์ Yekaterinburg ซึ่งเป็นสถาบันของรัฐภายใต้กรมการดูแลสุขภาพแห่งรัสเซีย. รัสเซียเป็นผู้ส่งออกแร่ใยหินแหล่งใหญ่ที่สุดในโลกและลูกค้ารายใหญ่ที่สุดของรัสเซียก็คืออินเดีย.

²⁹ <http://www.rightoncanada.ca/?s=Yekaterinburg&x=8&y=5>

รัฐบาลรัสเซียพยายามทุกวิถีทางเพื่อให้มั่นใจได้ว่าจะมีการใช้แร่ใยหินต่อไปในอินเดีย และประเทศต่างๆ ในเอเชียรวมทั้งเพื่อให้มีการใช้เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ. โดยปกติแล้ว ไม่มีลูกจ้างของรัฐรายใดได้รับอนุญาตให้ดำรงตำแหน่งอื่นที่ต่างไปจากตำแหน่งของรัฐบาลรัสเซีย.

นพ.คาซานสกี สนับสนุนนโยบายของรัฐบาลรัสเซียในการทำเหมืองและส่งออกแร่ใยหินมาหลายปีแล้วและยังสนับสนุนรัฐบาลรัสเซียในการหลอกลวงว่าสามารถใช้โครซิโทไลต์ได้อย่างปลอดภัยมาหลายปีเช่นกัน.

สมาคมโครซิโทไลต์ระหว่างประเทศ, กลุ่มล็อบบี้ที่ได้รับเงินสนับสนุนจากอุตสาหกรรมแร่ใยหินในรัสเซียและจากประเทศอื่นๆ, กำลังจะจัดประชุมวิชาการในอินเดียวันที่ 3 & 4 ธันวาคมเพื่อส่งเสริมการใช้แร่ใยหินในอินเดีย. นักวิชาการที่ได้รับทุนจากอุตสาหกรรมแร่ใยหินจะพากันขึ้นเวทีนำเสนอเพื่อสนับสนุนการใช้แร่ใยหินโครซิโทไลต์. สำหรับ นพ.คาซานสกี เขาก็จะนำเสนอของรัฐบาลรัสเซียว่า สามารถใช้โครซิโทไลต์ได้อย่างปลอดภัย.

ข้างล่างนี้ เป็นจดหมายที่ส่งถึง Dr.Christopher Wild, ผู้อำนวยการของไอเอเออาร์ซี, แสดงความกังวลต่อสถานการณ์เยี่ยงนี้ที่เชื่อว่ามีผลประโยชน์ทับซ้อน. และได้ส่งสำเนาจดหมายถึง Margaret Chan, ผู้อำนวยการองค์การอนามัยโลก, รวมทั้งส่งถึงคณะกรรมการจริยธรรมของ ไอเอเออาร์ซี ด้วย.

ยังมีการส่งจดหมายฉบับอื่นๆที่ลงนามโดยนักวิชาการหลายท่านถึง Dr.Wild แสดงความกังวลอย่างมากต่อโครงการวิจัยแร่ใยหินของ ไอเอเออาร์ซี ในรัสเซีย รวมถึงกังวลต่อการแต่งตั้งนักวิชาการคนอื่นๆที่เป็นชาวรัสเซีย คือ Dr.Evgeny Kovalevskiy, ให้เป็นผู้ประสานงานโครงการ, ทั้งๆ ที่ Dr.Kovalevskiy ทำงานล็อบบี้เรื่องแร่ใยหินให้ล้มข้อเสนอการแบนแร่ใยหิน อีกทั้งยังทำงานให้รัฐบาลรัสเซียเพื่อถอนชื่อโครซิโทไลต์ ออกจากรายการวัตถุอันตรายของอนุสัญญา Rotterdam Convention). ดูบทความใน UN Scientific Agency collaborating with scientists working to sabotage UN Rotterdam Convention.

กระทั่งถึงวันนี้ ความกังวลของเราไม่ได้รับความสนใจจาก Dr.Wild.

จดหมายแสดงความกังวลที่ส่งถึง Dr. Christopher Wild

12 พฤศจิกายน, 2556

ถึง Dr. Christopher Wild

ผู้อำนวยการหน่วยงานวิจัยมะเร็งระหว่างประเทศ (International Agency for Research on Cancer: IARC) องค์การอนามัยโลก

Dr. Wild ที่รัก:

เราขอแสดงความกังวลอย่างที่สุดว่า นพ.เซอร์จี คาซานสกี, ผู้ซึ่งไอเอเออาร์ซี แต่งตั้งให้เป็นผู้ประสานงานวิชาการในโครงการวิจัยแร่ใยหินของไอเอเออาร์ซี ที่เมือง Uralasbest, กำลังร่วมมือกับอุตสาหกรรมแร่ใยหินพยายามส่งเสริมการใช้แร่ใยหินโครซิโทไลต์ในทวีปเอเชีย.

นพ.คาซานสกี จะเป็นวิทยากรในงานการประชุมสัมมนาที่จะจัดในนิวเดลี, ประเทศอินเดียในวันที่ 3 & 4 ธันวาคม, 2556, ในหัวข้อ “ข้อมูลวิชาการในปัจจุบันเกี่ยวกับความปลอดภัยในการใช้แร่ใยหินโครซิโทไลต์และผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง. การสัมมนานี้ จัดขึ้นโดยสมาคมโครซิโทไลต์ระหว่างประเทศ (International Chrysotile Association: ICA), ซึ่ง “เป็นตัวแทนผลประโยชน์ที่แท้จริงของอุตสาหกรรมโครซิโทไลต์ทั่วโลก”, ร่วมกับสมาคมผลิตภัณฑ์ซีเมนต์แร่ใยหินแห่งอินเดีย (Asbestos Cement Products Association of India: ACPA), ซึ่งมีพันธกิจว่า “เพื่อช่วยเหลือ, กระตุ้นและแนะนำในการส่งเสริมการใช้ผลิตภัณฑ์ซีเมนต์แร่ใยหินโครซิโทไลต์ (ทั้งแบบแผ่นและท่อ) ในประเทศอินเดีย”.

จุดมุ่งหมายของการสัมมนารั้งนี้คือ เพื่อเผยแพร่ข้อมูลของอุตสาหกรรมว่าสามารถใช้แร่ใยหินโครซิโทไลต์ได้อย่างปลอดภัย และเพื่อส่งเสริมการนำเข้าและใช้แร่ใยหินโครซิโทไลต์ในประเทศอินเดียและในประเทศอื่นๆ ต่อไป.

นพ.คาซานสกี ยังคงดำรงตำแหน่งในรัฐบาลรัสเซียต่อไป, ซึ่งเป็นตำแหน่งเดียวกับที่อุตสาหกรรมแร่ใยหินมอบให้. รัฐบาลรัสเซียอ้างว่าสามารถใช้แร่ใยหินโครซิโทไลต์ได้อย่างปลอดภัยโดยไม่ก่อให้เกิดภัยอันตรายต่อสุขภาพและจะส่งเสริมการทำเหมือง, การใช้และการส่งออกแร่ใยหินโครซิโทไลต์ต่อไป. รัสเซียส่งออกแร่ใยหินร้อยละ 84 ของทั้งหมดที่ขุดได้, ส่วนใหญ่ส่งไปที่ประเทศอินเดีย, ซึ่งเป็นผู้นำเข้าแร่ใยหินแหล่งใหญ่ที่สุดในโลกในขณะนี้, มีการนำเข้าประเทศอินเดีย 473,240 ตันในปี พ.ศ.2555. การสัมมนารั้งนี้ยังมุ่งเอาชนะความพยายามขององค์การอนามัยโลกที่จะหยุดการใช้แร่ใยหินโครซิโทไลต์ในทวีปเอเชีย.

การส่งเสริมการใช้แร่ใยหินโครโซไทล์ของ นพ.คาซานสกี ในครั้งนี้มีขึ้นเป็นครั้งแรก. ในปีพ.ศ.2545, เขาได้ลงนามร่วมกับนักวิชาการอื่นๆ ของรัสเซียในหนังสือที่ยื่นต่อ ีอยู่เพื่อคัดค้านการห้ามใช้แร่ใยหินโครโซไทล์.

นพ.คาซานสกี กำลังส่งเสริมผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมแร่ใยหิน และของรัฐบาลรัสเซีย. ในมุมมองของเรา เราเห็นว่าเป็นแบบอย่างที่ยอันตรายและ ยอมรับไม่ได้ที่ ไอเออาร์ซี แต่งตั้งผู้ประสานงานวิชาการที่ทำงานให้กับอุตสาหกรรม แร่ใยหินเพื่อที่จะล้มความพยายามขององค์การอนามัยโลกที่มุ่งปกป้องการสาธารณสุข ด้วยการหยุดยั้งการใช้แร่ใยหินโครโซไทล์. จะมีคนตายอีกสักเท่าใดจากความพยายาม ของอุตสาหกรรมแร่ใยหินและ นพ.คาซานสกี ที่มุ่งนำเอาแร่ใยหินเข้าบ้านและโรงเรียน ในประเทศอินเดีย? อินเดียเป็นประเทศที่ยังไม่มีกฎหมายและมาตรการป้องกันความ เสี่ยงอันตรายอันเกิดจากแร่ใยหินในชุมชนที่อาจแพร่กระจายออกมาจากการทอไหมของดึก, จากการผลิตอิฐเผาและจากภัยธรรมชาติ.

การที่ นพ.คาซานสกี มีส่วนร่วมในความพยายามทำการตลาดของอุตสาหกรรม แร่ใยหินและรัฐบาลรัสเซียเพื่อส่งเสริมการใช้และการส่งออกแร่ใยหินนั้น ถือว่ามีผล ประโยชน์ทับซ้อนซึ่งขัดต่อมาตรฐานทางจริยธรรมที่ ไอเออาร์ซี ควรจะใส่ใจ.

เราขอให้ท่านได้โปรดส่งจดหมายนี้ถึงคณะกรรมการจริยธรรมของ ไอเออาร์ซี ด้วย.

ด้วยความจริงใจ,

ผู้ลงนาม:-

- DR. BARRY CASTLEMAN, ScD, ที่ปรึกษาด้านสิ่งแวดล้อมแห่งสหรัฐอเมริกา; ผู้พิมพ์ เรื่อง “มุมมองทางกฎหมายและทางการแพทย์เกี่ยวกับแร่ใยหิน”, ตีพิมพ์ในสหรัฐอเมริกา
- DR. SANJAY CHATURVEDI, MD, FAMS, FIPHA, FIAPSM, ศาสตราจารย์ด้านเวช ศาสตร์ชุมชน, มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์, กรุงเดลี, ประเทศอินเดีย
- DR. ARTHUR L. FRANK, MD, PhD, ศาสตราจารย์ด้านสาธารณสุข, มหาวิทยาลัย เดริกเซล (Drexel University) , เมืองฟิลาเดลเฟีย, สหรัฐอเมริกา
- DR.TUSHAR KANT JOSHI, FRCS, FFOM, ผู้อำนวยการโครงการ OEM, ศูนย์สุขภาพ สิ่งแวดล้อมและอาชีวอนามัยector, วิทยาลัยแพทยศาสตร์มอลานา อะแซด (Maulana Azad Medical College), กรุงนิวเดลี, ประเทศอินเดีย; อดีตที่ปรึกษาด้านอาชีวอนามัย ขององค์การอนามัยโลกประจำประเทศอินเดีย; สมาชิกกลุ่มคอลลีเจียม รามาสิลินิ (Collegium Ramazzini)

- DR.RICHARD A. LEMEN, Ph.D., MSPH, ศาสตราจารย์วุฒิคุณแห่งวิทยาลัยการ สาธารณสุขรอลลินส์ (Rollins School of Public Health), มหาวิทยาลัยเอโมรี (Emory University), เมืองแอตแลนตา, สหรัฐอเมริกา
- KATHLEEN RUFF, ผู้พิมพ์เรื่อง “อันตรายจากการส่งออก”; ที่ปรึกษาอาวุโสด้าน สิทธิมนุษยชน, สถาบันริเดอ (Rideau Institute); ผู้ประสานงานร่วมของพันธมิตร อนุสัญญาออตเตอร์ดัม (Rotterdam Convention Alliance: ROCA)
- DR.COLIN L. SOSKOLNE, ศาสตราจารย์กิตติคุณแห่งมหาวิทยาลัยอัลเบอร์ตา (University of Alberta), เมืองเอดมอนตัน (Edmonton), ประเทศแคนาดา; ศาสตราจารย์ วุฒิคุณแห่งมหาวิทยาลัยแคนเบอร์รา, ประเทศออสเตรเลีย; อดีตประธานสองสมัย ของชมรมระบาดวิทยาและชีวสถิติแห่งแคนาดา (2007-2009, 2009-2011)

สำเนาถึงคณะกรรมการจริยธรรมของไอเออาร์ซี และมาร์กาเรต ชาน (Margaret Chan), ผู้อำนวยการองค์การอนามัยโลก

ต่อมาในวันที่ 21 พฤศจิกายน พ.ศ.2556 แคธลีน รัฟฟ์ ได้ออกมาเปิดโปงอีก ครั้งนี้ เป็นการเปิดโปงนักวิชาการทั่วโลกถึง 13 คนที่อยู่ฝั่งของอุตสาหกรรมแร่ใยหิน ดังนี้

นักวิชาการที่ช่วยอุตสาหกรรมขายแร่ใยหิน³⁰

“อุตสาหกรรมอาจจะมีเงิน. แต่เงินไม่สามารถซื้อความน่าเชื่อถือทางวิชาการได้”

อุตสาหกรรมแร่ใยหินกำลังจะจัดประชุมสัมมนาในกรุงนิวเดลี, ประเทศอินเดีย ในวันที่ 3 & 4 ธันวาคม พ.ศ.2556 เพื่อส่งเสริมการใช้แร่ใยหินในอินเดีย. สมาคม โครโซไทล์ระหว่างประเทศ (International Chrysotile Association: ICA), ซึ่งเป็นองค์กร ที่ได้รับการสนับสนุนจากอุตสาหกรรมแร่ใยหินและทำหน้าที่ส่งเสริมผลประโยชน์ ของอุตสาหกรรมนี้, เป็นผู้จัดการสัมมนาดังกล่าว.

ในขณะนี้ ไอซีเอ (ICA) ได้โพสต์รายชื่อวิทยากรในการสัมมนาครั้งนั้นบนเว็บไซต์ รวมถึงบทสรุปการนำเสนอที่ส่งเสริมแร่ใยหิน.

จุดมุ่งหมายของการสัมมนาและของไอซีเอคือ ส่งเสริมให้มีการใช้แร่ใยหินต่อไป, โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศอินเดีย, ในฐานะที่เป็นประเทศผู้นำเข้าแร่ใยหินแหล่งใหญ่

³⁰ <http://www.rightoncanada.ca/?s=Dr.+Sergey&x=12&y=11>

ที่สุดในโลก. นักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญด้านสุขภาพทั่วโลกต่างพากันตำหนิอุตสาหกรรมแร่ใยหินและแนวร่วมที่มีพฤติกรรมเผยแพร่ข้อมูลหลอกลวงอันจะส่งผลทำให้เกิดโรคและสูญเสียชีวิต.

วิทยาการหลายคนได้รับเงินจากอุตสาหกรรมแร่ใยหินมาหลายปีเพื่อให้เข้าร่วมกิจกรรมและงานสำคัญที่ส่งเสริมการใช้แร่ใยหินโครโซไทล์, โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศกำลังพัฒนา. พวกนี้ได้รวมตัวกันเป็นพันธมิตรกลุ่มเล็กๆ ของอุตสาหกรรมแร่ใยหินที่สร้างชื่อเสียงในทางไม่ดี.

อย่างเช่น เดวิด เบอรัสน์สไตน์ (David Bernstein) รับเงินหลายล้านเหรียญจากองค์การล็อบบี้เรื่องแร่ใยหินในการทำวิจัยในหนูทดลองและก็ได้ผลว่า หนูทดลองมีความสุขดีอยู่เมื่อได้สัมผัสแร่ใยหินโครโซไทล์. เมื่อเร็วๆ นี้ ศาลแห่งกรุงนิวยอร์กได้ตัดสินว่าบทความวิชาการจำนวนหนึ่งที่ตีพิมพ์โดยเบอรัสน์สไตน์ไม่ได้เป็นวิชาการอิสระ, แต่ถูกควบคุมโดยอุตสาหกรรมแร่ใยหินและเข้าข่ายหลอกลวงที่ถือเป็นคนดีอาญาได้. งานวิจัยของดร.บาคาทิน (Dr. Bagatin) ได้รับเงินสนับสนุนจากอุตสาหกรรมแร่ใยหินในประเทศบราซิล. ดร.ดันนิแกน (Dr. Dunnigan) เคยเป็นลูกจ้างของสถาบันโครโซไทล์, ซึ่งเป็นองค์การล็อบบี้เรื่องแร่ใยหินในแคนาดา. ในปีพ.ศ.2555, ดร.เบอรัสน์สไตน์, ดร.ดันนิแกน, ดร.บาคาทิน และ ดร.เฮสเตอร์เบอร์ก ร่วมกันเป็นพยานในศาลฎีกาแห่งบราซิล ให้การในนามของกลุ่มล็อบบี้แร่ใยหินแห่งบราซิล คัดค้านข้อเสนอที่ให้ยกเลิกการใช้แร่ใยหิน.

ดร.คาชานสกี (Dr.Kashansky) เป็นลูกจ้างของสถาบันแห่งรัฐบาลรัสเซีย, จึงไม่น่าแปลกใจที่เขาทำงานส่งเสริมจุดยืนของรัฐบาลรัสเซีย. ถึงขณะนี้ รัสเซียเป็นผู้ผลิตและส่งออกแร่ใยหินรายใหญ่ที่สุดในโลก และรัฐบาลรัสเซียทำทุกวิถีทางเพื่อปกป้องผลประโยชน์จากการส่งออกแร่ใยหินจำนวนมาก. เชื่อว่าถ้าเขาพูดอะไรออกไปที่ขัดแย้งกับจุดยืนของรัฐบาลรัสเซียในการส่งเสริมแร่ใยหินแล้วละก็, อนาคตของเขาคงจะดับวูบอย่างแน่นอน. ไม่มีนักวิชาการหน้าไหนแม้แต่คนเดียวที่กล้ายืนอยู่ตรงข้ามกับจุดยืนของรัฐบาลที่ส่งเสริมแร่ใยหิน.

มุมมองที่ส่งเสริมแร่ใยหินของนักวิชาการกลุ่มนี้ถูกปฏิเสธจากนักวิชาการอิสระเนื่องจากไม่มีความน่าเชื่อถือ. ไม่มีองค์กรวิชาการที่ได้รับการยอมรับใดในโลกที่สนับสนุนจุดยืนของพวกนี้.

แต่นักวิชาการกลุ่มนี้กลับเป็นที่นิยมของอุตสาหกรรมแร่ใยหินที่มีเงินจ่ายให้พวกเขาขึ้นเวทีซ้ำแล้วซ้ำเล่าในงานของอุตสาหกรรมแร่ใยหิน, เช่นที่ประเทศอินเดีย, เพื่อส่งเสริมการขายแร่ใยหินหรือเพื่อยับยั้งข้อเสนอที่ให้ยกเลิกการใช้แร่ใยหิน.

ขณะที่อุตสาหกรรมแร่ใยหินมีเงินสำหรับใช้จ่ายเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของพวกเขาคนนั้น คนที่จะต้องตายด้วยความเจ็บปวดจากโรคเหตุแร่ใยหินทั้งๆ ที่ยังไม่สมควรตาย ไม่มีเงินสำหรับการปกป้องผลประโยชน์ของตัวเองที่หมายถึงชีวิตของเขานั่นเอง.

รายชื่อนักวิชาการที่ขึ้นพูดในการสัมมนาของอุตสาหกรรมแร่ใยหิน

1. ดร.อีริคสัน บากาทิน ประเทศบราซิล [BAGATIN, Dr. Ericson (Brazil)]
2. ดร.อันซีลา บาซาเน็ตส์ ประเทศยูเครน [BASANETS, Dr.Anzhela V. (Ukraine)]
3. ดร.เดวิด เบอรัสน์สไตน์ ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ [BERNSTEIN, Dr.David (Switzerland)]
4. นักวิชาการท่านหนึ่งจากประเทศไทย
5. ดร.ชาคส์ ดันนิแกน ประเทศแคนาดา [DUNNIGAN, Dr.Jacques (Canada)]
6. ดร.เล ธิ ฮัง ประเทศเวียดนาม [HANG, Dr. Le Thi (Vietnam)]
7. ดร.โธมัส ดับเบิลยู. เฮสเตอร์เบอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา [HESTERBERG, Dr.Thomas W. (USA)]
8. ดร.จอห์น แอนโทนี ฮอสกินส์ ประเทศสหราชอาณาจักร [HOSKINS, Dr.John Anthony (UK)]
9. ดร.เซอร์เกี วลาดิเมียร์วิช คาชานสกี ประเทศรัสเซีย [KASHANSKY, Dr. Sergey Vladimirovich (Russia)]
10. ดร.ซาโตชิ คิตามูรา ประเทศบราซิล [KITAMURA, Dr. Satoshi (Brazil)]
11. ดร.โรเบิร์ต โนลัน ประเทศสหรัฐอเมริกา [NOLAN, Dr. Robert (USA)]
12. ดร.ราชนารายัน รามชานการ์ ทิวารี ประเทศอินเดีย [TIWARI, Dr. Rajnarayan Ramshankar (India)]
13. นายเอช. วิชวานาธาน ประเทศอินเดีย [VISHVANATHAN, Mr. H. (India)]

ต่อมาเมื่อวันที่ 2 ธันวาคม 2556 ก่อนหน้าวันงานของสมาคมโครโซไทล์ระหว่างประเทศที่จะจัดขึ้นในอินเดียระหว่างวันที่ 3-4 ธันวาคม 2556, ลอรี คาชาน แอลเลน ผู้ประสานงานของหน่วยงานเลขาธิการยกเลิกการใช้แร่ใยหินนานาชาติ (International Ban Asbestos Secretariat: IBAS) ซึ่งประจำอยู่ที่ประเทศสหราชอาณาจักร ก็ได้ออกมารายงานสถานการณ์การต่อสู้เรื่องแร่ใยหินในอินเดีย ดังนี้

อินเดียไม่เอาแร่ใยหิน³¹

บ่ายวันนี้, กลุ่มเหยื่อที่ได้รับพิชภัยจากแร่ใยหินและกลุ่มผู้รณรงค์ให้ยกเลิกการใช้แร่ใยหินได้จัดประชุมที่สมาคมผู้สื่อข่าวแห่งอินเดียในกรุงนิวเดลี เพื่อเรียกร้องให้รัฐออกประกาศห้ามใช้แร่ใยหินโดยทันทีในขณะที่มีการใช้เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ. ในใบแถลงข่าวที่แจก ระบุว่า, มีผู้เชี่ยวชาญระดับแถวหน้ามากกว่า 300 คนจาก 36 ประเทศร่วมกันลงนามในจดหมายประณามอุตสาหกรรมแร่ใยหินในอินเดียที่ทำการตลาดอย่างดุเดือด.³² เนื้อความในจดหมายนี้ซึ่งส่งถึงรัฐมนตรีต่างๆ³³ นั้น ได้ชี้ให้เห็นถึงพฤติกรรมที่น่าละอายในการลอบปิดด้วย:

“สมาคมโครซิโกลระหว่างประเทศและสมาคมผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ซีเมนต์แร่ใยหินแห่งอินเดีย(Asbestos Cement Products’ Manufacturers Association of India: ACPMA) กำลังปล่อยข่าวกระจายข้อมูลเท็จแบบสุดๆเกี่ยวกับแร่ใยหินโครซิโกล, ซึ่งจะก่อให้เกิดความสูญเสียและความทุกข์ต่อไปอีกหลายปี.”³⁴

การโฆษณาชวนเชื่อของอุตสาหกรรมแร่ใยหินกระจายโดยเครือข่ายนักวิชาการรับจ้างและนักบิดเบือนเพื่อสร้างความสับสนต่างๆ ที่มันชัดเจนอยู่แล้ว: “ไม่มีหน่วยงานที่ได้รับการยอมรับแห่งใดในโลกออกมาสนับสนุนคำกล่าวอ้างของสมาคมโครซิโกลระหว่างประเทศและสมาคมผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ซีเมนต์แร่ใยหินแห่งอินเดียที่ว่า สามารถใช้โครซิโกลได้อย่างปลอดภัย.” ในจดหมายฉบับนี้ยังได้เรียกร้องให้รัฐมนตรีทั้งหลาย “เห็นแก่สุขภาพของประชาชนอินเดียให้มากกว่าผลประโยชน์ของอุตสาหกรรมแร่ใยหิน.”

การนำเสนอในวันประชุมแถลงข่าวในวันนี้ เหยื่อแร่ใยหินที่เป็นคนงานจากมหาราษฏรา (Maharashtra) และอาห์มีดาบาด (Ahmedabad) ได้ยืนยันว่าการสัมผัสแร่ใยหินเป็นอันตรายจริง พร้อมทั้งได้บรรยายถึงความทุกข์ทรมานจากโรคอันเนื่องมาจาก

แร่ใยหิน. เลื่อยืดที่พวกเขาสวมใส่มีคำบรรยายที่แสดงความรู้สึกต่ออุตสาหกรรมแร่ใยหินอย่างชัดเจน; รวมทั้งสโลแกนบนด้านหน้าและด้านหลังว่า “เพื่อโลกที่ปลอดจากแร่ใยหิน”.

เลขาธิการของสมาคมอาชีพอนามัยแห่งอินเดียกล่าวยั่วว่า องค์การของเขาสนับสนุนการห้ามใช้และการห้ามทำเหมืองแร่ใยหินในระดับประเทศ. เช่นเดียวกับนายเฮช มหาเทวัน (Mr. H Mahadevan), รองประธานสภาความปลอดภัยแห่งชาติ (Vice Chairman of the National Safety Council).

โมहित กัปทา (Mohit Gupta), นักรณรงค์จากเครือข่ายอาชีพอนามัยและสิ่งแวดล้อมแห่งอินเดีย (Occupational and Environmental Health Network of India: OEHNI), ซึ่งเป็นแกนหลักในการจัดประชุมครั้งนี้เปิดเผยข้อมูลความจริงว่า ตั้งแต่ปีค.ศ.1960, ประเทศอินเดียใช้แร่ใยหินมากกว่า 7 ล้านตัน สำหรับในปี ค.ศ.2013 คาดว่าจะมีปริมาณการใช้เกินกว่า 500,000 ตัน. เขาให้สัญญาว่า OEHNI จะยังคงพยายามต่อไปเพื่อหยุดยั้งการใช้แร่ใยหินทั่วประเทศ. (2 ธ.ค.2556)

³¹ http://ibasecretariat.org/search_item.php?l0=9+133+145&f=lka-india-says-no-to-asbestos.php

³² ข้อมูลล่าสุดเกี่ยวกับการเร่งยอดขายแร่ใยหินในอินเดียที่จะปรากฏในสัปดาห์นี้ ติดตามได้ใน http://ibasecretariat.org/india_pro_asb_conf_dec_2013_agenda.pdf

³³ มีการส่งจดหมายนี้ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสุขภาพและสวัสดิการครอบครัว, รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและการจ้างงาน, และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงป่าไม้และสิ่งแวดล้อม.

³⁴ จดหมายที่ส่งให้บรรดารัฐมนตรีต่างๆ ที่เผยแพร่ต่อสาธารณะในวันนี้ (2 ธ.ค.2556) จะปรากฏในรูปแบบพีดีเอฟไฟล์ทาง : <http://ibasecretariat.org/lka-india-says-no-to-asbestos.php>

9

ปากีสถาน: การต่อสู้กับแร้วไยหีนกำลังเริ่มต้น

เมื่อวันอาทิตย์ที่ 2 กุมภาพันธ์ 2557 เว็บไซต์ “thenews.com.pk” ซึ่งก่อตั้งโดย Mir Khalil-ur-Rahman ประเทศปากีสถาน ได้เปิดเผยเรื่องราวอันตรายของแร้วไยหีนและการต่อสู้ เพื่อให้มีการประกาศห้ามใช้แร้วไยหีนในปากีสถาน ดังนี้

ห้ามใช้กันทั่วโลกแล้ว, แต่แร้วไยหีนก็ยังคงระบาดในปากีสถาน³⁵

กรุงการาจี

เมื่อเจ็ดปีที่แล้ว, ซีด ฟารีด อาร์ทเมด(Syed Fareed Ahmed) ตายด้วยโรคมะเร็งที่
ลินที่อายุ 55. เขาทำงานเป็นวิศวกรที่โรงงานก่อสร้างแห่งหนึ่ง. แพทย์บอกว่าเขาตาย
ด้วยพิษจากแร้วไยหีน.

แร้วไยหีน, แร้วที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติได้รับความนิยมใช้กันอย่างแพร่หลายในงาน
ก่อสร้าง, สามารถก่อมะเร็งได้ถ้าสูดดมเข้าไปในร่างกาย. มีการห้ามใช้แร้วไยหีนแล้วใน
52 ประเทศทั่วโลก, แต่ในปากีสถานยังมีที่ใช้อยู่.

³⁵ <http://www.thenews.com.pk/Todays-News-4-229989-Banned-across-the-world-asbestos-continues-to-plague-Pakistan>

ตั้งแต่ปีพ.ศ.2550 ซึ่งเป็นปีที่ฟาริดตาย, :ซิด ฮารูน อาห์เมด(Syed Haroon Ahmed) พี่ชายของเขาได้เริ่มรณรงค์ให้มีการประกาศห้ามใช้แร่ใยหินในปากีสถาน. เขายื่นฟ้องที่ศาลสูงซินด์ห์(Sindh High Court)และถึงขณะนี้ กำลังรอกการตัดสินจากศาลฎีกา.

สิ่งที่ค้นพบโดยคณะกรรมการ, ที่ทำงานภายใต้คำสั่งของศาลฎีกา, ก็คือ คนงานที่สัมผัสแร่ใยหินในโรงงานเดียวกับฟาริดกำลังทนทุกข์ทรมานอย่างแรงเนื่องจากในปอดและทรวงอกมีแร่ใยหิน, ตามที่เป็นข่าวก่อนหน้านี้.

เพื่อการรณรงค์ที่มุ่งชี้ให้เห็นอันตรายของแร่กอมะเร็งนี้, ครั้งนี้เป็นการเปิดตัวครั้งแรกด้วยการชุมนุมที่จัดขึ้นในวันเสาร์ที่ 1 กุมภาพันธ์ 2557, ผู้เข้าร่วมชุมนุมประกอบด้วยผู้มีชื่อเสียงในระดับประเทศทั้งที่เป็นแพทย์, นักวิชาการ, นักการเมืองและนักกฎหมายต่างก็เรียกร้องให้ประกาศห้ามใช้แร่ใยหินอย่างเป็นทางการ.

ฮารูน อาห์เมด ประธานมูลนิธิโรงพยาบาลที่ระลึกซิดฟาริดอาห์เมดกล่าวว่า “ในประเทศปากีสถานมีการใช้แร่ใยหินทุกชนิด. หนึ่งในนั้นคือโครโซไทล์, เส้นใยหินที่มีขนาดผอมบางกว่าเส้นผมของมนุษย์ 400 เท่า และไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า. มูลนิธินี้ตั้งขึ้นเพื่อกระตุ้นความตระหนักต่อแร่ใยหินและสร้างชุมชนต่อต้านการใช้แร่ใยหินในปากีสถานและทั่วโลก.

องค์การระหว่างประเทศต่างๆ, รวมถึงโครงการระหว่างประเทศด้านความปลอดภัยของสารเคมีและองค์การแรงงานระหว่างประเทศ, ต่างก็ประกาศว่าแร่ใยหินทุกชนิดหรือทุกรูปแบบเป็นสารก่อมะเร็ง. “แต่ถึงกระนั้น รัฐบาลปากีสถานก็ไม่ได้ทำอะไรเพื่อที่จะยกเลิกการใช้แร่ใยหิน,” เขากล่าว. คนงานหลายร้อยคนที่สัมผัสแร่ใยหินในเมืองกาดาว (Gadap Town)กำลังทนทุกข์ทรมานด้วยโรคปอด. เช่นเดียวกับคนงานที่โรงงานทูปทำลายเรือกาดานี (Gadani).

จากแหล่งข้อมูลขององค์การอนามัยโลก, มีคนตายทั่วโลกเนื่องจากโรคเหตุแร่ใยหินถึง 150,000 คนทุกปี. ดร.ฮิวมา ตาบาสซุม (Dr Huma Tabassum), ผู้เชี่ยวชาญด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยคนหนึ่ง, ร่วมให้ข้อมูลว่า มีการใช้แร่ใยหินอย่างกว้างขวางในการก่อสร้างหลังคา, ท่อน้ำและสุขภัณฑ์ต่างๆ แต่แร่ใยหินสามารถทำให้เกิดโรคมะเร็งปอด, โรคมะเร็งเยื่อหุ้มปอด, โรคใยหินและโรคเยื่อหุ้มปอดหนา.

มูฮัมเมด ยาซีน อาซาด (Muhammed Yaseen Azad, อดีตประธานสภาศาลฎีกา, กล่าวว่า: “เราจะต้องให้ความสำคัญกับชีวิตมนุษย์. แม้ว่าโรงงานที่มีคนงานเป็นร้อยจะต้องปิดตัวลงเพื่อรับผิดชอบต่อหนึ่งชีวิต ก็ต้องยอม.”

เขาสัญญาว่าจะเข้าไปดูคดีค้างคาที่เกี่ยวกับการได้รับพิษจากแร่ใยหินในศาลฎีกาและเรียกร้องให้หัวหน้าศาลยุติธรรมหรือฟื้นคดีขึ้นมาด้วย. “สังคมจะพัฒนาได้,

สุขภาพและการศึกษาต้องมาก่อนอื่นใด. ประเทศปากีสถานโชคดี, สองเรื่องนี้ได้รับการจัดสรรงบประมาณน้อยที่สุด.”

กรรมการแห่งการาจี้ นายโชเอบ ซิดดิควิ (Shoab Siddiqui)กล่าวว่า: “ที่ว่าการแห่งกรุงการาจี้พยายามรณรงค์ทุกวิถีทางในการส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดี. โดยร่วมกับการประกาศการาจี้และคณะกรรมการด้านท่อระบายน้ำในปี พ.ศ.2548, เราพบแร่ใยหินในน้ำดื่มเช่นเดียวกับสารก่อมะเร็งที่ใช้ในการทำท่อน้ำ.”

นายกวาจา นเว็ด (Khwaja Naveed) ผู้พิพากษาแห่งศาลสูงซินด์ห์ มีทัศนะว่า น่าจะมีกฎหมายห้ามใช้สารอันตราย. ในขณะเดียวกัน, ก็ค้นหาทางเลือกทดแทนสารนั้นและต้องให้ข้อมูลแก่คนที่ทำงานก่อสร้างด้วย.

คฮาลิด มักบูล ผู้นำการเคลื่อนไหวมุตตาไฮดา ความมี (Muttahida Qaumi Movement’s Khalid Maqbool)กล่าวว่า เขาเริ่มรับรู้ถึงอันตรายของแร่ใยหินในปีที่สองของการเรียนแพทย์. “ในฐานะที่เราเป็นนักศึกษา ก็ได้พยายามเผยแพร่ข้อมูลในหมู่นักศึกษาเพื่อให้เกิดความตระหนัก. มันผ่านมา 30 ปีแล้ว และครั้งนี้ก็เป็นครั้งแรกที่ผมได้มีโอกาสเข้าร่วมชุมนุมเกี่ยวกับแร่ใยหิน.”

อิชเทียก ไวริก (Ishtiaq Virik), ผู้แทนหน่วยงานระหว่างประเทศด้านการก่อสร้างและงานไม้ (Building and Woodwork International), ซึ่งเป็นองค์การระหว่างประเทศด้านสิทธิของแรงงานองค์การหนึ่งกล่าวว่า คนงานก่อสร้างทั่วโลกราว 1.5 ล้านคนล้มป่วยเพราะการใช้แร่ใยหิน.

ต่อมาเมื่อวันที่ 7 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2557 องค์การคนงานก่อสร้างและไม้ระหว่างประเทศ (Building and Wood Worker’s International: BWI) ได้โพสต์บนเว็บไซต์ของตนรายงานการจัดชุมนุมต่อต้านแร่ใยหินในกรุงการาจี้ ดังนี้

การรณรงค์ยกเลิกการใช้แร่ใยหินได้รับแรงหนุนในปากีสถาน³⁶

ปากีสถานเป็นประเทศล่าสุดที่กำลังอยู่บนเส้นทางการรณรงค์ยกเลิกการใช้แร่ใยหิน. มีบุคคลมากกว่า 170 คนที่เป็นผู้มีชื่อเสียง, ผู้เชี่ยวชาญและตัวแทนภาคประชาชนเข้าร่วมชุมนุมยกเลิกการใช้แร่ใยหินที่จัดขึ้นในวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2557 ในกรุงการาจี้.

36 <http://www.bwint.org/default.asp?Index=5277&Language=EN>

การสัมมนาได้รับการสนับสนุนที่ยิ่งใหญ่จากประธานาธิบดีของปากีสถาน แมมนูฮ์ ฮุสเซน (Mamnoon Hussain) ซึ่งได้กล่าวไว้ตอนหนึ่งว่า “งานวิจัยได้พิสูจน์แล้วว่า แร่ใยหินเป็นสารก่อมะเร็งในมนุษย์และไม่มีระดับความปลอดภัยในการได้รับสัมผัสกับแร่ใยหิน”.

หนึ่งในแกนนำของผู้ร่วมจัดงานสัมมนาในครั้งนี้คือนายซีด ฮารูน อหฺมัด (Mr. Syed Haroon Ahmed) ผู้สูญเสียน้องชายคือนายซีด ฟารีด (Syed Fareed) ในปีพ.ศ.2550 เนื่องจากการสัมผัสแร่ใยหินในโรงงานดาเด็กซ์อีเทอร์นิต (Dadex Eternit factory), ซึ่งผลิตท่อซีเมนต์แร่ใยหินมากกว่า 50 ปี. นายอหฺมัดได้เริ่มต่อสู้เพื่อให้เกิดการยกเลิกการใช้แร่ใยหินในปากีสถานด้วยการยื่นฟ้องต่อศาลสูงซินด์ห์ (Sindh High Court) และคดีอยู่ในชั้นรอคำตัดสินจากศาลฎีกาของปากีสถาน.

ในการกล่าวคำปราศรัยกับผู้เข้าร่วมสัมมนา, ประธาน ACEEU และกรรมการกิตติมศักดิ์ในคณะกรรมการภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกขององค์การคนงานก่อสร้างและงานไม้ระหว่างประเทศ (BWI Asia Pacific Regional Committee) นายอิชเตียก เวิร์ก (Ishtiaq Virk) กล่าวว่า “คนทั่วโลกหลายล้านคนต้องทนทุกข์ทรมานเนื่องจากการสัมผัสแร่ใยหิน, ดังนั้น เช่นเดียวกับอีกหลายประเทศ, เราจำเป็นต้องยกเลิกการใช้แร่ใยหินในปากีสถานให้ได้”.

ผู้ประสานงานของเครือข่ายยกเลิกแร่ใยหินแห่งเอเชีย (A-BAN) ซุจิโอะ ฟุรุยา (Sugio Furuya) ได้นำเสนอโครงการรณรงค์ยกเลิกแร่ใยหินและรายงานความก้าวหน้าในระดับภูมิภาคและระดับโลกจนถึงปัจจุบัน.

จัดว่าแร่ใยหินเป็นฆาตกรอุตสาหกรรมรายใหญ่ที่สุดในโลกยุคนี้. หลังจากทิ้งมรดกการทำลายล้างไว้ในทวีปยุโรปแล้ว, การค้าขายแร่ใยหินก็กำลังเติบโตในกลุ่มประเทศเศรษฐกิจกำลังพัฒนา. จากฐานข้อมูลสถิติการค้าสินค้าแห่งสหประชาชาติ (United Nations Commodity Trade Statistics Database), ประเทศปากีสถานใช้แร่ใยหินมากกว่า 10,000 เมตริกตันในปีพ.ศ.2555.

7 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2557

10 สิงคโปร์: การจัดการ กับแร่ใยหินให้ปลอดภัยมากขึ้น

แคช ชีออง (Kash Cheong) แห่งสเตรทส์ไทมส์ (Straits Times Singapore Press Holdings Ltd.) ได้รายงานมาตรการความปลอดภัยเกี่ยวกับอาคารที่มีแร่ใยหินในสิงคโปร์เมื่อวันที่ 26 ม.ค. 2557 บนเว็บไซต์หนังสือพิมพ์ที่ชื่อ yourhealth.asiaone.com ดังนี้

กฎระเบียบใหม่เพื่อการกักแร่ใยหินอย่างปลอดภัยมากขึ้น³⁷

มีผลบังคับใช้ตั้งแต่ 1 พ.ค.2557, มาตรการต่างๆ นี้จะให้ประโยชน์ทั้งต่อคนงานและสาธารณชน

การรื้อถอนแร่ใยหินจะปลอดภัยมากขึ้นต่อคนงานและสาธารณชนหลังจากที่สภาสุขภาพและความปลอดภัยในที่ทำงาน [Workplace Safety and Health (WSH) Council] และกระทรวงแรงงานมนุษย์ [Ministry of Manpower (MOM)] ประกาศเมื่อวานว่าจะส่งเสริมกฎระเบียบในงานที่เกี่ยวข้องกับวัสดุก่อสร้าง, ซึ่งในปัจจุบันเป็นที่ทราบกันว่าทำให้เกิดโรคร้าย.

³⁷ <http://yourhealth.asiaone.com/content/new-rules-make-asbestos-disposal-safer>

กฎระเบียบใหม่นี้กำหนดว่า ถ้าพบว่ามีแร่ใยหิน, บริษัทต่างๆ จะต้องมีแผนงานที่เหมาะสมในการจัดการกับแร่ใยหินนั้น, ซึ่งรวมถึงมีแผนการประเมินความเสี่ยงด้วย. อีกทั้งบริษัทจะต้องแจ้งกระทรวงแรงงานมนุษย์อย่างน้อย 7 วันก่อนเริ่มงานที่เกี่ยวข้องกับแร่ใยหิน.

ต่อไปนี่, ทุกอาคารที่ได้รับการก่อสร้างขึ้นก่อนปีพ.ศ.2534 จะต้องได้รับการประเมินว่ามีวัสดุที่มีแร่ใยหินหรือไม่ก่อนการปฏิสังขรณ์หรือก่อนการทุบทำลาย, และผู้ประเมินนั้นจะต้องผ่านหลักสูตรของหน่วยงานพัฒนาแรงงาน (Workforce Development Agency).

พบแร่ใยหินได้ทั่วไปในเรือและอาคารเก่าๆ, เนื่องจากแร่ใยหินเป็นที่นิยมมากในการใช้เป็นฉนวนความร้อนในช่วงคริสต์ทศวรรษที่ 60 และ 70. ต่อมาได้มีการสั่งห้ามนำเข้าในปีพ.ศ.2531, เมื่อมีการค้นพบว่ามันเป็นอันตราย. ฝ้าเบรคและคลัทช์ที่มีแร่ใยหินก็ถูกสั่งห้ามนำเข้าในปีพ.ศ.2538.

ในการตรวจสอบเมื่อเร็วๆ นี้, กระทรวงแรงงานมนุษย์พบโรงงาน 1 จาก 36 แห่งมีแร่ใยหิน. กระทรวงได้ออกคำสั่งให้หยุดงาน 5 ครั้งและปรับ 20 ครั้ง.

อาคารที่ก่อสร้างก่อนปีพ.ศ. 2534 อาจมีวัสดุประกอบแร่ใยหินในกระเบื้องลูกฟูก, ฝ้าเพดาน, กระเบื้องปูพื้นและฝาผนัง, รัฐมนตรีอาวุโสแห่งรัฐด้านแรงงานมนุษย์และสุขภาพเอมี กอร์ กล่าวในเวทีการประชุมเรื่องแร่ใยหินเมื่อวานนี้ว่า วัสดุเหล่านี้เป็นเป้าหมายของการออกระเบียบใหม่ด้วย.

ถ้าพบว่ามีแร่ใยหินอยู่ในอาคารใด, ผู้ที่จะสามารถกำจัดแร่ใยหินออกก็คือผู้รับเหมาและคนงานที่ได้รับอนุมัติเท่านั้น.

“การกำหนดเช่นนี้จะทำให้มั่นใจได้ว่างานดังกล่าวจะมีการจัดการและการป้องกันอย่างเหมาะสม,” ดร.กอร์กล่าว. “จะมีการป้องกันมิให้เส้นใยแร่ใยหินฟุ้งกระจายไปในอากาศ, ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อสาธารณสุข.”

กฎระเบียบใหม่นี้, มีรายละเอียดออกมาเป็นคู่มือหนา 65 หน้า, และยังระบุถึงวิธีการทางเทคนิคในการรื้อถอนและในการทิ้งวัสดุที่มีแร่ใยหินอีกด้วย. วิธีการเหล่านั้น เช่น, คนงานจะต้องสวมชุดป้องกันและทำความสะอาดอุปกรณ์ภายหลังการใช้งาน. คนงานจะต้องเก็บวัสดุที่มีแร่ใยหินในถุงสองชั้น, ซึ่งจะนำไปทิ้งโดยผู้รับเหมาที่ได้รับอนุมัติจากหน่วยงานสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ.

กระทรวงแรงงานมนุษย์จะบังคับใช้กฎระเบียบใหม่นี้ด้วยการดำเนินการตรวจสอบ. โทษฐานละเมิดกฎนี้คือ ปรับไม่เกิน 20,000 เหรียญ และจำคุก 24 เดือน.

กฎระเบียบด้านสุขภาพและความปลอดภัยในที่ทำงานเกี่ยวกับแร่ใยหินนี้ใช้ทดแทนกฎระเบียบเก่าด้านโรงงานเกี่ยวกับแร่ใยหินซึ่งกำหนดไว้อย่างคลุมเครือ.

“กฎใหม่นี้เป็นมาตรฐานอุตสาหกรรมที่บริษัทผู้รับเหมาจะขจัดแร่ใยหินอย่างมีจริยธรรม, แต่การออกมาประกาศนี้เพื่อให้เห็นว่ากระทรวงแรงงานมนุษย์มีความจริงจังต่อการขจัดแร่ใยหิน,” กล่าวโดยนายไล กอก วิง (Mr Lai Kok Wing), ที่ปรึกษาใหญ่ของเพียว เอนวิโร (Pureviro), ซึ่งเป็นบริษัทที่รับขจัดแร่ใยหิน. “กฎใหม่นี้จะเป็นการขจัดคนไร้จริยธรรมที่ทำงานแบบซู่ๆ และปล่อยให้คนงานและสาธารณชนต้องสัมผัสกับแร่ใยหิน.”

แร่ใยหินทำให้เกิดโรคในระบบทางหายใจอย่างมะเร็งเยื่อหุ้มปอด, มะเร็งปอด หรือโรคใยหิน (asbestosis) ที่เป็นโรคเรื้อรังในเนื้อเยื่อของปอดที่รักษาไม่หาย. ในสิงคโปร์, พบคนที่เป็นโรคใยหินที่ได้รับการยืนยันแล้วที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน 39 ราย และเป็นมะเร็งเยื่อหุ้มปอด 63 รายตั้งแต่ปี พ.ศ.2513. ถ้าสืบสวนย้อนหลังไปอีก 20 ถึง 40 ปีก็เชื่อว่าจะพบผู้ป่วยที่เกิดจากการสัมผัสแร่ใยหินเพิ่มขึ้นอีก.

เนื่องจากโรคดังกล่าวได้ผุดขึ้นมาหลายปีแล้ว, สุขภาพและความปลอดภัยในที่ทำงาน และกระทรวงแรงงานมนุษย์จะขยายความช่วยเหลือไปยังคนงานที่เป็นโรคเหตุแร่ใยหินแต่ไม่สามารถเรียกร้องค่าชดเชยการบาดเจ็บจากการทำงานได้.

เพื่อที่จะช่วยให้อุตสาหกรรมปรับตัวรับกับกฎระเบียบใหม่ได้สะดวกขึ้น, ได้มีการโพสต์แนวทางพร้อมวิดีโอที่ www.wshc.sg. กฎใหม่นี้จะมีผลบังคับใช้ในวันที่ 1 พฤษภาคม 2557.

kashc@sph.com.sg

11

ฟิลิปปินส์: มุ่งขจัดสินค้า ที่มีแร่ใยหินและฝ้าระวังบ้านเก่าๆ

วันศุกร์ที่ 24 มกราคม พ.ศ.2557, วารสารประชาชน (People's Journal Published) แห่งฟิลิปปินส์ได้ตีพิมพ์บทความที่เขียนโดย: อิทชี จี. คาบายัน(Itchie G. Cabayan) บรรยายถึงการเคลื่อนไหวให้ห้ามขายสินค้าที่มีแร่ใยหิน ดังนี้

อีโคเวสต์ (EcoWaste) และ ทียูซีพี (TUCP)

เคลื่อนไหวในฟิลิปปินส์ให้หยุดขายผลิตภัณฑ์สินค้าที่มีแร่ใยหิน³⁸

การเรียกร้องต่อรัฐบาลเมื่อวานนี้(วันพฤหัสบดีที่ 23 มกราคม พ.ศ.2557) โดย Eco-Waste Coalition และ Trade Union Congress of the Philippines (TUCP) ได้ร่วมกันเน้นย้ำว่ามีความจำเป็นจะต้องขยายการสั่งห้ามผลิต, นำเข้า, กระจายและจำหน่ายผลิตภัณฑ์สินค้าที่สามารถทำให้ผู้บริโภคและคนงานต้องสัมผัสแร่ใยหิน, กลุ่มวัสดุเส้นใยที่พวกเขาอ้างว่าสามารถก่อให้เกิดโรคมะเร็ง.

³⁸ <http://www.journal.com.ph/index.php/news/metro/65824-ecowaste-tucp-eliminate-sale-of-asbestos-laced-consumer-products>

จากการศึกษาขององค์การอนามัยโลก พบว่า “แร่ใยหินทุกชนิดทำให้เกิดโรคมะเร็งปอด, โรคมะเร็งเยื่อหุ้มปอด, โรคมะเร็งกล่องเสียง, โรคมะเร็งรังไข่, และโรคไอยหิน.”

กลุ่มผู้เรียกร้องได้ขอให้กรมสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติทบทวนคำสั่งควบคุมสารเคมีให้ครอบคลุมแร่ใยหินเพื่อให้สอดคล้องกับความพยายามระดับโลกที่นำโดยองค์การอนามัยโลกและองค์การแรงงานระหว่างประเทศในการกำจัดโรคเหตุแร่ใยหิน.

ในเดือนมกราคม พ.ศ.2543 หน่วยงานดูแลมะเร็งแห่งออนตาริโอ (Cancer Care Ontario: CCO), ได้ขอมรับการห้ามใช้แร่ใยหินชนิดอะโมไซสต์(แร่ใยหินสีน้ำตาล) และโครซิโดไลท์(แร่ใยหินสีน้ำเงิน) รวมถึงผลิตภัณฑ์ที่มีแร่ใยหินสองชนิดนี้, แต่ยังคงอนุญาตให้ใช้โครซิโทไลท์(แร่ใยหินสีขาว) ในผลิตภัณฑ์ที่มีความหนาแน่นสูง.

ทางกลุ่มยังเรียกร้องให้ผ่านกฎหมายที่อยู่อาศัย 2638 (House Bill 2638) อย่างรวดเร็วเพื่อที่จะลดอันตรายต่อสุขภาพอันเนื่องมาจากการสัมผัสแร่ใยหินและเพื่อความปลอดภัยของคนงาน, ครอบครัวของคนงานและสาธารณชน.

“การจัดการใช้แร่ใยหินทุกชนิด, โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลิตภัณฑ์ที่ใช้ภายในบ้าน, ในโรงเรียนและในที่ทำงาน, จะต้องกระทำอย่างเร่งด่วนเพื่อปกป้องกลุ่มเสี่ยง เช่น เด็กและคนงาน จากการสัมผัสแร่ใยหินในผลิตภัณฑ์, ซึ่งในที่สุดจะถูกทิ้งในถังขยะและบริเวณที่ทิ้งขยะ และทำให้คนเก็บขยะได้รับอันตรายจากการสัมผัสอย่างแน่นอนด้วย,” โธนี่ ไดซอน (Thony Dizon) ผู้ประสานงานกลุ่มแนวร่วมกล่าว.

กลุ่มแนวร่วมนี้กระทำการเรียกร้องหลังจากพบว่าขวดแก้วทนความร้อนที่ทำในประเทศจีนที่ถูกแบนในสเปนเมื่อเร็วๆ นี้ เนื่องจากมีแร่ใยหินอยู่ในชั้นกลางระหว่างแก้วสองชั้นนั้น มีจำหน่ายในท้องตลาด โดยเฉพาะในย่านพาโค(Paco), กรุงมะนิลา.

“ผลิตภัณฑ์ที่มีความเสี่ยงทางเคมีเนื่องจากมีแร่ใยหินอยู่ระหว่างผนังแก้วสองชั้นของขวดแก้วทนความร้อน. ผลิตภัณฑ์นี้ไม่เป็นไปตามระเบียบ (REACH Regulation),” รัฐบาลสเปนกล่าวและตีพิมพ์ใน RAPEX’s Report 2014-2.

ตั้งแต่ปีพ.ศ.2551 เป็นต้นมาถึงปัจจุบัน, เยอรมนี, อิตาลีและสเปนได้เรียกเก็บสินค้าคืนจากตลาด 34 รายการ เนื่องจากมีแร่ใยหินเป็นส่วนประกอบ, รวมถึงขวดแก้วทนความร้อน 23 ยี่ห้อ. รายการอื่นๆ ที่มีแร่ใยหินได้แก่ โคมไฟเพดาน 5 ยี่ห้อ, ไฟฉายที่ใช้ในการทำสวน 3 ยี่ห้อ, ผ้าเบรค 1 ยี่ห้อ, เครื่องทำความร้อน 1 ยี่ห้อและที่ทำน้ำชา 1 ยี่ห้อ.

จากข้อมูลขององค์การอนามัยโลก, กลุ่มผู้เคลื่อนไหวกล่าว “ในแต่ละปีมีคนตายมากกว่า 107,000 คน เนื่องจากโรคเหตุแร่ใยหิน ได้แก่ มะเร็งปอด, มะเร็งเยื่อหุ้มปอด และโรคไอยหิน ที่เป็นผลจากการสัมผัสแร่ใยหินในการประกอบอาชีพ.”

ต่อมาโดย ชิโต เอ. ชาเวซ (Chito A. Chavez ได้ลงบทความในมะนิลาบูลเลติน (Manila Bulletin) เมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2557 เตือนผู้พักอาศัยตึกเก่าในเมืองเกซอนให้ระวังอันตรายจากแร่ใยหิน รายละเอียดมีดังนี้

เตือนผู้พักอาศัยให้ระวังการสัมผัสแร่ใยหิน³⁹

กรุงมะนิลา, ประเทศฟิลิปปินส์ – ผู้พักอาศัยในเมืองเกซอน (Quezon City) ได้รับการเตือนอีกครั้งเกี่ยวกับอันตรายจากการสัมผัสวัสดุก่อสร้างที่มีแร่ใยหินซึ่งนิยมใช้ในการสร้างบ้านในคริสต์ทศวรรษที่ 50 และ 60.

สมาชิกสภาเขต, วิกเตอร์ เฟร์เรอร์ จูเนียร์ (Victor Ferrer Jr.) ได้ออกประกาศคำเตือนหลังจากองค์การอนามัยโลกรายงานว่าวัสดุที่มีแร่ใยหินสามารถก่อมะเร็งปอด, มะเร็งเยื่อหุ้มปอด, มะเร็งกล่องเสียงและรังไข่ และโรคไอยหินได้.

ในการออกสำรวจเมืองเกซอนด้วยตนเอง, เฟร์เรอร์ก็ต้องตกใจเมื่อพบว่าบ้านเก่าๆ บางหลังยังมีหลังคาที่มีส่วนผสมของแร่ใยหิน.

“บ้านบางหลังได้รับการปรับปรุง แต่เจ้าของบ้านบางหลังไม่สามารถเอาหลังคาที่มีแร่ใยหินออกเพื่อเปลี่ยนเป็นวัสดุที่ปลอดภัยกว่าได้,” เฟร์เรอร์กล่าว.

เฟร์เรอร์ยังสนับสนุนความพยายามขององค์กรเฝ้าระวังพิษ คือ อีโคเวสต์ (EcoWaste Coalition) และสหภาพการค้าแห่งฟิลิปปินส์ (Trade Union Congress of the Philippines: TUCP) ในการเรียกร้องให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกันกำจัดแร่ใยหินออกจากผลิตภัณฑ์เพื่อผู้บริโภคอย่างจริงจังโดยเฉพาะที่อยู่ในตลาดภายในประเทศ.

ในแถลงการณ์ร่วม, EcoWaste Coalition และ TUCP เรียกร้องให้หน่วยงานที่มีอำนาจดำเนินการขยายการห้ามให้ครอบคลุมตั้งแต่การผลิต, การนำเข้า, การกระจายและการขายผลิตภัณฑ์เพื่อผู้บริโภคที่สามารถทำให้คนงานและผู้บริโภคต้องสัมผัสแร่ใยหิน, ซึ่งเป็นกลุ่มวัสดุเส้นใยก่อมะเร็ง.

39 <http://www.mb.com.ph/public-warned-against-asbestos-containing-products/>

EcoWaste Coalition พบว่าขวดแก้วทนความร้อนที่ห้ามใช้ในสเปนเพราะมีแร่ใยหินนั้น มีวางขายในตลาดภายในประเทศ.

เฟอร์เรอร์กล่าวว่า กรมสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติก็ยังตื่นตัวเมื่อมีการเรียกร้องเร่งด่วนให้ทบทวนคำสั่งควบคุมสารเคมีให้ครอบคลุมถึงแร่ใยหิน.

การทบทวนคำสั่งควบคุมสารเคมีจะสอดคล้องกับความพยายามขององค์การอนามัยโลกและองค์การแรงงานระหว่างประเทศในการกำจัดโรคเหตุแร่ใยหินให้หมดไปอย่างสิ้นเชิง

12 ปารีส: เคลื่อนไหวแก้ปัญหา แร่ใยหินในอาคารสำนักงาน

สำนักข่าวเอเอฟพี (AFP) รายงานเมื่อวันที่ 15 ตุลาคม 2556 ว่า ในกรุงปารีสมีการเดินขบวนประท้วงเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ไม่จริงจังในการดำเนินการให้ประชาชนโดยเฉพาะคนทำงานในสำนักงานได้รับความปลอดภัยจากแร่ใยหินที่แฝงอยู่ในอาคาร รายละเอียดมีดังนี้

ชาวปารีสหลายพันคนร่วมจัดแสดง “ความตาย” เพื่อต่อต้านแอสเบสตอส⁴⁰

ที่กรุงปารีส-ประชาชนหลายพันคนมารวมตัวกันแสดง “ความตาย” ในกรุงปารีสเมื่อวันเสาร์ที่ 12 ตุลาคม 2556 เพื่อประท้วงหน่วยงานรับผิดชอบที่ล้มเหลวต่อการออก

⁴⁰ <http://www.google.com/hostednews/afp/article/ALeqM5gz2HnfYCyAX0ez8lakR2y-lb9vg?docId=f04ff9a6-992e-4515-ab09-7d4c9c145fe2>

มาตรการให้ที่ทำงานปลอดแอสเบสตอส, ซึ่งเป็นสาเหตุของโรคร้ายในระบบทางหายใจ ภายหลังการสัมผัสอันยาวนาน.

ผู้ประท้วงซึ่งมาจากทั่วทุกสารทิศของประเทศฝรั่งเศสได้ล้มตัวลงนอนบนถนนหน้า มหาวิทยาลัยซอร์บอนน์ในเขตละตินแห่งกรุงปารีส เพื่อสื่อว่ามีคนประมาณสามพันชีวิต ต้องสัมผัสแอสเบสตอสต่อปี, ตามที่ผู้จัดบอก.

พวกเขาเริ่มต้นเดินขบวนจากทัวร์มองต์พาร์นาสส์(Tour Montparnasse), ตึกสูงแห่งหนึ่งในจำนวนไม่มากในเขตนั่น, ซึ่งเป็นตึกที่มีการตรวจพบซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่ามีปริมาณฝุ่นแอสเบสตอสเกินระดับที่อนุญาตหรือยอมรับได้.

“ตายวันละสิบคน, ไม่มีใครรับผิดชอบ,” เป็นข้อความบนโปสเตอร์; “เพื่อการดำเนินคดีอาญากับแอสเบสตอส” เป็นอีกโปสเตอร์หนึ่งในการเดินขบวนที่จบลงที่ศาลสถิตยุติธรรมในกรุงปารีส.

สมาคมเหยื่อแอสเบสตอสนานาชาติหรือแอนเดวา (National Association of Victims of Asbestos: ANDEVA) เป็นผู้ประสานการจัดเดินขบวน, ซึ่งนำโดยญาติของเหยื่อที่สัมผัสแอสเบสตอส, ส่วนใหญ่เป็นแม่หม้ายเดินประคองรูปของสามี.

การเดินขบวนครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ “ประกาศให้สาธารณชนและนักการเมืองรับรู้ว่าเหยื่อแอสเบสตอสยังคงรอคอยการดำเนินคดีอาญาอยู่,” แอนเดวาระบุในใบแถลงข่าว.

“เป็นเวลาถึง 17 ปีแล้วนับแต่ยื่นฟ้องครั้งแรก, และยังไม่มีการดำเนินคดีอาญาแต่อย่างใด,” ฟรานคอยส์ เดสริออกซ์(Francois Desrioux) รองประธานแอนเดวากล่าวกับเอเอฟพี.

“ความเสี่ยงต่อแอสเบสตอสไม่ใช่เรื่องโบราณคร่ำครึ, มันยังคงเป็นปัญหาในปัจจุบัน,” เขากล่าว.

“ทัวร์มองต์พาร์นาสส์ ควรจะถูกจัดการเรื่องแอสเบสตอสมานานแล้ว, แต่บรรดาผู้ถือกรรมสิทธิ์ก็พยายามหลีกเลี่ยง รวมทั้งตำรวจก็เห็นเป็นอื่น ไม่จริงจัง ปล่อยให้ทำงานนี้เลือนออกไปเรื่อยๆ, พวกเขายังคงเล่นกับชีวิตมนุษย์ต่อไป,” แอนเดวากล่าว.

ในเดือนสิงหาคม 2556, ตำรวจในกรุงปารีสขยับจะรื้อทั้งตึกนี้, ตึกที่มีคนทำงานอยู่ประมาณ 5,000 คน.

“การโยกย้ายตำแหน่งเป็นวิธีเดียวที่จะทำให้หน่วยงานที่รับผิดชอบขยับตัว,” กล่าวโดยผู้หญิงคนหนึ่งทำงานให้กับอะมุนดี (Amundi), สาขาของธนาคารเครดิตอะกริโกล (Credit Agricole), ซึ่งย้ายลูกจ้างของตนออกจากตึกในเดือนมิถุนายนเพื่อหลีกเลี่ยงภัยอันตรายจากการสัมผัสแอสเบสตอส.

13 ผู้ใช้แรงงานในสหรัฐอเมริกา ใช้สิทธิสู้ภัยโรคเหตุแร่ใยหิน

เมื่อวันศุกร์ที่ 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2557 เว็บไซต์ dallasnews ได้เผยแพร่บทความเกี่ยวกับคดีที่นักธุรกิจกระทำการโดยประมาทต่อคนงานรายวัน ทำให้เกิดความเสียหายต่อการเกิดโรคเหตุแร่ใยหิน รายละเอียดมีดังนี้

อดีตนักศึกษาเอสเอ็มยูถูกพิพากษาจำคุกฐานทำให้คนงานรายวันสัมผัสแร่ใยหิน⁴¹

โดย เควิน ครอส (Kevin Krause), kkrause@dallasnews.com

อดีตนักศึกษามหาวิทยาลัยเมธอดิสทีใต้หรือเอสเอ็มยู (Southern Methodist University: SMU) ผู้ทำให้คนงานต้องสัมผัสแร่ใยหิน ได้ถูกพิพากษาเมื่อวันพฤหัสบดีที่ 27 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2557 ให้ถูกจำคุก 1 ปีฐานละเมิดกฎหมายอากาศบริสุทธิ์ (Clean Air Act).

โจนาธาน ไอแซค โชเกรียน (Jonathan Isaac Shokrian) จ้างคนงานจำนวนหนึ่งเป็นเวลา 2 วันให้ทำงานรื้อวัสดุที่มีแร่ใยหินออกจากตึกที่บริษัทของพ่อเป็นเจ้าของ, เจ้าหน้าที่ของรัฐกล่าว.

⁴¹ http://crimeblog.dallasnews.com/2014/02/former-smu-student-sentenced-to-federal-prison-for-dangerous-asbestos-removal-project.html?nclick_check=1

โซเกรียน, อายุ 29 ปี, ทำหน้าที่ผู้อำนวยการภูมิภาคที่คาลิฟโค แอลแอลซี (Califco LLC) พร้อมทั้งดูแลกิจการธุรกิจของบริษัทดังกล่าวในเมืองเท็กซัส.

สำนักงานทนายความแห่งรัฐกล่าวหาว่า หัวหน้าผู้พิพากษาศาลประจำเขตแห่งรัฐ, นายซิดนีย์ เอ. ฟิตซ์วอเตอร์ (Sidney A. Fitzwater) ยังได้สั่งปรับโซเกรียนเป็นเงิน 25,000 เหรียญ. โซเกรียนสารภาพว่าได้กระทำผิดในเดือนมิถุนายน พ.ศ.2556 หนึ่งครั้งโดยไม่ได้แจ้งตามกฎหมายอากาศบริสุทธิ์.

พ่อของเขา, นายอีเลียส โซเกรียน (Elias Shokrian), ประธานและซีอีโอของบริษัทคาลิฟโค, ปรากฏตัวที่ศาลวันนี้(วันศุกร์ที่ 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2557)ในนามของบริษัท, และได้จ่ายค่าปรับเป็นเงิน 500,000 เหรียญในความผิดแบบเดียวกัน.

จำเลยทั้งสองถูกศาลสั่งให้จ่ายสำหรับค่าติดตามทางการแพทย์ต่อคนงานเหล่านั้นด้วย.

ในคำพิพากษา, ฟิตซ์วอเตอร์ยังได้ให้ความรู้เกี่ยวกับอันตรายทางด้านสาธารณสุขอันเนื่องมาจากการสัมผัสแบริเยนและความสำคัญของกฎระเบียบของหน่วยงานคุ้มครองสิ่งแวดล้อมหรืออีพีเอ (Environmental Protection Agency: EPA) ที่ว่าด้วยการรื้อถอนวัสดุที่มีแบริเยน.

เช่นเดียวกับเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายของเมืองดัลลัส.

“สำนักงานนี้ทำหน้าที่ดูแลให้มีการละเมิดกฎหมายที่ออกแบบไว้ป้องกันพวกเรามีให้สัมผัสกับสารพิษ,” ซาราห์ ซาลดานา (Sarah Saldaa), ทนายความแห่งรัฐประจำเขตเหนือของเท็กซัส.

คาลิฟโคเป็นบริษัทจัดการด้านทรัพย์สินมีสำนักงานใหญ่อยู่ที่เมืองเบเวอร์ลี ฮิลล์, มลรัฐแคลิฟอร์เนีย. บริษัทนี้มีสำนักงานภูมิภาคอยู่ที่ถนนนอร์ธสตอร์รี่ในเมืองเออร์วิง (Irving). บริษัทนี้ยังเป็นเจ้าของและดำเนินกิจการธุรกิจการค้าในแถบดัลลัส, ที่รวมถึงศูนย์การค้าพลาซามาร์พาร์ค (Plymouth Park Shopping Center) ในเออร์วิงและศูนย์การค้าเครสต์พลาซ่าบนถนนแลงคาสเตอร์ใต้ในดัลลัส.

ในปี พ.ศ.2551, คาลิฟโคและโจนาธาน โซเกรียนได้ทำสัญญาจ้างผู้รับเหมาที่ได้รับอนุญาตให้ดำเนินการเกี่ยวกับแบริเยนให้รื้อถอนแบริเยนออกจากโรงภาพยนตร์เก่าแก่ในศูนย์การค้าเครสต์พลาซ่า. โครงการนั้นดำเนินตามกฎหมายของรัฐ, เจ้าหน้าที่กล่าว.

ประมาณหนึ่งเดือนถัดมา, โจนาธาน โซเกรียน ตัดสินใจที่จะปรับปรุงห้างสรรพสินค้าเดิมชื่อฟาซิโอที่อยู่ภายในศูนย์การค้าพลาซามาร์พาร์ค.

แต่ครั้งนี้, โซเกรียนพยายามประหยัดเงินด้วยการจ้างคนงานจำนวนหนึ่งเป็นเวลาสองวันให้รื้อถอนพื้นและเพดานที่เป็นกระเบื้องและยางเรซินออกจากฟาซิโอทุกๆ ที่รู้ว่าวัสดุเหล่านั้นมีแบริเยนผสมอยู่, แหล่งข่าวระบุ.

หน้ากากและเครื่องป้องกันฝุ่นที่คาลิฟโคจัดให้คนงานก็ไม่สามารถปกป้องพวกเขาให้รอดพ้นจากเส้นใยของแบริเยนได้, เจ้าหน้าที่กล่าว.

และโซเกรียนก็ไม่ได้บอกคนทำงานและคนที่ทำหน้าที่ดูแลรักษาของคาลิฟโคเกี่ยวกับแบริเยนในกระเบื้องและยางเรซิน. รวมทั้งไม่ได้บอกผู้ที่พักอาศัยอยู่ในศูนย์การค้าที่กำลังจะรื้อถอนวัสดุที่มีแบริเยน, เจ้าหน้าที่กล่าว.

ภายใต้กฎหมายอากาศบริสุทธิ์, อีพีเอได้จัดทำมาตรฐานสำหรับการรื้อถอน, การจัดการและการทิ้งแบริเยนไว้ด้วย.

“ไม่มีระดับความปลอดภัยในการสัมผัสแบริเยน,” อิวาน วิกิน (Ivan Vikin), ผู้ทำงานในโครงการบังคับใช้กฎหมายอาญาของอีพีเอในเท็กซัสกล่าว. “แบริเยนสามารถทำให้เกิดโรคมะเร็งและโรคร้ายแรงอื่นๆในระบบทางหายใจและจะต้องจัดการกับแบริเยนอย่างปลอดภัยและถูกกฎหมาย.”

วิกินกล่าวว่า จำเลยได้นำคนงานเข้าสู่ความเสี่ยงทันทีโดยสั่งให้พวกเขา รื้อถอนแบริเยนอย่างไม่เหมาะสม.

“กรณีนี้เป็นตัวอย่างให้เห็นว่า อีพีเอและหน่วยงานในเครือจะต้องจัดการกับผู้ใดก็ตามที่ชี้แจงโดยหลีกเลี่ยงค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการจัดการหรือทิ้งแบริเยนอย่างเหมาะสม,” วิกินกล่าว.

14

พบแร่ใยหินในรถไฟผลิตจากจีน ที่นิวซีแลนด์และออสเตรเลีย ตามต่อที่สิงคโปร์⁴²

หนังสือพิมพ์นิวซีแลนด์เฮอรัลด์รายงานเมื่อวันที่ 2 มีนาคม พ.ศ.2557 ว่าพบแร่ใยหินในรถไฟของกีวีเรล (KiwiRail) ที่อาจเป็นอันตรายถึงแก่ชีวิตของคนงานรถไฟได้รถไฟเหล่านี้ผลิตในประเทศจีน.

นิวซีแลนด์เฮอรัลด์รายงานที่รถไฟของรัฐวิสาหกิจแห่งนิวซีแลนด์จำนวน 40 หัวรถจักรต้องหยุดวิ่งหลังจากพบว่ามีสารที่เป็นอันตรายถึงแก่ชีวิตในวัสดุป้องกันเสียงภายในหัวรถจักรคันหนึ่งเมื่อวันศุกร์ที่ 28 กุมภาพันธ์.

การรายงานข่าวเดียวกันนี้ของเอบีซี (Australian Broadcasting Corporation: ABC) เปิดเผยว่า รถไฟของกีวีเรลนั้นผลิตโดยผู้ผลิตหัวรถจักรสัญชาติจีนที่ชื่อ ดาเลียน (Dalian Locomotive and Rolling Stock Co Ltd).

เอบีซีรายงานว่า ผู้ผลิตสัญชาติจีนรายนี้ยอมรับว่าได้ใช้โครโซไทล์หรือแร่ใยหินสีขาวในวัสดุป้องกันเสียงโดยอัดไว้ใต้วัสดุบุฝาผนังหรือเคลือบผนังพร้อมกับสีทามัน.

เมื่อเดือนพฤศจิกายน พ.ศ.2556, ABC รายงานว่า มีการหยุดใช้หัวรถจักรสำหรับขนส่งสินค้าจำนวน 10 คันที่ผลิตจากจีน (China Southern Rail) ในออสเตรเลียหลังจากที่คนงานต้องสัมผัสกับฝุ่นของแร่ใยหินอันตรายที่ถึงแก่ชีวิต.

⁴² <http://www.tremeritus.com/2014/03/02/asbestos-found-on-china-made-trains-in-nz-australia/>

ในสิงคโปร์, รถไฟใหม่หลายสายที่วิ่งรอบตัวเมือง (Downtown Line: DTL) ก็ผลิตในประเทศจีน. มีการประมูลจัดซื้อรถไฟจำนวนรวม 73 โบกี้, 3 หัวรถจักรโดยหน่วยงานรัฐคือแอลทีเอ (Land Transport Authority: LTA) ด้วยราคาประมาณ 571 ล้านดอลลาร์ในปีพ.ศ.2551.

ก่อนหน้านี้ แอลทีเอให้ความมั่นใจแก่ประชาชนว่า รถไฟที่ซื้อจากจีนเพื่อเอามาวิ่งรอบเมืองนั้น มีมาตรฐานความปลอดภัยสูง.

รถไฟวิ่งรอบตัวเมืองนี้ผลิตในเมืองฉางชุน (Changchun), มณฑลจีลีน (Jilin Province) ของจีน. แอลทีเอกล่าวว่า รถไฟเหล่านี้ประกอบในประเทศจีน, แต่ใช้ส่วนประกอบจาก 8 ประเทศ, คือ จีน (ซึ่งผลิตตัวตู้รถ), สวีเดน, อังกฤษ, ฝรั่งเศส, สเปน, สาธารณรัฐเช็ก และเยอรมนี.

ในระยะแรกนั้น รถไฟวิ่งรอบตัวเมืองนี้เปิดวิ่งในเดือนธันวาคม พ.ศ.2556, เชื่อมต่อ 6 สถานีจากบูกิส (Bugis) ถึงไชน่าทาวน์.

ยังไม่รู้ว่า มีการใช้แร่ใยหินในการป้องกันเสียงในรถไฟวิ่งรอบเมืองสิงคโปร์ที่ผลิตจากจีนเหล่านี้หรือไม่.

แร่ใยหินได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นเรื่อยๆในกลุ่มโรงงานผลิตและผู้รับเหมาในช่วงปลายศตวรรษที่ 19 เพราะสามารถดูดซับเสียงได้, เหนียวทนทาน, ทนไฟ, ทนความร้อน, ทนต่อสารเคมี, ที่สำคัญที่สุดก็คือราคาถูก.

อย่างไรก็ตาม, การหายใจเอาแร่ใยหินเข้าไปอย่างต่อเนื่องยาวนาน สามารถทำให้เกิดโรคร้ายแรง เช่น มะเร็งปอด, มะเร็งเยื่อหุ้มปอด และ โรคใยหิน. โรคเหตุแร่ใยหินเหล่านี้จะไม่ปรากฏในทันทีแต่มักจะเกิดตามมาในช่วงชีวิตต่อมา. การค้าขายและการใช้แร่ใยหินได้ถูกจำกัดหรือถูกยกเลิกแล้วในหลายประเทศ.

วันอังคารที่ 4 มีนาคม พ.ศ.2557 หนังสือพิมพ์นิวซีแลนด์เฮอรัลด์รายงานต่ออีกว่า แร่ใยหินในรถไฟที่ผลิตจากจีนสามารถฆ่าชีวิตคนงานได้⁴³

“การประหยัดค่าใช้จ่ายของบริษัทกีวีเรล (KiwiRail) อาจส่งผลต่อชีวิตของคนงาน ถ้าการตรวจสอบรถไฟที่ผลิตในจีนพบว่ามีแร่ใยหิน”, ผู้แทนสหภาพคนขับรถไฟกล่าว.

ความเห็นดังกล่าวเกิดขึ้นหลังจากการตรวจสอบหัวรถจักร 40 หัวของรัฐวิสาหกิจและพบแร่ใยหินในวัสดุป้องกันเสียงในหัวรถจักรเมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2557.

“การตรวจสอบเบื้องต้นยืนยันว่ามีแร่ใยหินแต่ไม่มีความเสี่ยงต่อสุขภาพ”, นายปีเตอร์ไรดี (Peter Reidy, ผู้บริหารกีวีเรลกล่าว. “อย่างไรก็ตาม, จะมีการตรวจสอบเพิ่มเติมในวันพรุ่งนี้ (5 มีนาคม 2557) เพื่อดูว่าเส้นใยหินจะมีโอกาสฟุ้งกระจายออกมาในอากาศหรือบนพื้นผิวส่วนหนึ่งส่วนใดของรถไฟหรือไม่.

เวย์น บัตสัน (Wayne Butson), เลขาธิการสหภาพการขนส่งทางเรือและรถไฟ (Rail and Marine Transport Union: RMTU), กล่าวว่า เหตุการณ์นี้ทำให้คนงานจำนวนมากตื่นตระหนกต่อภัยด้านสุขภาพของพวกเขาและครอบครัว.

“พวกเขาอาจจะหายใจเอาเส้นใยแร่ใยหินเข้าไปและอาจจะตายได้ถ้ามันไปสถิตอยู่ที่ปอดและกระตุ้นให้เกิดมะเร็งเยื่อหุ้มปอด, หรือแร่ใยหินอาจจะตามไปที่บ้านโดยเกาะติดไปกับเสื้อผ้า, ทำให้สมาชิกในครอบครัวมีความเสี่ยงด้วย,” เขากล่าว.

“ดังนั้น บรรดาสมาชิกจึงกังวลมากเกี่ยวกับเรื่องนี้.”

เขากล่าวว่ามีการตรวจสอบยานพาหนะหลายครั้งเมื่อปีที่แล้ว, และไม่พบว่ายานพาหนะในออสเตรเลียที่นำเข้ามาจากจีนมีแร่ใยหินปะปน.

“มาถึงขณะนี้ จึงชัดเจนว่ามันไม่จริง, และโชคไม่ดีเลยที่บริษัทรับจ้างตรวจสอบในปีนี้เป็นบริษัทเดียวกับที่ตรวจสอบปีที่แล้ว, ดังนั้นมันอาจจะมึะอะไรมากกว่านั้น,” นายบัตสันกล่าว, พร้อมกับเสริมว่า การนำเข้แร่ใยหินไม่ผิดกฎหมายในนิวซีแลนด์ดังเช่นในอีกหลายประเทศ.

อย่างไรก็ตาม, เรื่องที่มากกว่านั้นก็คือการจัดซื้อโดยรัฐที่มุ่งหาราคาถูกที่สุด, เขากล่าว.

“การทดลองใช้หัวรถจักรจากจีนในเมืองดุนedin (Dunedin), ทำให้เกิดการสร้างงานฝีมือแก่คนหลายร้อยคน, แต่มันอาจจะจบลงด้วยชีวิตของสมาชิกของเราบางคน.

“ถ้าหัวรถจักรเหล่านี้ได้รับการผลิตในเมืองดุนedin, หรือในประเทศพัฒนาแล้ว, เราก็ไม่ต้องมาหัวเสียกับขยะพวกนี้. ชาวนิวซีแลนด์ส่วนใหญ่มักจะระแวงสงสัยสินค้าที่มาจากจีนอยู่แล้ว.”

ก่อนหน้านี้ บริษัทกีวีเรลกล่าวว่า การใส่แร่ใยหินเข้าไปในรถไฟเป็นการละเมิดสัญญาที่ระบุคุณลักษณะไว้อย่างชัดเจนว่าจะต้องไม่มีการใช้แร่ใยหิน.

“เราผิดหวังมากกับสถานการณ์แบบนี้ และกำลังทำงานอย่างใกล้ชิดกับผู้ผลิตเพื่อให้รู้ว่ามันเกิดขึ้นได้อย่างไร. ผู้ผลิตสัญญาว่าจะรับผิดชอบอย่างเต็มที่และจะแก้ไขให้ถูกต้องโดยเร็ว,” นายไรดีกล่าว.

43 http://www.nzherald.co.nz/nz/news/article.cfm?c_id=1&objectid=11212556

ในวันเดียวกัน(อังคารที่ 4 มีนาคม 2557) สหภาพการขนส่งทางเรือและรถไฟ (Rail and Maritime Transport Union) ได้เผยแพร่ข่าวแจก(Media release) ดังนี้:

การควบคุมแร่ใยหินในนิวซีแลนด์ขาดประสิทธิภาพ⁴⁴

นิวซีแลนด์จะต้องก้าวตามออสเตรเลียและยกเลิกการนำเข้าผลิตภัณฑ์ที่มีแร่ใยหิน, สหภาพการรถไฟกล่าวในวันนี้.

กีวีเรลได้เรียกเก็บหัวรถจักร 40 หัวออกจากเครือข่ายหลังจากตรวจพบแร่ใยหินในวัสดุป้องกันเสียงที่ตู้ในห้องของคนขับ.

“กฎระเบียบของเราในพื้นที่นี้ไม่พอเพียง”, เวย์น บัตสัน เลขาธิการสหภาพการขนส่งทางเรือและรถไฟ กล่าว.

“นอกเหนือไปจากกฎเกณฑ์อ่อนๆ เช่นการให้ติดฉลาก, นิวซีแลนด์จะต้องแสดงท่าทีที่แข็งกร้าวกว่านี้และหยุดการนำเข้าผลิตภัณฑ์ที่มีแร่ใยหินทั้งหมดให้ได้.”

ออสเตรเลียได้ประกาศห้ามนำเข้า ผลิตภัณฑ์และใช้แร่ใยหินทุกชนิดรวมถึงผลิตภัณฑ์ที่มีแร่ใยหินตั้งแต่ปีพ.ศ.2547.

“กฎระเบียบที่เข้มแข็งของออสเตรเลียทำให้บริษัทต่างๆ รับผิดชอบการกระทำของตน. บริษัททางวิศวกรรมสัญชาติออสเตรเลียที่ชื่อ แบรดเคน ต้องจ่ายค่าปรับถึง 850,000 เหรียญสำหรับโทษฐานการนำเข้าหัวรถจักรที่มีแร่ใยหินจากประเทศจีน.”

“ในทางตรงข้าม, ไม่มีความรับผิดชอบเกิดขึ้นจากกีวีเรลที่จะทำให้มั่นใจได้ว่าไม่มีแร่ใยหินในสินค้าของตนตลอดกระบวนการ.”

เวย์น บัตสัน กล่าวว่า รถไฟที่ผลิตเองในประเทศจะไม่มีแร่ใยหิน.

“ในขณะที่รัฐบาลมีวิสัยทัศน์สั้นในการจัดซื้อหัวรถจักร มุ่งแต่ราคาที่ถูกที่สุด, โดยมีได้คำนึงถึงผลที่จะตามมา, ทำให้คนทำงานต้องได้รับความเสี่ยงระหว่างกระบวนการทำงาน,” เขากล่าว.

44 <http://www.rmtunion.org.nz/documents/MR4314.pdf>

15

รัฐบาลออสเตรเลียออกกฎหมาย และตั้งองค์กรปราบแร่ใยหิน

ออสเตรเลียเป็นหนึ่งในกลุ่มประเทศที่ใช้แร่ใยหินต่อหัวประชากรมากที่สุดในโลก, มีอุบัติการณ์โรคเหตุแร่ใยหินเท่าที่ได้รับความนิยมสูงสุดในโลก, รวมถึงมีอุบัติการณ์โรคมะเร็งเยื่อหุ้มปอดสูงที่สุดด้วย. ดังนั้นออสเตรเลียจึงได้สั่งห้ามนำเข้าและห้ามใช้แร่ใยหินทุกชนิด (รวมถึงโครโซไทล์ด้วย) ในผลิตภัณฑ์ทุกประเภทซึ่งมีผลในทางปฏิบัติทั่วประเทศตั้งแต่วันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ.2546 แล้ว. อย่างไรก็ตาม, ด้วยความเป็นห่วงว่าชาวออสเตรเลียจะได้รับอันตรายจากแร่ใยหินที่ยังคงมีอยู่ในประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอาคารโบราณ, รัฐบาลจึงได้ออกกฎหมายองค์กรความปลอดภัยและการกำจัดแร่ใยหินปี พ.ศ.2556 และได้จัดตั้งองค์กรความปลอดภัยและการกำจัดแร่ใยหินเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ.2556 เพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบดูแลเรื่องนี้ ดังมีรายละเอียดในเอกสารแนะนำองค์กร ดังนี้.

องค์กรความปลอดภัยและการกำจัดแร่ใยหิน (Asbestos Safety and Eradication Agency)⁴⁵: ปฏิบัติการสู่ “ออสเตรเลียปลอดแร่ใยหิน”

องค์กร

องค์กรความปลอดภัยและการกำจัดแร่ใยหิน (องค์กร) ได้รับการจัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2556 เพื่อให้ประเทศใส่ใจเรื่องแร่ใยหินให้กว้างไปกว่าความปลอดภัยในที่ทำงาน โดยครอบคลุมไปถึงอนามัยสิ่งแวดล้อมและการสาธารณสุข.

45 เข้าไปที่เว็บไซต์ <http://asbestossafety.gov.au/publications> ภายใต้หัวข้อ “factsheets and leaflets.”

องค์กรมุ่งหมายให้เรื่องแร่ใยหินเป็นที่สนใจของภาครัฐและมีการเปลี่ยนแปลงในทุกระดับ.

ประวัติความเป็นมา

ในปี พ.ศ.2553, รัฐบาลออสเตรเลียได้ทำการทบทวนอย่างกว้างขวางเพื่อให้ได้ข้อเสนอสำหรับการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ระดับชาติในการปรับปรุงการจัดการแร่ใยหินในออสเตรเลีย. การทบทวนครั้งนี้ครอบคลุมเรื่องการจัดการแร่ใยหินที่กว้างไปกว่าเรื่องความปลอดภัยและสุขอนามัยในที่ทำงาน โดยครอบคลุมไปถึงประเด็นสาธารณสุขและอนามัยสิ่งแวดล้อม. การทบทวนยังได้พิจารณาประเด็นเรื่องการศึกษาและความตระหนักของสาธารณชน, การรื้อถอน, การเคลื่อนย้ายและการทิ้งแร่ใยหิน.

รายงานการทบทวนการจัดการแร่ใยหิน ที่เผยแพร่ในเดือนสิงหาคม 2555 ได้แนะนำให้พัฒนาแผนยุทธศาสตร์ระดับชาติเพื่อกระตุ้นให้สาธารณชนเกิดความตระหนักในเรื่องแร่ใยหินและมีการจัดการที่กว้างขวางขึ้น. การทบทวนนี้ยังได้เสนอให้จัดตั้งองค์กรอิสระระดับชาติเพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบการปฏิบัติตามแผนดังกล่าว.

สำนักงานความปลอดภัยจากแร่ใยหินจึงได้รับการจัดตั้งขึ้นในเดือนกันยายน 2555 เพื่อเริ่มดำเนินงานนี้. สำนักงานฯได้ทำงานอย่างใกล้ชิดทั้งกับรัฐบาลกลางและรัฐบาลในสวนภูมิภาค รวมถึงองค์กรผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญๆ เพื่อพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ระดับชาติดังกล่าวแล้ว.

ต่อมาได้มีการจัดตั้งองค์กรความปลอดภัยและการกำจัดแร่ใยหินขึ้นแทนที่สำนักงานความปลอดภัยจากแร่ใยหินตามกฎหมายองค์กรความปลอดภัยและการกำจัดแร่ใยหินปี พ.ศ.2556 เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ.2556. องค์กรและสภาขององค์กรได้ทำงานอย่างหนักในการนำแผนนี้ไปปฏิบัติ.

แผนยุทธศาสตร์ระดับชาติ (National Strategic Plan)

แผนยุทธศาสตร์ระดับชาติเพื่อกำจัดแร่ใยหินและเพื่อความปลอดภัยในแร่ใยหิน พ.ศ.2556-2561 (แผน) ได้รับการเผยแพร่ออกมาเมื่อวันที่ 31 กรกฎาคม 2556. แผนนี้เป็นแผนระดับชาติแผนแรกๆที่ดำเนินการเกี่ยวกับการกำจัดแร่ใยหิน, การจัดการแร่ใยหินและการทำให้เกิดความตระหนักต่อแร่ใยหินในออสเตรเลีย.

แผนนี้มุ่งป้องกันการสัมผัสเส้นใยของแร่ใยหินเพื่อที่จะกำจัดโรคเหตุแร่ใยหินในออสเตรเลีย. ผลสัมฤทธิ์นี้จะเกิดขึ้นได้ด้วย:

- เพิ่มความตระหนักในมวลหมู่สาธารณชนถึงอันตรายที่เกิดขึ้นจากการทำงานกับแร่ใยหินหรือจากการได้สัมผัสแร่ใยหิน
- พัฒนาแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดในการจัดการกับแร่ใยหินที่เป็นมาตรฐานเดียวกันทั้งประเทศ
- ค้นหาและบันทึกตำแหน่งแห่งหนที่มีวัสดุประกอบแร่ใยหินรวมทั้งสภาพของวัสดุนั้นในอาคารพาณิชย์และอาคารของรัฐทั่วประเทศ
- สนับสนุนให้เกิดการพัฒนาโครงการรื้อถอนวัสดุประกอบแร่ใยหินที่สำคัญๆ ทั่วประเทศออสเตรเลีย
- ประสานการทำวิจัยระดับชาติเพื่อลดความเสี่ยงจากการสัมผัสแร่ใยหินของชุมชนชาวออสเตรเลีย
- แสดงบทบาทเป็นผู้นำในระดับนานาชาติด้วยการรณรงค์ให้ยกเลิกการใช้แร่ใยหินทั่วโลก.

องค์กรจะประสานงานในทุกระดับของรัฐบาลและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายของแผน.

มีการเผยแพร่แผนนี้ทางเว็บไซต์ขององค์กรที่ www.asbestossafety.gov.au

สภาความปลอดภัยและการกำจัดแร่ใยหิน (The Asbestos Safety and Eradication Council)

ภารกิจขององค์กรได้รับการสนับสนุนจากสภาความปลอดภัยและการกำจัดแร่ใยหิน (สภา).

สภาประกอบด้วยประธานและสมาชิกอีกเก้าคนที่แต่งตั้งโดยรัฐบาลออสเตรเลีย. สมาชิกได้รับเลือกมาจากผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ในด้านความปลอดภัยจากแร่ใยหิน, ด้านสาธารณสุข, ด้านการบริหารองค์กร หรือเลือกมาจากผู้แทนประชาชนที่เป็นโรคเหตุแร่ใยหิน (asbestos related diseases: ARDs) และครอบครัวของพวกเขา. หนึ่งตำแหน่งสงวนไว้ให้แก่ผู้แทนรัฐบาลและอีกสี่ตำแหน่งสงวนไว้ให้แก่ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือส่วนภูมิภาค.

สภาทำหน้าที่ให้คำแนะนำแก่ผู้บริหารและรัฐมนตรีเกี่ยวกับแผนยุทธศาสตร์ระดับชาติและเรื่องอื่นๆ เกี่ยวกับความปลอดภัยจากแร่ใยหิน.

ทะเบียนผู้สัมผัสแร่ใยหินแห่งชาติ (National Asbestos Exposure Register)

องค์กรได้จัดทำทะเบียนผู้สัมผัสแร่ใยหินแห่งชาติเป็นครั้งแรก ทะเบียนนี้บันทึกรายละเอียดของสมาชิกในชุมชนที่คิดว่าเขาอาจสัมผัสแร่ใยหินหรือวัสดุประกอบแร่ใยหิน

ถ้าคุณคิดว่าคุณอาจสัมผัสแร่ใยหินหรือวัสดุประกอบแร่ใยหิน ไม่ว่าจะในระหว่างการทำงานประกอบอาชีพหรือในชุมชน, คุณก็สามารถลงทะเบียนให้รายละเอียดของคุณโดยกรอกแบบฟอร์มลงทะเบียนออนไลน์บนเว็บไซต์ของเราที่ www.asbestossafety.gov.au หรือร้องขอแบบฟอร์มอิเล็กทรอนิกส์ทางอีเมลที่ enquiries@asbestossafety.gov.au

ข้อมูลทั้งหมดในทะเบียนจะถูกเก็บเป็นความลับและจะไม่มีการเผยแพร่รายละเอียดไปสู่บุคคลที่สามโดยไม่ได้รับการยินยอมจากคุณ

การใช้แร่ใยหินในออสเตรเลีย

- ออสเตรเลียเป็นหนึ่งในผู้ใช้แร่ใยหินต่อหัวมากที่สุดในโลก
- มีการใช้แร่ใยหินอย่างกว้างขวางในอาคารและการก่อสร้าง, การขนส่งทางเรือและอุตสาหกรรมการผลิต
- ประมาณการณได้ว่า หนึ่งในสามของบ้านที่ก่อสร้างขึ้นระหว่างปีพ.ศ. 2488 ถึงปลายทศวรรษระหว่างปี พ.ศ.2523-2532 อาจมีแร่ใยหินอยู่ในพื้นที่ส่วนต่างๆ เช่น เพดาน, ผนังภายในบ้าน, หลังคา, ชายคา, ส่วนต่อเติมภายนอก, บริเวณชะล้างและกระเบื้องปูพื้นไวโนล
- มีการใช้แร่ใยหินอย่างกว้างขวางในผลิตภัณฑ์ต่างๆ เช่น แผ่นเบรค, วงแหวน ลูกสูบและซีล, ท่อและฉนวนบุท่อ
- การผลิตและประกอบผลิตภัณฑ์ที่มีแร่ใยหินชนิดโครซิโดไลต์ (crocidolite) และ อะโมไซต์ (amosite) ถูกสั่งห้ามตั้งแต่ปีพ.ศ.2528
- ปลายทศวรรษระหว่างปีพ.ศ.2523-2532, การใช้แร่ใยหินชนิดใดๆ ในผลิตภัณฑ์ก่อสร้างถูกสั่งห้ามทั้งหมด
- วันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ.2546, เป็นวันที่การสั่งห้ามนำเข้าและห้ามใช้แร่ใยหินโครซิโทไลต์ในผลิตภัณฑ์ทุกประเภทมีผลในทางปฏิบัติทั่วประเทศ

ข้อเท็จจริง

- แร่ใยหิน คือ คำที่ใช้เรียกกลุ่มเส้นใยที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติซึ่งมีหกชนิด
- จำแนกเส้นใยเหล่านี้ได้เป็นสองกลุ่ม คือ กลุ่มเซอร์เพนไทน์ (ได้แก่ โครซิโทไลต์ หรือแร่ใยหินขาว) และกลุ่มแอมฟีโบล (ได้แก่ แอนโทฟิลไลต์ อะโมไซต์, โครซิโดไลต์, ทริโมไลต์ และ แอคติโนไลต์ หรือแร่ใยหินสีน้ำเงิน, สีเทาหรือสีน้ำตาล)
- แร่ใยหินได้รับการพิจารณาว่าเป็นแร่ที่มีประโยชน์รอบด้านมาเป็นเวลายาวนาน เพราะมีคุณสมบัติยืดหยุ่น, แข็งเหนียวทนทาน, เป็นฉนวนความร้อนหรือฉนวนไฟฟ้าได้ และราคาไม่แพง

โรคเหตุแร่ใยหิน

- องค์การอนามัยโลก (WHO) ระบุว่า การสัมผัสเส้นใยของแร่ใยหินสามารถก่อให้เกิดโรคมะเร็งและโรคต่างๆ ได้, ได้แก่ โรคเยื่อหุ้มปอด, โรคใยหิน, โรคมะเร็งปอดและโรคมะเร็งเยื่อหุ้มปอด
- องค์การอนามัยโลกระบุว่าเส้นใยของแร่ใยหินทุกชนิดไม่มีความปลอดภัยแม้จะได้รับสัมผัสในระดับต่ำ
- ออสเตรเลียมีอุบัติการณ์โรคเหตุแร่ใยหินเท่าที่ได้รับความรายงานสูงที่สุดในโลก, รวมถึงอุบัติการณ์โรคมะเร็งเยื่อหุ้มปอดสูงที่สุดด้วยซึ่งโรคนี้มีอันตรายถึงเสียชีวิตและรักษาไม่ได้
- ในปี พ.ศ.2553, ชาวออสเตรเลีย 642 คนเสียชีวิตจากโรคมะเร็งเยื่อหุ้มปอด
- ในอีก 20 ปีข้างหน้า, ประมาณการณได้ว่าจะมีชาวออสเตรเลีย 30,000 ถึง 40,000 คนได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นโรคเหตุแร่ใยหิน

ติดต่อขอรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่
เว็บไซต์: www.asbestossafety.gov.au
อีเมล: enquiries@asbestossafety.gov.au
โทรศัพท์: 1300 363 079
แฟกซ์: (02) 6204 2029
ทวิตเตอร์: @AsbestosSafety